

မိန်းမ



BURMESE
CLASSIC



Cartoonist
and
Illustrator

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

၉၉၅-၈၃

နတ်ရွာမိုး

မောင်အူ / နတ်ရွာမိုး။ - ရန်ကုန်၊
အောင်မြင်စာပေ၊ ၂၀၁၁။
၁၆၀ - စာ၊ ၁၃.၅ x ၂၁ စင်တီ။
(၁) နတ်ရွာမိုး

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၄၄၅၀၁၁။ မျက်နှာမိုးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၅၀၄၀၆၀၁

လွှတ်ဝေသူ

ဦးအောင်မြင်၊ အမှတ်(၇)၊ သီတာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

မောင်အူနှင့်အောင်မြင်အောင်မြင်

အောင်မြင်ပုံနှိပ်တိုက်၊ သုဝဏ္ဏ၊ ရန်ကုန်မြို့။

ခြေနှိပ်ရေး

အောင်မြင်စာပေ၊ အမှတ်(၁)၊ အောင်ဘာလေလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၅၄၁၇၄၅၊ ၅၅၂၀၁၃၊ ၀၉ ၈၀ ၃၄၅၈၁၊ ၀၉ ၅၀ ၂၁၃၅၄ ။

ဝထမအကြိမ် - ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ (စက်တင်ဘာလ)၊ အုပ်စု(၅၀၀)၊ တန်ဖိုး(၂၀၀)ကျပ်



“ယောက်ျားဆိုတာ
ငါးစိမ်းမြင်ရင်
ငါးကင်မေ့တဲ့ အစားချည်းပဲ...”

“ဟား...လားလားမှ
အဲ့ဒီအစားထဲ မပါပါစင်ဗျာ
ငါးစိမ်းဆိုတာက
အကြေးထိုး...ညှိစော်နဲ့
ကြော်လှော်ချက်ပြုတ်
အလုပ်ရှုပ်နေဦးမယ်..
ဖုတ်ကင်ပြီးသားလေးပဲ
ဟဲ...ဟဲ...ချင်စပ်လေးကဲပြီး
ငကို ဟထိုးနဲ့...
ငှဲလိုက်မယ်။”





အခန်း(၅)

“အမေရိကန်သူဌေးကြီး တောင်းဝပ်ဟူးဂျက်ဟာ သူ့ အိပ်ခါနီး ကုတင်ပေါ်ကနေ သူ့ပီအေလူယုံကို စကားတစ်ခွန်း ပြော တယ်။

မနက် ငါ အိပ်ယာက နိုးလို့ လိုက်ကာဖွင့်လိုက်ရင် နေရောင် တဖျတ်ဖျတ် လက်နေတဲ့ မြေထဲပင်လယ်ရှုခင်းကို မြင်ချင်တယ်တဲ့။ သူ့လူယုံက ဟုတ်ကဲ့တစ်ခွန်းပဲ ပြောတယ်။ သူဌေးကြီး အိပ် သွားတယ်။

မက်ဒီတာရေးနီးယန်းဆီးလို့ ခေါ်တဲ့ မြေထဲပင်လယ်ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အလှဆုံးပင်လယ်ပဲ။ မနက်ခင်းဆို ပိုလှတယ်။ အေး.. .



သူဌေးကြီး အိပ်ပျော်သွားတဲ့ အဲဒီကုတင်ရှိတဲ့ ဟော်တယ်ဟာ မြေထဲ ပင်လယ်နဲ့ မိုင်သုံးထောင် ဝေးတယ်”

“ဗျာ!”

ဗျာခနဲ အော်လိုက်တာက လေးလေးရဲ့တပည့်ကျော် ‘ကိုအူ’ ဖြစ်ပြီး. . . Dream bed ပေါ် ထိုင်နေတဲ့ လေးလေးဘေးနား ဆိုဖာ အဝိုင်း ပုလေးနဲ့ ကျုံ့ကျုံ့လေး ထိုင်နားထောင်သူဖြစ်ပါသည်။ လေးလေး ဦးမိုးသူ အိပ်ခါနီး သောက်နေကျ နွားနို့နွေးနွေးနဲ့ အားဆေး တောင့်ကို စားပွဲပေါ် ချထားရင်း နားထောင်နေခြင်းဖြစ်၏။

“မိုင်သုံးထောင်တောင် ဝေးတယ်တဲ့လား အာစရီ၊ အဲဒီ. . . ပီအေ ဘယ်လိုလုပ် ဟုတ်ကဲ့တာလဲ”

“အေး. . . မင်းကို အဲဒါပြောမလို့ မောင်အူရေ”

လေးလေးက ဆေးတောင့်ကို ပါးစပ်ထဲ ထည့်၍ နွားနို့နှင့် မျှောချသည်။ မောင်အူ၏ကျောဘက်လက်တစ်ကမ်းရှိ စားပွဲတွင် ကဗျာ ရေးနေသော သူက ဘောလ်ပင်ခဏချ၍ သူ့ရှေ့ရှိ တစ်သျှူးပေပါဗူးကို မောင်အူအား လက်တို့ရင်း ကမ်းပေးလိုက်၏။

မောင်အူက လှမ်းယူသည်။ စက္ကူစဗူးထဲ ဝင်နေ၍ လက်ညှိုး လက်ခလယ်နှင့် အတင်းနှိုက်သည်။ အစဆွဲထုတ်သည်။ တစ်သျှူးစ ပါလာသည်။

“တစ်သျှူးမကုန်သေးပါဘူး ညီသူရ၊ မနက်ကမှ ငါထည့်ထားတာ၊ ရော့. . . ဒီမှာ”

“ရှိမှန်း သိပါတယ်ဗျာ၊ လေးလေး နှုတ်ခမ်းသုတ်ဖို့ အဆင်သင့် ဖြစ်အောင် ခင်ဗျားကို ပေးတာ”

“ဟေး. . . ဟေး. . . သိပါဘူး၊ တစ်သျှူးကုန်နေတယ်ထင်ပြီး

ပြည့်ခိုင်းတာမှတ်လို့”

ဟုတ်ကဲ့. . . ကိုအူဆိုတာ အဲဒါပါပဲခင်ဗျာ။ လေးလေးက အင်မတန် အသန့်အပြန်ကြိုက်သော (ဖီဇာလည်း အတော်ကြောင်သော) လူပျိုကြီး။ ရေသောက်တာတောင် တစ်ဖန်ခွက်ကို သုံးစရိတ်ခွဲ၍ သောက်သည်။ သောက်ရင်း တစ်သျှူးနှစ်ခါသုတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ အပြင်က ပြန်လာတိုင်း လက်ဆေးကန်သို့ တန်းဝင်လေ့ရှိသည်။ ပြောမှ သိတတ်သော မောင်အူက တစ်သျှူးဆွဲထုတ်၊ သုံးလေးခေါက် ခေါက်၍ သူ့ဆရာကို လှမ်းပေးရင်း. . .

“ဆက်ပြောပါဦး အာစရီ၊ သူ့ပီအေ ဘယ်လိုဟုတ်ကဲ့တာလဲ”

“ကမ္ဘာပေါ်မှာ အတော်ဆုံးပီအေပဲကွ၊ သူ့ဘော့စ်ကို ချောမွေ့နေအောင် ထားတာ၊ (အစစအရာရာ စိတ်တိုင်းကျနေစေရမယ်) ဆိုတဲ့ လူစားမျိုးကွ၊ သူဌေးကြီး အိပ်ပျော်သွားတာနဲ့ ဟော်တယ်က ဗလကြီးတွေနဲ့ ကုတင်ကိုပါ မလှုပ်အောင် မပြီး ဓါတ်လှေခါးနဲ့ ဟော်တယ်အောက် ချတာ”

“ဓါတ်လှေခါးက ကုတင်ဆန့်ပါ့မလား အစရီ”

“ကုန်ပစ္စည်းတင်တဲ့ လမ်းကြားဘက်က ဓါတ်လှေခါးကြီးကွ”

“ဪ. . . ဪ. . . ”

“ကုတင်ပါ ကားပေါ် တင်ပြီး ကိုယ်ပိုင်လေယာဉ်ကွင်းကို မောင်းတယ်၊ ကိုယ်ပိုင်ဂျက်လေယာဉ်ပေါ် ကုတင်လိုက် တင်ပြီး ခရီးစထွက်တယ်၊ ဂျက်လေယာဉ်ပေါ်မှာ အဲဒီပီအေ အလုပ်များပြီး မြေထဲပင်လယ်ကို အပေါ်စီးကနေ အရှေ့ဘက် နေအထွက်ကို လှမ်း



ကြည့်နိုင်တဲ့ ဟော်တယ်အိပ်ခန်းတွေကို လှမ်းစုံစမ်းတယ်။ ဧည့်သည် ရှိနေရင် ချက်ချင်းဝယ်တယ်။ လူရှင်းလိုက်တယ်။ လိုအပ်ရင် ဟိုတယ် တစ်လုံး ထပ်ဝယ်သင့်ရင် ဝယ်တယ်။ သူ့ဘော့စ်မနီးအောင်”

နွားနို့လက်စသတ်သည်။ တစ်သူ့သုတ်သည်။

“တစ်ညလုံးနီးပါး ပျံသန်းရင်း လေယာဉ်ဆင်းတယ်။ ခပ်ကြီးကြီး ဟတ်စကီးထဲ ကုတင်ထည့်တယ်။ ဟော်တယ်ခေါင်မိုး ပေါ်ကို ဟတ်စကီး အသံလုံ ဆင်းတယ်။ မနီးစေဘဲ အိပ်ခန်းထဲ ရောက်အောင် ထည့်ထားနိုင်ခဲ့တယ်။ မနက် အိပ်ရာကနိုးတဲ့ သူဌေး ကြီး လိုက်ကာဖွင့်တယ်။ မြေထဲပင်လယ်ရှုခင်း သူ့မြင်ကွင်းထဲ ရှိနေ တယ်။ ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်တယ်။ ဆားခံနဲ့ပါတဲ့ မြေထဲပင်လယ် လေကို တဝရှူတယ်။ ပြန်အလှည့်မှာ ဒီအရပ်ရောက်ရင် သူ စားနေ ကျ ကာဗီယာငါးဥ ပါတဲ့ မနက်စာ အဆင်သင့် ရှိနေတယ်။ ပြော မနေရဘူး။ အဲ့ဒါပဲ မောင်အူ၊ မင်းနဲ့ လူချင်းလဲလိုက်ချင်တယ်။ ဟောင်းဝပ်ဟူးဂျက် ဘယ်လောက် ဗူလိမ့်မလဲကွာ... ဟားဟား”

သူပါ စကားဝိုင်းထဲ ဝင်လိုက်ရတော့သည်။ အကွက်ဝင် တုန်းလေး... .

“လေးလေးကလည်း... . ဟိုက ဟောင်းဝပ်ဟူးဂျီလေ၊ အဲ့ဒီ အိပ်ယာထ မြင်ကွင်းလေးနဲ့ ကာဗီယာငါးဥ မနက်စာလေးအတွက် ဒေါ်လာခြောက်သန်း သူ့ပီအေသုံးလိုက်ရတယ်လေ၊ လေးလေးက ငါးဆယ်တန်အပြုတောင်... . ကိုအူကို ဆယ်လိုတိပ် ကပ်ခိုင်းနေတဲ့ ဥစ္စာ”

ကိုအူက ဘက်တော်သား ပါလာ၍... .

“ဟုတ်ပါ့... . ဟုတ်ပ... . ညီသူရ”

“ဟေ့ကောင်တွေ... . မင်းတို့နှစ်ကောင်ထဲ ညီညွတ်ရေး ဝါတီ ဖွဲ့မနေနဲ့၊ ဒါ ကပ်စေးနဲတာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ စည်းစနစ်ကျတာ၊ ငွေကြေးကို ထိန်းသိမ်းနိုင်သလောက် ပြည်သူတစ်ယောက်အနေနဲ့ ထိန်းသိမ်းတာကွ”

အင်း... . ဆယ်လိုတိတ်ကိုတောင် အလယ်က ဘလိတ်ခါး နှင့် တစ်ခြမ်းစီ ခွဲပြီးမှ လက်သည်းလေးနဲ့ ကော်ပြီး ကပ်ကပ်သပ်သပ် တပ်ခိုင်းတာကိုတော့ သူ ထည့်ပြောမနေတော့ပါ။ မတော်... . စိတ်ကောက်သွားလို့ မနက်အတွက် ရနေကျ (Refugee fees) ခိုလှုံသူ ထောက်ပံ့ငွေ ဖြတ်တောက်နေလျှင် ခက်မည်လေ။ သူက ဘွဲ့ရ အလုပ်လက်မဲ့။ လေးလေး၏ Refugee camp တွင် ခိုလှုံနေ ရသူဖြစ်၏။



မနက်ဖြန်အတွက် သူစားချင်တာပြော၍ ကိုအူကို ဈေးဖိုး ထုတ်ပေးသည်။ သူ့အတွက် ရနေကျ တစ်ထောင်တန်တစ်ရွက်ကို ကိုင်ရင်း... .

“ငါ့တူ ညီသူစံ... . မင်းလည်း စာလိုလိုကဗျာလိုလို ယောင် မနေနဲ့၊ တာရာမင်းဝေတို့ နီကိုရဲတို့လို ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက် ပေါက် ရောက်အောင် ကြိုးစား၊ ဒါမှမဟုတ် အလုပ်သိပ်မရွေးနဲ့၊ အတွေ့အ ကြုံရအောင် ရတာဝင်လုပ်၊ ဂုဏ်သိက္ခာဆိုတာ အလုပ်လုပ်နေခြင်း ပဲတဲ့”

“လုပ်ပါ့မယ် လေးလေးရာ”

“ဒါနဲ့ အာစရိ မနက်မိုးလင်းလို့ လိုက်ကာဖွင့်ရင် ဘယ်လို မြင်ကွင်းကို ချင်ခြင်းတပ်မိပါသလဲခင်ဗျာ”

လေးလေးက Dream bed မှ ထ၍ အညောင်းဆန့်ရင်း...

www.burmeseclassic.com

“မင်း တကယ်လုပ်ပေးနိုင်သလား မောင်အူ”

“ပြောပါ အာစရိ”

“ယောက်ျားချင်းပဲကွာ... ပြောမယ်၊ အဲ... ငါ့အိပ်ခန်းနဲ့ တည့်တည့်က ဟိုဘက်ကွန်ဒိုကို ပြောင်းလာတဲ့ ကောင်မလေးနဲ့ ကောင်မကြီးနှစ်ယောက် ဘေးဝရန်တာမှာ စောစောထပြီး အေးရိုး ဗစ် ကစားတယ်၊ အိပ်ဇာဆိုက် လုပ်တယ်၊

ငါက ဒီဘက်က မှန်နံရံထဲက လိုက်ကာဖွင့်လိုက်တာနဲ့ ဝင် ပြေး ကုန်တယ်၊ အဲဒါ သူတို့ ဝင်မပြေးအောင် ငါလိုက်ကာဖွင့်ကြည့် တာကိုလည်း မသိစေရအောင် မင်းကြိုဆောင်စမ်း၊ အဲဒါ ငါ မအိပ် ခင် မင်းကို မှာတာပဲ၊

ကဲ... ငါအိပ်တော့မယ်၊ မင်းတို့လည်း ဒီည တစ်ခွေ လောက် ပဲကြည့်၊ မီးတွေလည်း အကုန်စုံအောင်ပိတ်ဦး၊ ကဲ... ငါ ထပ်မှာတယ် နော်... အိပ်တော့မယ်”

လေးလေး အိပ်ခန်းထဲ ဝင်သွား၏။ မောင်အူ သူ့ကို မျက်နှာ ငယ်နှင့် လှမ်းကြည့်သည်။ သူက ခပ်ပြုံးပြီး ကြည့်ရင်း...

“မိုင်သုံးထောင် ဝေးတာမဟုတ်ဘူး ကိုပီအေ၊ ပေသုံးဆယ် တောင် ပြည့်မယ်မထင်ဘူး၊ ဟိုက သီချင်းဖွင့်တာတောင် အတိုင်း သား ကြားနေရတာ၊ သုံးခွန်းသောစကားတောင် လှမ်းပြောလို့ရ တယ်၊ ခင်ဗျားဘော့စ်မြင်ကွင်းကို ခင်ဗျား ရအောင်ခင်းကျင်းပေး ပေတော့၊ ကျွန်တော်ကတော့ လေဒီဂါဂါ ကြည့်ဦးမယ်”

သူက လေဒီဂါဂါသီချင်း ဖွင့်ကြည့်နေစဉ် ကိုအူ ထိုင်ခုံတွင် ငူ၍စဉ်းစားနေသည်ကို မြင်နေရ၏။ ခဏနေမှ သူ့နားလာထိုင် ရင်း...

“ငါလည်း စဉ်းစားမရဘူး ညီသူရာ၊ မနက်ကျ မေးရင် ဘတ် ဂျက် ချမပေးလို့ မလုပ်တတ်ဘူးပဲ ပြောရမှာပဲ”

“ကျွန်တော်အကြံပေးမယ်၊ ခင်ဗျား ကျွန်တော်လိုအပ်လို့ အကူအညီတောင်းလာခဲ့ရင် ပြန်လုပ်ပေးမလား”

“ဟား... ငါတတ်နိုင်တာ အကုန်လုပ်ပေးပါမယ် ချစ်ညီသူ လေးရာ၊ ပေး... ပေးစမ်းပါဦး... မင်းအကြံ”

“နားထောင်..... ကဲ... အဲဒါပဲ”

“ဟာ!.. ပူပူလေးနဲ့ ကောင်းတာအော့၊ အဲ... လွယ်လွယ် လေးနဲ့ ချောင်းမှာဟေ့... ဟာဟာ၊ ညီသူစံလေးရာ... မင်းဟာ မိုးနတ်မင်း ပေါက်စလေးပါပဲလား... ဟား... ဟား၊ ဒါနဲ့ကွာ... လေဒီဂါဂါက ဝတ်နိုင်စားနိုင်ပါကွာ၊ မဝတ်နိုင် မစားနိုင်တာလေးတွေ ကြည့်ပြီး ကရုဏာပွားရအောင်ပါ”

“ကဲ... ကိုပီအေအူ၊ ခင်ဗျား ကရုဏာမကလို့ ဟထိုးပါ ထည့်ပြီး ကျာချင်ကျာ၊ ကျွန်တော်အိပ်တော့မယ်၊ ကျွန်တော်အကြံ ပေးတာတော့ လုပ်ထားဦးနော်”

“လုပ်... ဦး... မှာ... မောင်အူက အဲလောက်မထူဘူးဆို တာ အာစရိ သိသွားစေရမယ်”

ဘာမှမဟုတ်ပါ။ ဟိုဘက်ဝရန်တာကနေ ကြည့်ရင်... ဇီးမှန် ပါးပါးလေးထဲက လိုက်ကာအဖြူထူထူထဲထဲကြီး ဆွဲဖွင့်တာကို လှမ်း မြင်ရမှာ သေချာပါတယ်။ အဲဒီလိုက်ကာအဖြူကို ဖြုတ်ပြီး လိုက်ကာ အသစ် လဲတပ်ခိုင်းလိုက်တာပါ။

အဖြူတော့ အဖြူပါပဲ။ အခြင်ထောင်ထက် ပါးတဲ့ လိုက်ကာ

အဖြူလေ။

ဆွဲဖွင့်နေစရာ ဘာလိုလို့လဲ။ မဖွင့်ဘဲ ကြည့်ပေါ့။

လေးလေး မှာ ငှက်ကြည့်တဲ့မှန်ပြောင်းလည်း ဟိုကဧည့်

ခန်း Showcase ထဲ ရှိနေလျက်သားနဲ့... တင်ထားပေးလိုက်။

မြေထဲပင်လယ်ထက်တောင် လက်လက်ထနေဦးမယ့်ဥစ္စာ။

ဒါပဲလေ။

၂၅ ၂၅ ၂၅ ၂၅

ကိုအူ၏ နာမည်အရင်းမှာ ကိုအေးဖြစ်သည်။ လေးလေး
တာဝန်ယူ ဆောက်လုပ်နေသော site ထဲက ထမင်းချက်ဖြစ်သည်။
ထမင်းဟင်းချက်အလွန်ကောင်းသောကြောင့် လေးလေးက အိမ်
ခေါ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

သန့်သန့်ပြန်ပြန် နေတတ်သည်။ စာရင်းဇယား တိကျ
သည်။ သစ္စာရှိသည်။ လေးလေး၏ကွန်ဒိုတိုက်ခန်းမျိုးတွင် အလုပ်
လုပ်ဖူးဖို့ နေနေသာသာ ရောက်မှပင် လူတွေဟာ သည်လိုမျိုး နေကြ
သလားဟု အံ့သြသောမျက်နှာနှင့် ပြောဖူးသည်။

နတ်ဘုံဆိုတာ လူ့ပြည်မှာလည်း ရှိသကဲ့... တဲ့။

ခပ်ရိုးရိုးပင် မှတ်ချက်ပေးသူဖြစ်သည်။ သူ့ရောက်လာသည့်
ရက်ပိုင်းက အတော်ရယ်ရသည်။ ဓါတ်လှေခါးခလုတ်နှိပ်နည်းကို
အသေအချာ သင်ထားပေးသူဖြစ်သည်။ ညီသူစံ(သို့မဟုတ်)လေး
လေးနှင့်အတူ ဆင်းတက်လျှင် သူ့ကိုသာ အကျင့်ရအောင် နှိပ်ခိုင်း

www.burmeseclassic.com



သည်။ နှိပ်ရဲလာသည်။ ဆင်းသည် တက်သည်။ သို့သော် တစ်
ယောက်တည်း ဆိုလျှင် ဘယ်တော့မှ ဓါတ်လှေခါး မစီး။ ငါးထပ်ကို
ဘယ်လောက် အလေးအပင်နှင့်မဆို ရိုးရိုးလှေခါးမှ ထမ်းတင်သည်။

“ဟေ့ကောင် မောင်အေး၊ မင်းကွာ . . . ချွေးတလုံးလုံးနဲ့၊
ဒီဆန်အိတ်ကြီး ထမ်းတက်လာရသလား၊ ဓါတ်လှေခါး ဘာလို့ မစီး
တာလဲ”

“မီးပျက်ရင် မီးခံသေတ္တာထဲ ပိတ်မိသလို ဖြစ်မှာစိုးလို့ပါ
အာစရိရာ၊ မီးမပျက်တာတောင် စီးတိုင်း အသက်ရှူမဝရတဲ့ကြား
ထဲဗျား”

ဆိုတာမျိုး . . . ။

“စားပွဲပေါ်က နာရီဟောင်းလေးကို တိုက်လိုက်စမ်းကွာ”
ဟု ပြောပြီး လေးလေးက ဘုရားခန်းဝင်သည်။ ဘုရားဝတ်
ပြုပြီး ရေချိုးခန်း ဝင်မည်ပြုသောအခါ အထဲမှာ မောင်အေး။

“ကြာလှချည်လား . . . ဘာလုပ်နေတာလဲ” မေးတော့ . . .

“နာရီတိုက်နေတာလေ . . . မန်ကျည်းသီးနဲ့ တိုက်တာ
ပြောင်လက်သွားရောပဲ” ဆိုတာမျိုး။

“မောင်အေး . . . ကြက်ဘယ်ဈေးလဲ”

“လှိုင်မြို့မဈေး”

ဆိုတာမျိုးတွေ များလာသောအခါ မောင်အေးကနေ
မောင်အူ ဖြစ်လာပြီး လူတိုင်းကလည်း မောင်အူဟုပင် သညာကြ
သော ဟူ၏။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ထိုအမည်ကို ဘွဲ့အသစ်တစ်ခု
ရသလို မြတ်နိုးစွာ ခံယူချေ၏တပုံ။

ယနေ့မနက် ခပ်စောစောပင် ညီသူစံအိပ်ခန်းကို တံခါးလာ

ခေါက်သည်။

“စောစောစီးစီးဗျာ . . . ဘာလဲ ကိုအူ”

“လာ . . . လာ . . . ဧည့်ခန်းထဲ သွားရှိုးမယ်”

ချွတ်နင်း၍ ဧည့်ခန်းထဲ လျှောက်နေသော ကိုအူနောက်
သူ ပါလာသည်။ ဧည့်ခန်းထဲမှာလည်း ခပ်ပါးပါး ဇာဖြူလိုက်ကာ
လဲတပ် ထားသည်။ လိုက်ကာနားကို တိုးကပ်ရင်း ဟိုဘက်ဝရံတာကို
ခူစားတော်မူပါလော့ဟူသော လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ခါးကိုင်း၍ ခင်းပြ
သည်။ ဟုတ်ပါ။

“ပစ္စည်းလေးရော ပစ္စည်းကြီးရော အေးရိုးပစ်နေတယ် ညီ
သူရေ အာစရိမြင်ကွင်းထဲ ခွေတစ်ချပ်စာတော့ ဝင်သွားရောပေါ့”

သူ့မှာက အခန်းသော့အားလုံး ရှိနေ၍ ဂျက်ချထားသော
အာစရိအိပ်ခန်းကို သူ့အာစရိ မနိုးအောင် လိုက်ကာချိန်းပုံ၊ မှန်
ပြောင်း ထားခဲ့ပုံတွေကို စွန့်စားခန်းတစ်ခုလို့ ပြောပြနေသေးသည်။

“ဟိုသူဌေးကြီးလို့ပဲ . . . အာစရိ မနိုးဘူး . . . ဟဲဟဲ”

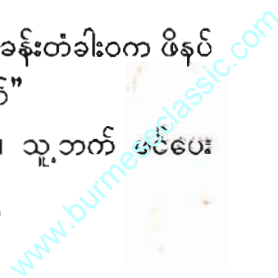
ဟိုဘက်ဝရံတာကို အားပါးတရ ရှုစားနေသော ကိုအူ
ကို . . .

“လာ . . . ခင်ဗျားအာစရိအကြိုက်လေးတွေ ကျွန်တော် ခပ်
ပါးပါးလေး သင်ပေးမယ်”

လေးလေးဇီဇာက အိပ်ခန်းထဲ ပိတ်ဖိနပ်တစ်စုံမျိုး၊ ဧည့်ခန်း
ထဲ တစ်မျိုး၊ ရေချိုးခန်းထဲတစ်မျိုး စီးသည်။

“ပါးပါးလေးနော် ကိုအူ . . . အဲဒီအိပ်ခန်းတံခါးဝက ဖိနပ်
ကို အပြင်ဘက် ခေါင်းပြန်လှည့်ပေးထားလိုက်”

“ဟုတ်ပါ . . . အိပ်ခန်းဖိနပ်ချွတ်မယ်၊ သူ့ဘက် ဖိနပ်ပေး



ထားတဲ့ ဧည့်ခန်းဖိနပ် တန်းစွပ်မယ်။ ကိုယ်ကို တစ်ပတ်လှည့်နေစရာ မလိုတော့ဘူး... ဟာဟာ ဒါဆို ဧည့်ခန်းဖိနပ်ချွတ်မယ်။ ရေချိုးခန်း ဖိနပ် လည်း အသင့်တက်စီးနိုင်အောင် အမြီးဘက်ကို ကြိုလှည့်ထား ပေးရဦးမှာပေါ့... ဟင်းဟင်း၊ မောင်အူ အဲ့လောက် မအူဘူး ညီသူ၊ လာ... ရေချိုးခန်း သွားမယ်”

ဖိနပ်ကို အသင့်စွပ်ရန် လှည့်ပေးပြီး ဘာဆက်လုပ်ရမှန်း မသိ ဖြစ်နေပြန်၏။

“သူ့သွားပွတ်တံ ယူလိုက်၊ သွားတိုက်ဆေး ညှစ်တင်ပေး ထားလိုက်၊ ဗေစင်ထဲမှာလည်း ရေအေးနဲ့ရေနွေး အနေတော် ရော ပြီး အောက်က bar ကို ပိတ်ထားလိုက်၊ မျက်နှာသုတ်ပုဝါ အသစ်လဲ ပေးထားလိုက်၊ ခင်ဗျားအာစရီ ဘဝင်ခိုက်သွားစေရမယ်”

မောင်အူက Face Cleanser ငှူးလေးပါ အဖုံးဖွင့်ပေးထား လိုက်သေးသည်။

“အာစရီ ကြိုက်တဲ့ ပသျှူးထမင်းကြော်နဲ့ ကြိုမဆိုင်ဟင်းချို နှပ်ပြီးသား နက်စ်ကော်ဖီကလည်း အဆင်သင့်ပဲ။ ကဲ... ညီသူ လေး၊ မင်းလည်း အာစရီနဲ့ အတူတူ ဘလိပ်ဖတ်(စ်) စားရအောင် ပြင်ဆင်တော့”

“ဘလိပ်မဟုတ်ဘူး... ဘရိတ်... ဘရိတ်၊ ရကောက်သံ ဘရိတ်ဖတ်စ်... ဆိုကြည့်စမ်း”

“ဘလိပ်... အဲ... ဘရိတ်... ဘရိတ်ဖတ်(စ်)၊ ဟဲဟဲ... ကားဘရိတ်နင်းတာကို မှတ်ထားမယ်၊ မောင်အူကို အဲ့လောက် မအူ ဘူး ထင်လိုလား”

လေးလေးက မိသားစုစိတ် ရှိသည်။ သုံးယောက်အတူတူ

တစ်စားပွဲတည်း စားရန် ကိုအူကိုပါ မကြာခဏ ဝင်ထိုင်ခိုင်းသည်။ ထိုအူက ဘယ်တော့မှ အတူဝင်မစား။ သူပေးသော အကြောင်းပြ ချက်က ရိုးစင်းသည်။

“ဆရာတော်နဲ့ တစ်ဝိုင်းတည်း ဆွမ်းစားရင် ဟင်းပန်းကန် ထဲက ဇွန်းကို ကိုင်ဖို့ ရှိန်နေတာပေါ့ အာစရီရယ်” တဲ့။

ယနေ့မနက်တော့... လေးလေးမျက်နှာ၌ ကျေနပ်သည့် အမူအယာ အထင်းသား မြင်ရသည်။

“မောင်အူ... ငါလည်း ဘုန်းကြီးမဟုတ်ဘူး၊ မင်းလည်း ထပွိုယ မဟုတ်ဘူး၊ ဇွန်းတစ်ချောင်း ယူလိုက်၊ မင်းဇွန်းနဲ့ မင်းကြိုက် ထာခပ်၊ လာ... အတူတူစား၊ ဒီနေ့ ငါ အစစ အရာရာ အဆင်ပြေ အောင် မင်းစီမံခန့်ခွဲထားတာကို ဆုပေးတဲ့အနေနဲ့၊ ရော့... မင်း ကြိုက်တာဝယ်”

ထောင်တန်ငါးရွက် ထုတ်ပေးသည်။ ကိုအူက သူ့ကို ပြုံးပြ ရင်း ဇွန်းတစ်ချောင်းနှင့် ဝင်ထိုင်သည်။

“ငါ့တူကိုလည်း တာဝန်တစ်ခု ပေးမယ်၊ အဲ့ဒီဝရံတာက အသေးလေးနဲ့ အကြီးကြီးရဲ့ ဘိုင်အိုဂရပ်ဖီနဲ့ ဝါသနား အားနည်း ချက်၊ အားသာချက်၊ ကြိုက်တတ်တဲ့ သက်ရှိ သက်မဲ့အရာတွေကို စိတ်ဝင်စားစမ်းကွာ၊ မစ်ရှင်တစ်ခုလို့ မင်းကို တာဝန်ပေးတယ်၊ အမြန် သုံး အစီရင်ခံစာ တင်ပေးကွာ”

ကြောင်ပြောချလိုက်သော လေးလေးစကားကြောင့် သူ့ရင် ဒိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် ခွင်ဝင်လာတုန်းလေး...

“မစ်ရှင်တို့ ပရောဂျက်တို့ဆိုတာ အဓိက ဘတ်ဂျက်လိုတယ် လေးလေးရ၊ အကုန်အကျခံရတယ်၊ အချိန်ပေးရတယ်၊ ရဲ့ဒိုးလိုက်

သင့်ရင် လိုက်ရတယ်၊ သူတို့က စားသောက်ဆိုင်ထဲ ဝင်သွားချင်ဝင် သွားမယ်၊ ကျွန်တော်က အပြင်က ငယ်ငယ်ကတည်းက စားရင်း ရေခဲရေ ဝယ်သောက်နေလို့ ဘာသတင်းမှ ရမှာ မဟုတ်ဘူးလေ”

“လေးလေး သဘောပေါက်ပါတယ်ကွာ၊ မင်းကသာ အသုံး စာရင်း တိတိကျကျ ပြန်တင်ပြ၊ ရော့ . . . ငါးရာတန်တစ်ထုပ် ယူ ထား၊ စည်းစနစ်နဲ့သုံး၊ မင်းရတဲ့သတင်းက ထိုက်တန်ရမယ်နော်၊ ညဉ့်က ပေးထားတဲ့ တစ်ထောင်တန် ပြန်ပေး”

ဟုတ်ကဲ့ . . . အဲသလို တိကျသော လေးလေးမိုးသူဖြစ်ပါ သည်။

“ကဲ . . . ငါသွားမယ်၊ နေဦး မောင်အူ၊ မင်း တစ်ခုပဲ ဒီမနက် သောက်တလွဲ လုပ်ထားတယ်”

“ခင်ဗျာ . . . ဘာပါလိမ့် အာစရီ”

“ငါသွားတိုက်ဖို့ မင်းသွားတိုက်ဆေး ညှစ်ပြီး ချထားတာ သွားပွတ်တံ မဟုတ်ဘူးကွ . . . ခွီးမှပဲ၊ အဲဒါ ငါဆံပင်ဆိုးတဲ့ ဘရပ်ရှ် ကွ၊ ဆေးမည်းတွေ စွန်းနေတာ မင်း မမြင်ဘူးလား”

“အာစရီ သွားတိုက်ဆေးကလည်း ဟာပေးအမည်းဆို တော့”

မှန်ပါသည်။ လင်ဇီးသွားတိုက်ဆေးအမည်း ဖြစ်ပါသည်။

“အေး . . . ဆံပင်ဆေးအမည်းတွေ ကျွန်ုပ်တို့ သွားလည်း တိုက်ပြီးရော ငါသွားတွေ မည်းကုန်မှ ငါလည်း သတိထားမိတာ (. . .) မှပဲ . . . မနည်းဖွေးအောင် ပြန်လုပ်ယူရတယ်”

အူ မြင်ယောင်ပြီး ကော်ဖီသီးအောင် ရယ်မိသည်။ ရာသီ ဥတု ကောင်းနေ၍ အဲ . . . အကောင်းစက် ရာခိုင်နှုန်း များနေရုံ ခင်ဗျာ။

သာ တော်ရောသည်။ သွားခါနီး . . .

“ညီသူစံ . . . ငါ့အောက်ချာစစ်နေတဲ့ကောင်နော်၊ မင်း ရေအိုးစင် ရှာသည်၊ မတွေ့၊ ရေငတ်ပြေ ဘီယာဝယ်သောက်တော့ လာမလုပ်နဲ့ . . . ဟင်း . . . ဟင်း၊ ငါ့ဆိုင်ထဲက J.E တစ်ကောင် ဘောက်ချာမှာ ငွေက မပြည့်တော့ အတွန့်အတွန့်လေးတွေ ဘော ဖင်နဲ့ ခြစ်ပြီး နှစ်ထောင့်သုံးရာ စာရင်းပြထားတယ်၊ ဟေ့ကောင် ဒါက ဘာလဲဆိုတော့ အန္တရာယ်ကင်းအောင် ယတြာချေတာ ဆရာ . . . မြေအန္တရာယ်မို့ တွန့်ပြထားတာတဲ့ . . . ဟင်းဟင်း”

လေးလေး ဖိနပ်ကို ကိုအူ အမြီးဘက်မှ ချပေးထားသည်။

လေးလေးထွက်သွားမှ ကိုအူက . . .

“ညီသူလေး . . . မင်းကြောင့် ဒီနေ့ ရာသီဥတု သာယာတာ တွာ ရော့ . . . နှစ်ထောင့်ငါးရာ၊ ဒါ မင်းဝေစု”

“မယူပါဘူးဗျာ . . . ဒီမှာ မတွေ့ဘူးလား၊ ငါးသောင်း ထောင် သပိတ်ဝင်အိတ်ဝင်”

“အေးကွ . . . မင်းစဉ်းစဉ်းစားစား ဘောက်ချာတင်ပေါ့ တွာ၊ ကွန်ဒိုငါးထပ်ကို မြေတော့ မတက်လောက်ဘူး ထင်တာပဲ၊ အာစရီက လူလည်နော်”

အတည်ပေါက် ပြောခြင်းဖြစ်၏။

အဲဒါကိုပင် အကဲခတ်ကြည့်ကြပါတော့။ ပျော်နေသော လေးလေး ဟာသဖောက်သွားသည်ကို ကိုအူ သဘောမပေါက်။

စူးစူးရောက်ရောက် လျှောက်ထွေးနေသည်။

ဤသည်ကပင် ခပ်ပါးပါး ဟာသမြောက်မနေဘူးလား ခင်ဗျာ။

www.burmeseclassic.com

၂၂  နတ်ရွာဦး

ညီသူစံကတော့ ငါးရာတန် ဘဏ်ထုပ်ကို စာအုပ်လို ဖရော
ခနဲ လက်နှင့် တစ်ချက်သပ်၍ စိတ်ကူးထဲက မျက်နှာလေးကို
သပ်သပ်ရပ်ရပ် ပြုံးပြလိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်း အတွေးက... အင်း... လေးလေး၏
နှလုံးသားကျည်ပွေ့ အတက်အညောက်ကလေး စတင် ပေါက်
ရောက်ပြီထင်သည်။ အမြန် အရွက်ဖားထွက်စေကြောင်း ရေ
လောင်းပေါင်းသင်၍ နေရောင်ခြည် ခပ်ရွဲရွဲလေး(လန်းအောင်)
ဆမ်းပေးရပေမည်လေ။

ဟုတ်ပြီ။

ငရုတ်ဆုံ... အသင့်... ပြင်။



- * အင်္ဂလိပ် အိဒီယမ်မှာ
WHITE ELEPHANT ဆိုတာ ရှိတယ်။
ငွေကုန်ကြေးကျများပြီး လက်တွေ့အသုံးမဝင်တာ၊
- * လူ့ခန္ဓာမှာလည်း
WHITE ELEPHANT နဲ့
BLACK ELEPHANT ရှိတယ်။
- * ဆံပင်နဲ့—
ဦးခနောက်လေ
အဖြူနဲ့အမည်း
ကပ်ပြီးကွဲနေတာ။



အခန်း(၂)

SUNRISE စားသောက်ဆိုင်ထဲ သူ ကော်ဖီအေး တစ် ခွက်သာ မှာသောက်ရင်း မှန်ပေါက်မှ အပြင်လမ်းမကိုသာ စိတ်က ဗူဗူပင်ပင် ရောက်ရှိနေသည်။ ချိန်းထားသော အချိန်ထက် နာရီဝက် တော်တော် နောက်ကျနေပြီ။ အေမီသော် ပေါ်မလာသေး။

“ဖုန်းကို အရမ်းမဆက်နဲ့ ညီသူ၊ မေမေနဲ့မလက်ထဲ ဖုန်း ရောက်နေရင် နင့်နံပါတ် မိသွားလိမ့်မယ်၊ အဲ့ဒါထက် ကိုကိုယဉ်လက် ထဲ ရောက်သွားရင်တော့ မိုးမီးလောင်လိမ့်မယ်”

အေမီစကားကို နားထဲ ပြန်ကြားယောင်သည်။ စားပွဲပေါ် ချထားသော ဖမ်းဆက်လေးကို လှမ်းကြည့်ရင်း တစ်ခုခုဖြစ်ရင်

အေမီ လှမ်းဆက်မှာပါလေဟု တွေးရသည်။ ဆယ်နာရီကျော်ပြီမို့ ကော်ဖီတစ်ခွက်သာ ဝင်ထားသော ဗိုက်ထဲရှိ ပိုးမျိုးရှစ်ဆယ်က ဆန္ဒပြ တောင်းဆိုသံတွေ တပွိုပွို ထွက်လာနေပြီ။ စိတ်ပူ၊ ဗိုက်ဆာ၊ စိတ်တိုနေ၍ လှပအေးချမ်းသော စားသောက်ဆိုင်ထဲ မြင်မြင်သမျှ ထော်လော် ကန့်လန့်တွေချည်း ဖြစ်နေ၏။ အဲယားကွန်းထဲ ညော်နံ့က ဘယ်လိုလုပ် ဝင်လာရတာလဲ။ ဟိုက. . . စားပွဲထိုး ကောင်မလေး အကြော်ခန်းတံခါးကို ပြန်မပိတ်ခဲ့ဘူး၊ ဖွင့်နေတဲ့သီချင်းက ငိုသံပါနဲ့ တောကြိုက် အဆိုတော်။ မနက်ခင်းကြီး လွမ်းဆွေးနေလိုက်ပုံ၊ ကောင်တာက ဟင်းချိန်းအထူကြီးနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က လိုက်အော်နေသေး။ ပြန်လာခဲ့မယ် ပြောတဲ့ သူကြီးရေ. . . တဲ့။ လကွဲသံကြီးနဲ့ သူက လေးဆယ်ကျော်ဆိုတော့ သူ့ဆီ ပြန်မလာတာကြီးက သွေးဆိုးနေလောက်ရောပေါ့။ ဟိုထောင့် စားပွဲက အတွဲကလည်း ချောင်ထဲ ပန်းဖက်ပြီး ခေါင်းချင်း ပူးနေလိုက်တာ အင်ယားက ခြံတစ်ခြံထဲ ရောက်နေတယ်များ မှတ်နေကြလား မသိပါဘူး၊ ကတည်းမှပဲ. . . ။

တောက်! ဒီယင်ကောင်ကွာ. . . ငါ့ကော်ဖီထဲ. . . ။

ဖျောင်း!

ခွမ်း! ဂလွမ်း!

ယင်ကောင်ကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်နှင့် ဖန်ခွက်ပေါ်က ဖြတ်အရိုက် လက်သန်းက ဖန်ခွက်နှုတ်ခမ်းကို တိုက်မိပြီး ဖန်ခွက်လိမ့်ထွက်၊ ကုန်းကွထ၊ ကမန်းကတန်း ဟပ်ထိုးဖမ်းလိုက်၍သာ ကြမ်းပေါ်ကျမကွဲခြင်း။ အား! တော်သေးရဲ့။ ဖင်ပြန်ထိုင်အချ. . .

“ဘုန်း! ဂလွမ်း! ခွမ်း! ချလွင်”

စောစောက နောက်သို့ ရွှေသွားသော ပလတ်စတစ်ခုံအ

ခွန်းသာ ထိုင်မိသဖြင့် ချော်၍ ဖင်ထိုင်လျက်သား ပြုတ်ကျ။ လက်ထဲက ဖန်ခွက်က အခုမှပင် ကြမ်းပြင်နှင့် ရိုက်ခွဲသလို ဟက်တက်ထစ်စစီကွဲ၊ လူလည်း သောက်ရှက်ဟက်တက် ဖန်ခွက်နှင့်အတူ ကွဲတော့သည့် အဖြစ်။

ငြိမ်သက်၍ ဝိုင်းကြည့်နေသော ဝန်းကျင်ဘေးဘီကို ဆော့ဖီရာ ဆိုပြီး သွားပြီးပြလိုက်ရသည့်အဖြစ်။ ဖန်ခွက်အကွဲစတွေကို ဝန်ထမ်းကောင်မလေးနှင့်အတူ အရှက်ပြေ ဝိုင်းသိမ်းနေစဉ်. . .

သူ့မြင်ကွင်းကြမ်းပြင်ပေါ် ခြေထောက်လှလှလေးတစ်စုံဖိနပ် ကြီးသိုင်းလေးနှင့်။

“ဟင်! အေမီ”

“ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ ညီသူ”

“ဟယ်. . . နင့်. . . နင့်မျက်နှာမှာ သွေး. . . သွေးတွေ. . .”

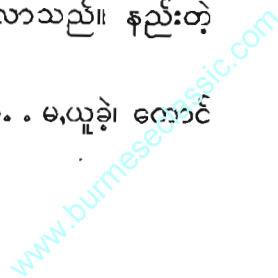
အေမီမျက်နှာ ချက်ချင်းဖြူရောင်သွားပြီး မျက်ဖြူလန်တက်လာသည်။

ခွေကနဲအကျတွင် သူ ဇော်ခနဲ ထ၍ ပွေ့ထားလိုက်ပြီး နီးရာ ကောင်မလေးကို. . .

“လုပ်ပါဦး. . . လုပ်ပါဦး၊ ခ. . . ခဏ လှဲသိပ်ထားဖို့ နေ. . . နေရာ၊ သူ. . . သူက သွေး. . . သွေးမြင်ရင် ဒီ. . . ဒီလိုပဲ၊ လုပ်ပါဦး မြန်မြန်လုပ်ကြပါဦး”

ကောင်တာက ဟင်းချိန်းကြီး ပြေးလာသည်။ နည်းတဲ့ ကောင်ကြီး မဟုတ်။

“ညီလေး. . . ပွေ့လိုက်. . . ချီလိုက်လေ. . . မယူခဲ့၊ ကောင်တာ နှောက်မှာ စားပွဲအရှည် ရှိတယ်”



၂၀  နတ်ရွာစိုး

သူ အေမီ၏ချိုင်းနှင့် ဒူးကောက်ကွေးထဲ လက်နှစ်ဖက် ထည့်၍ ဆကြည့်သည်။ အေမီခြေထောက် ကြမ်းခင်းနှင့် လွတ် သွားသည်။ ကျန်းမာတောင့်တင်းလှသော အေမီ၏အေရိုးပစ်ခန္ဓာ ကိုယ်က ထင်သည်ထက် လေးနေ၏။ သူ မ,၍မနိုင်။ ခါးညှစ်ပြီး ကိုင်းကျလာသဖြင့် အေမီတင့်ပါး ကြမ်းခင်းပေါ် ဘုတ်ခနဲ ကျသွား ၏။

အင့်!

“ဖယ်. . . ဖယ်. . . ညီလေး၊ ဘယ်လိုမှ သဘောမထားနဲ့”
အားကောင်းမောင်းသန်ကြီးက အေမီကို ရွေ့ကနဲ ပွေ့၍ တလေးငယ်တစ်ယောက်လို သာသာယာယာပင် မ,ယူသွားလေ တော့သည်။ အေမီအိတ် ဆွဲ၍ သူ့နောက်က မနည်းလိုက်ရသည်။

စားပွဲရှည်ပေါ် ပက်လက်တင်၍ ခေါင်းကို အိတ်ခုသည်။ ရှုဆေးမရှိ။ ဟမ်းချိန်းက သူ့အော်ဒီကလုံးပုလင်းကို အံ့ဆွဲထဲက နှိတ်၍ လက်ကိုင်ပုဝါနှင့် ဆွတ်ပြီး ရှူစေ၏။

ဝိုင်းယပ်ခတ်ကြ၊ ဟိုနှိပ်သည်နှိပ် နှိပ်ကြမှ “အေမီ. . . အေမီ” အင်း. . . အဲ. . . နှင့် သတိရလာ၏။ ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်နေ၏။

“ညီလေး. . . ညီလေး. . . မင်းမျက်နှာက သွေးတွေ သုတ်ဦး၊ မင်းမျက်နှာကို မမြင်စေနဲ့ဦးလေ”

“လာ. . . လာ. . . မောင်လေး၊ ဟိုမယ် ဝေစင်၊ မှန်လည်း ရှိတယ်၊ တစ်သျှူးလည်း ရှိတယ်”

ဖန်ခွက်စက မျက်နှာစွန်းကို ထိသွားပုံရ၏။ သွေးသုတ်သည်။ သိပ်မများပါ။

မျက်နှာသစ်။ ရေခဲကပ်၍ ဝန်ထမ်းမမက ဟင်ဒီပလပ်(၆) ဝါ တပ်ပေးသည်။ ပြီးပြီးချင်း ကောင်တာကို ပြန်ပြေးရသည်။ အေမီ တ စားပွဲပေါ် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေပြီ။ ရင်ကို ဖိ၍. . .

“အေ. . . အေမီ ဒီအပေါ်ကို ဘယ်လိုကဘယ်လို ရောက် နေတာလဲဟင်”

“ကိုကို ပွေ့ချီလာတာလေ. . . ငဲ့ငဲ့၊ ကိုကိုနာမည်က ကိုကို ရွှေ ကိုကိုရွှေ စိတ်ပူလိုက်ရတာ ကလေးရယ်”

“အယ်! ဟို. . . ဟို. . . အေမီသူငယ်ချင်း”

“ဟိုကောင်လေး. . . ကလေးကို မ,မနိုင်တဲ့ ကောင်လေးက တလေးရဲ့သူငယ်ချင်းလား၊ ဟား. . . ဝမ်းသာစရာပဲ၊ ရော့. . . ရေအေးလေး သောက်လိုက်ဦးလေ”

ကောင်တာအဝင်၌ ခဏရပ်၍ ဟင်ဒီပလပ်(၆)ကနေ စိမ့် ကျ လာသောသွေးစက်ကို တစ်သျှူးနှင့် ဖိထားရင်း အထဲက မြင် တွင်းနှင့် စကားတွေကို သူ အကုန်ကြားနေမြင်နေရလေသည်။ အေ ပေးကြီး. . . အေမီကို ပွေ့သွားကတည်းက ကြည့်မရခဲ့တာ။

သူ့သွေးဆုံးကြီး ပြန်မလာဘဲ သွေးအစလေးကို ပွေ့လိုက်ရ ၍ နှာခေါင်းကျည်ပွေ့ တွေ့ပြီး ဟဒယ ခွေနေလိုက်ပုံများ။ တင်ပါး ကြီး ဖနောင့်နဲ့ ဝင်ပေါက်လိုက်ရ။ ကလေးကို မ,မနိုင်တဲ့ ကောင်လေး လား၊ သူငယ်ချင်းလား. . . ဝမ်းသာသတဲ့လား။ (. . .)မသားကြီး နှာဘူးကြီး။

တစ်သျှူးခွာ၍ ကြည့်သည်။ သွေးက မတိတ်ချင်သေး။ တစ် သျှူးအသစ်နှင့် ထစ်ဖိရင်း ရပ်နေရပြန်သည်။ သွေးမြင်ပြီး အေမီ သည်တစ်ခါ မေ့လဲရင် ငတကြီးက အိပ်ခန်းထဲခေါ်၍ ပြုစုဘာမည်

“ကလေး... နေသာထိုင်သာ ရှိရဲ့လား၊ အေးဆေးနားဦးလေ ဘာသောက်ဦးမလဲ၊ တစ်ခုခု အကူအညီလိုရင် အချိန်မရွေး ဖုန်းဆက်နော်၊ ရော့... ဒီမယ် ကိုကိုရွှေ့ ဗစ်စစ်တင်းကဒ်”

သူ တစ်သျှူးခွာကြည့်သည်။ အိုကေ... သွေးတိတ်သွားပြီ။ သူ ဟမ်းချိန်း ကိုကိုရွှေ့နောက်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ရပ်လိုက်သည်။

“အေမီ... နင်ကံကောင်းတယ်၊ ဒီလိုသဘောထားပြည့်တဲ့ နောင်တော်နဲ့ ဝန်ဆောင်မှုကောင်းတဲ့ဆိုင်ကို ဝင်မိလို့ပဲ”

“အမှန်ပဲ ညီလေး... ဝဲ့ဝဲ့”

“COUSTOMER IS ALWAYS RIGHT ဆိုတဲ့စကားကို လည်း ဒီနောင်တော် သဘောပေါက်ပုံရတယ် အေမီ”

“စားသုံးသူဟာ အမြဲမှန်တယ်လေ၊ ဒါ ဥပဒေပဲ... ဝဲ့ဝဲ့”

“ဒါဆို အမှန်စကားကို စားသူကျွန်တော်က ပြောပြမယ်၊ ပြဿနာက ယင်ကောင်တစ်ကောင်ကနေ စဖြစ်တာ၊ သည်လောက် သန်တဲ့ဆိုင်ထဲ ယင်ကောင်ဝင်လာတယ်ဗျာ၊ ရွံလို့ ထရိုက်တယ်၊ ဖန်ခွက် တိုက်မိတယ်၊ ရအောင်ဖမ်းတယ်၊ အပေါ်စားထိုင်ခုံက ရွှေတယ်၊ ပြန်ထိုင်တော့ ဖင်ထိုင်ကျတယ်၊ ဖန်ခွက်ကွဲတယ်၊ သွေးထွက်သံယိုဖြစ်တယ်၊ အေမီက လန့်တတ်တော့ သွေးမြင်ပြီး ဒီလိုအထိ ဖြစ်သွားတယ်၊ ဝင်လာတဲ့ ယင်ကောင်ကြောင့် ဖန်ခွက်ကွဲတာ၊ ဒါကို ကျွန်တော်က လျော်ရဦးမလား”

“ဟာ... ဒါဆို ဘောစိက ကျွန်တော့်ဆီက ဖြတ်လိမ့်မယ်၊ ဖန်ခွက်က အကောင်းစားကြီးဗျ”

“ခင်ဗျားကျွတ်ချိန်မှာ ယင်ကောင်ဝင်တာလေ၊ ကျုပ် သွေး

ထွက်တာလေ၊ ဘယ်မလဲ ခင်ဗျားဘောစိ၊ ကျွန်တော် ဝင်တွေ့မယ်”

“အဲ့... အဲ့ဒါက ပိုဆိုးမယ်”

“ဒါဆို ရော့... ကော်ဖီဖို၊ လာ... အေမီ... လစ်မယ်”

မှန်တံခါးအပေါက်ထိ ဟမ်းချိန်းက ခပ်မဲ့မဲ့ ပြုံး၍ လိုက်ပို့သည်။ သူက မှန်တံခါး တွန်းဖွင့်ရင်း...

“ပြန်လာခဲ့မယ် ပြောတဲ့ သွေးဆုံးကြီးကို ဆက်စောင့်လိုက်ဦး နောင်တော်၊ ဒီမနက် တန်ပါတယ်ဗျာ၊ ဖန်ခွက်တစ်လုံးနဲ့ ဒီလောက် ပွေ့ရ၊ ဒီလောက်ကြောင်ရတာ... ဝဲ့... ဝဲ့”

“ဘာတွေလဲ ညီသူရာ”

“လာ... ကန်ဘောင်ပေါ်ကျမှ ငါပြောပြမယ်”

ကန်ဘောင်ပေါ်က ရေငွေ့ပါသော လေနုအေးက ပြေးပွေ့လာ၏။

၂၅ ၂၅ ၂၅ ၂၅

www.burmeseclassic.com

ကန်တောင်စားသောက်ဆိုင်တွင် မှာထားသော . . စား
သောက်စရာတွေကို စောင့်ရင်း Sunrise ထဲက သူ့ဖြစ်စဉ်ကို ပြော
ပြလိုက်သည်။

အေမီ ပွင့်လင်းလွတ်လပ်စွာ ရယ်နေပုံက . . ချစ်စဖွယ်
ကောင်းလှသည်။

“ဟဲ့ . . ညီသူရဲ့၊ အဲဒီအဆိုတော်နဲ့ သူ့သီချင်းလေးတွေ
ကောင်းပါတယ်ဟဲ့”

“လူတစ်ယောက် ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ အနုပညာကို ကောင်း
တယ် မကောင်းဘူးလို့ ငါ အယ်တော့မှ မပြောဘူး၊ ပြောခွင့်လည်း
မရှိဘူး၊ ဝေဖန်ရေးဆရာတွေ သူတေသီ ဂုရုတွေ ပြောလိမ့်မယ်၊
အေး . . . ကြိုက်တယ် မကြိုက်ဘူးဆိုတာတော့ ငါပြောခွင့်ရှိတယ်၊
ဒါ ငါ့ရွေးချယ်မှုနဲ့ ငါ့အခွင့်အရေး၊ ငါ့တစ်ဆီးပုဂ္ဂလ ခံစားမှု”

“ကဒ် . . . ကဒ် . . . ငါက ပေါ့ပေါ့ပါးပါးပဲ ပြောတာပါ

တယ်၊ နင်က လေးလာနေပြီ၊ နင်နဲ့ငါနဲ့ မတွေ့ရတာ ဆယ့်ခြောက်
ချက် ရှိနေ ပြီ၊ တွေ့တုန်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်လေး ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေး
နေကြရအောင်”

“ငါက အိပ်ယာက နိုးကတည်းက ပျော်နေတာ အေမီ၊
နင်နောက်ကျနေလို့ ဗိုက်ဆာ စိတ်တိုပြီး ပြဿနာတွေ တသိတတန်း
ပြီး ဆက်ဖြစ်ကုန်တာ၊ နင်က ဘာလို့ နောက်ကျနေတာလဲ”

“ကိုကိုယဉ်ဇွေ့ဟယ် . . ဆိုင်သွားခါနီးမှ နတ်ကွန်းက
အုန်းပွဲ ငှက်ပျောပွဲတွေ လဲထားဖို့ မိန့်တော်မူတယ်လေ၊ မေမေနဲ့ငါ
ဆွေးနွေးပြောပေါ့၊ မမကေသီဆီ ဟမ်းဆက်ကျန်ခဲ့တာ၊ နင်များ
ထွန်းဆက်ရင် ဆိုပြီး ငါ စိတ်တထင့်ထင့်နဲ့”

ဟင်းပွဲတွေ လာချသည်။ စုံနေသည်မို့ . .

“ဟား . . . စုံနေတာပဲ၊ ငါ့မှာ ပိုက်ဆံသိပ်မပါဘူးနော် ညီ

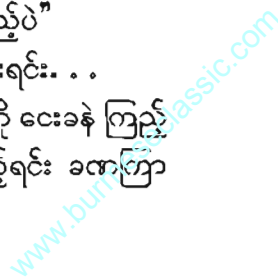
“ကြိုက်သလောက်စား အေမီ၊ အီဖေကို ရှင်းမယ် . . ဟင်း

“တစ်နေ့တစ်ထောင်ပဲ ရတဲ့ ရိဖျူဂျီက ဘယ်လိုအကြံအဖန်
ထောလာသလဲ”

“စားရင်း ပြောပြမယ်ဟာ၊ ငါ တော်တော်ဆာနေပြီ၊ နင်
အဝသာကြိတ်၊ ကြိုက်တာ ထပ်မှာ၊ ကျောင်းသက်တစ်
နှစ်လုံး နင်ပဲ ကျွေးခဲ့တာ၊ ဒီတစ်ခါ ငါ့အလှည့်ပဲ”

ဟင်းတွေ အေမီပန်းကန်ထဲ ခပ်ထည့်ပေးရင်း . . .

ကြည်လင်သန့်စင်နေသော မျက်နှာလေးကို ငေးခနဲ ကြည့်
သည်။ အေမီကလည်း သတိပြုမိဟန် ပြန်ကြည့်ရင်း ခဏကြာ



မှ... .

“ညီသူ... . နင့်စိတ်ထဲက တစ်ခုခု ပြောလိုက်တာကို နင့် မျက်လုံးမှာ ငါဖတ်လိုက်ရသလိုပဲ။ ဘာလဲ... . မလိမ်ကြေး ပြော”
နင့်နေသောထမင်းလုပ်ကို ယိုးဒယားဟင်းချိုနှင့် မျှောချ လိုက်ရင်း... .

“ငါ စိတ်ထဲက တစ်ခုခု ပြောတော့ ပြောလိုက်မိတယ်... . ဘာပါလိမ့်၊ အဲ... . ငါပြန်စဉ်းစားဦးမယ်၊ ကျောင်းသက် တစ်လျှောက် လုံး နင့်အလှည့်ချည်းပဲ ဆိုတော့ကာ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ငါ့ အ လှည့်ချည်းပဲ ဖြစ်ချင်တယ်၊ အဲလို အဓိပ္ပာယ်ဆန်ဆန် ပြောလိုက်မိ သလားပဲ”

“နင့်နော်... . ဝေလည်ကြောင်ပတ်ပြီး ရည်းစားစကား ပြောပြန်ပြီလား၊ နင့်ကတိ နင့်မေ့သွားပြီလား”

“မမေ့ပါဘူးဟာ... . နင့်က မလိမ်ကြေးဆိုလို့ လက်ခွေ အောင် မုသားပါးပါးလေးနဲ့ ရောပြီး အမှန်ပြောတာပါဟာ”

“ညီသူနော်... . ထမင်းကျွေးပြီး လူလည်မကျနဲ့၊ ငါ မစား တော့ဘူး”

ဖွန်းခရင်း ပန်းကန်ပေါ် ဝှမ်းခနဲ ပစ်ချလိုက်၏။

“အလကား စုတာပါဟာ... . စားပါ။ ဒီထမင်းလည်း ငါ ကျွေး တာချည်းပဲ မဟုတ်ဘူးဟာ၊ နင့်စွမ်းဆောင်ရည် အများကြီးပဲ တယ်”

ပြောရင်း ဘောင်းဘီအိတ်ထဲက ငါးရာတန် အထပ်လိုက်က စားပွဲပေါ် တင်လိုက်သည်။

အေမီက လှမ်းကြည့်ရင်း... .

“ငါ့စွမ်းဆောင်ရည် ဟုတ်လား... . ဘာပါလိမ့်”
သူက ပလုပ်ပလောင်း ဝါးရင်း... .

“နင့်စွမ်းဆောင်ရည်က နှစ်ချက်တောင်ဟာ တစ်... . ငါစပ် စားတဲ့ တွန်ဒိုတိုက်ခန်းကို နင် ဝယ်ဖြစ်အောင် ပူဆာနိုင်တာရယ်၊ နင့်... . ပြောင်းလာပြီး သုံးရက်အကြာမှာ ငါဖုန်းဆက်ပြောတဲ့အ တွင် မမကေသီနဲ့ ဝန်တာမှာ အေရိုဗစ် ထွက်လုပ်တာရယ်၊ အဲဒါ... . နင့်စွမ်းဆောင်ရည်ပဲ”

“အွန်း... . ရပ်ကွက်ထဲ နေတုန်းကတောင် ခြံထဲ ကက်ဆက် ပြန်ပြီး ဆင်းလုပ်နေကျပဲ၊ ထရက်စုအရှည်တွေနဲ့ပဲဟာ... . ဘာထူး နဲ့လို့လဲ၊ ဘယ်လိုစွမ်းဆောင်မှုလဲ ပြောပါဦး၊ နင်တို့ ချောင်းတော့ ဆရာ ဘာမြင်ရတာလိုက်လို့”

“အေး... . နင်တို့ကတော့ အားကစား လုပ်နေကျမို့ ဘာမှ ဖြစ်ဘူး၊ ငါထင်ထားတဲ့အတိုင်းဖြစ်လာတာက ငါ့လေးလေးဟာ၊ ဘာတီစွဲထဲတော့ အဲလိုကစားတာ မြင်ဖူးချင် မြင်ဖူးမှာပေါ့၊ အပြင် အရှင်လတ်လတ်... . အဲလို အနီးကပ် တစ်ခါမှ မြင်ဖူးတာ မ ချစ်ဘူးလေ”

“အနီးကပ် မဟုတ်ပါဘူးနော်၊ ပေသုံးဆယ်လောက် ဝေးတဲ့

မှန်ပြောင်းနဲ့ဟ ဟု သူပြောဦးမလို့ လိမ္မော်ရည်နှင့် ပြန်တွန်း ခြိတ်ရ၏။

“အေးလေ... . ဒါပေမယ့် သူ အိပ်ယာထ မင်္ဂလာ မြင်ကွင်း ပြန်ဆို အရိုးများသလေး ချေးခါးသလေး၊ ဖရိမ်စောင်းသလေး၊ နေထဲ မကွဲဘူးလေး လုပ်တတ်တဲ့ ငါ့လေးလေး၊ နင်တို့ညီအစ်မကို

နေ့တိုင်းအားပေးတယ်ဟ”

“ဘူးကျတာကို စကားလုံး လှအောင်... ဟင်းဟင်း... အားကစားမို့ အားပေးတယ်ပေါ့နော့”

“ငါ့လေးလေးက ဘူးမဟုတ်ဘူးဟ၊ လူချောလူခန့် လူရည်သန် အရာရှိကြီးပါ။ သူ့ကို ခိုက်နေတာ မီးရထား သုံးလေးတွဲစာ ရှိတယ်”

“ပိုလန်ကို ပို့မယ့် ဆိတ်မတွေနဲ့ မှားနေပါ့မယ် ကိုညီသူ့စံရယ်၊ နင့်လေးလေး နာဇီ ဇီဇာကြီးက သူ့စစ်သားတွေနဲ့ သူ့အကျဉ်းသားတွေကို ဆိတ်သားတစ်ယောက်တစ်မျှင် ဖျဉ်ပြီး ကျွေးနေပါ့မယ် ကပ်စေးကြီးဆို”

“စည်းကမ်းရှိတာကို တစ်ချို့က အဲဒီစကားလုံး သုံးတတ်တယ်ဟ၊ ဟော... အခု သုံးသင့်တာကျတော့ လေးလေး သုံးတာပဲလေ၊ အဲဒါ သူ တရားဝင်ပေးလိုက်တာများ”

“ဘာအတွက် ပေးတာလဲ”

“နင့်တို့မိသားစုကို မော့ဆက်လုပ်ဖို့လေ၊ ဘတ်ဂျက် ချပေးလိုက်တာ၊ မစ်ရှင်း... မစ်ရှင်း”

“ဪ... ဪ... ဂလိုကိုး”

ခုမှပင် အေမီ ဇာတ်ရည်လည်သွားပုံရ၏။


“အင်း... တော်တော်ထောက်လှမ်းရမှာပဲနော်၊ လေးငါနှစ် ပေါင်းလာတော့ ငါ့အိမ်အကြောင်း နင်က အကုန်သိနေမင့်ဟာပဲ... ပြောပြလိုက်ပေါ့၊ အူဘယ်နှခွေ၊ ဘယ်မှာ ချက်မြှုပ်တယ်၊ တယ်ယောက် ချင်းရဲ့ဇာတာက ဘယ်နှယ်ပေါ့၊ တစ်ထိုင်တည်း ပြောလိုက်ပေါ့၊ နင် ရိုး Roll တက်တာပေါ့၊ နင့်လေးလေးက နင့်ထံ”

“အေးလေးပေါ် တင်ပြီးတောင် ကိုးကွယ်ထားဦးမယ်”

ဝက်သားပဲငါးပိတွေ အေဖီပန်းကန်ထဲ ခပ်ထည့်ရင်း... .

“အေမီ... နင် ငါ့သူငယ်ချင်း အရင်းကြီး လုပ်နေပြီး အတွေး အခေါ်က ညံ့ပါ။ ငါက စင်ပေါ် တင်ပြီး ကိုးကွယ်ခံရတဲ့ နင်တို့ နတ်ကွန်းက သာတိဆဲဗင်းထဲပါချင်တာ မဟုတ်ဘူး၊ Roll လိုချင်တာ မဟုတ်ဘူးဟ၊ ငါလိုတာက ဘတ်ဂျက် မျက်မျက်ကလေး၊ ပုံမှန် ကျလာမယ့် ဘတ်ဂျက်ဟ၊ ဖွတ်ဂလီဒဂီးဟ၊ နင့်ကို ပြုစုဖို့ စောင့်ရှောက်ဖို့ ကာကွယ်ဖို့... ပျော်အောင်ထားဖို့”

“ဟိုးထား... ကိုညီသူ့စံ... သံလမ်းကို ပြန်ကြည့်၊ ဟိုသူ့တာဘက် ရှင့်ခေါင်းတွဲလှည့်နေပြီ၊ ဟဲ့... ဟဲ့... ဟင်းချိုတွေ အေးကုန်ရင် သောက်မကောင်းဘူး... ရှုရူး! ရှုလွတ်!”

 သူမက ဟင်းချိုသောက်နေ၏။

သူက ကဗျာသောက်နေမိ။

ငါ့ရထားကတော့ ထန်ဆာပြည့်

ချစ်ခြင်းရူး တင်ဆောင်လို့

မင်းထူတာမှာ ဆိတ်ဖို့...

ဦးထိုက်ဝင်ဆာနေဖိုဖို

“ဟိတ်! ဟင်းချိုသောက်လေ... ပူတုန်း၊ နင်က ဘာစဉ်း

စားနေတာလဲ”

“နှလုံးသည်းပွတ်ထဲ ပူကျစ်

ဂစ်စတစ် ဖြစ်နေတဲ့ကဗျာပါ

ဆာလွန်းလို့... ”

ဖျားနာဝင်ပြီး ရမ်သမ်နှင့် ရွတ်ချလိုက်မိသည်။

“နင်ဟာလေ... ငါသတိထားမိတယ်၊ တစ်ခါတစ်ခါ တည်တည်တုံတုံကြီး ဖြစ်ဖြစ်သွားတယ်၊ ရယ်ရတယ်... ဟင်း ဟင်း”

ပြောပုံက (တကယ်ခံစားရတဲ့) အပြောခံရသူ လဲသေလိုက်ဖို့ မကောင်းဘူးလားခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်မျိုးကြီး မသေသင့်ဘူးလား။

“အေမီ... အခုနု Sunrise က ဘဲကြီးဆီ ဖုန်းဆက်၊ ခုချက်ချင်းလာပါ။ ကျွန်မသူငယ်ချင်း လဲသေသွားလို့ပါ၊လို့... လာပွေပါလို့”

“ဟားဟား... ဟား... ဘာများလဲလို့ ညီသူစံရယ်၊ ဟင်း... ဟင်း... ညီသူစံရယ်... ဟင်း... ဟင်း... နင်ဟာလေ အမြဲဟာသမြောက်တယ်၊ နင် အခု လဲသေကြည့်... ငါပွေသွားမှာ”

“မသေခင် ငါစဉ်းစားနေတာ တစ်ခုရှိတယ်ဟ၊ ငါ့လေးလေးမစ်ရှင်းဟာ ကေသီသော် မစ်ရှင်လား၊ အေမီသော် မစ်ရှင်လား မကွဲပြားဘူး၊ ငါလည်း မေးမကြည့်မိဘူး”

“ဘုရား... ဘုရား”

ထမင်းပန်းကန် လက်စသတ်ရင်း အေမီသော်က ဘုရားတသည်။

“ဒါဆိုလည်း နင် သတင်းအမှန်ပေးလိုက်၊ ကေသီသော်က လက်ထပ်ပြီးသား၊ အေမီသော်ကလည်း လက်ထပ်တော့မှာလို့”

“ဘာပြောတယ်”

“မမကေသီက လက်ထပ်ထားတယ်... ကိုယ်တော်ကြီးနဲ့၊ ငါလည်း လက်ထပ်ရတော့မယ်... ကိုယ်တော်လေးနဲ့၊ ငါတို့ညီအစ်မ နှစ်ယောက်စလုံး မင်းနှစ်ပါးရဲ့မယားတွေလို့ ပြောလိုက်၊ အဲ့ဒါသံတမန်ရပ်ကွက်က သတင်းလို့”

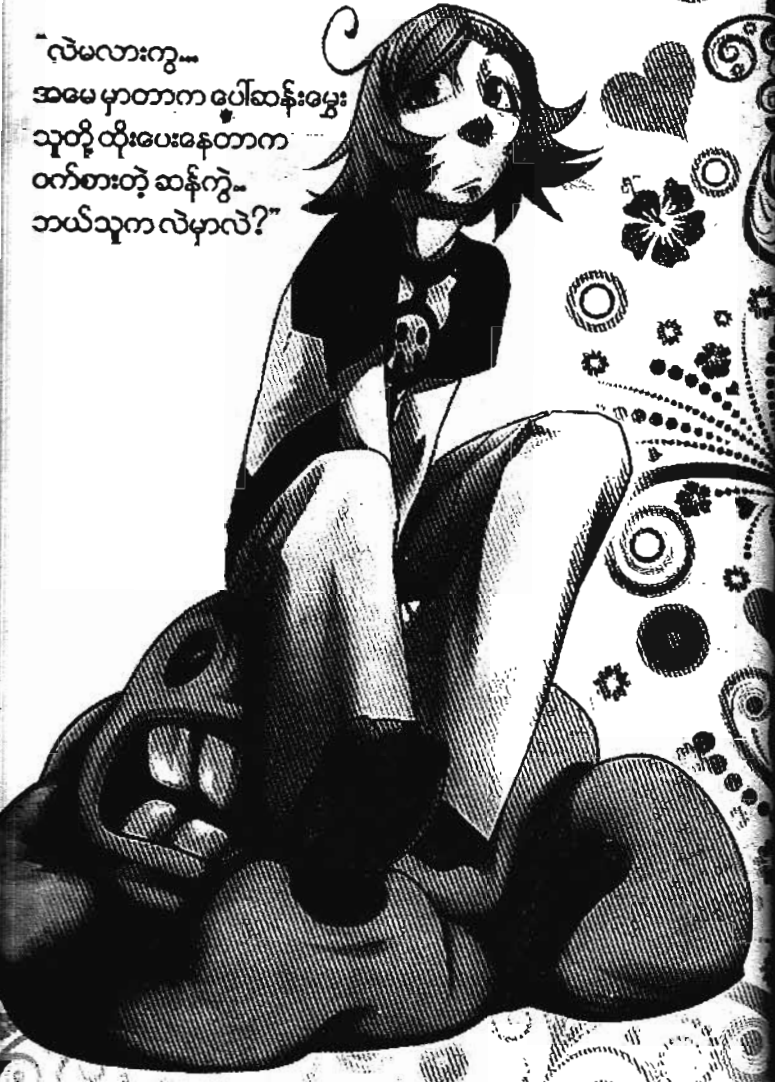
ခုမှပင်... မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင် ညီသူစံခမျာ တာလီဗန် ငွေခွဲသလို တိုးခနဲ လဲသေသွားလေသည်။
တုံး။



www.burmeseclassic.com

“ခင်ဗျားဟာ
အမေမှာတဲ့ ဆန်တစ်ခဲကို
တစ်တင်းနဲ့ မလဲဘူးဆိုတဲ့လူပဲ...”

“လဲမလားကွ...
အမေမှာတာက ပေါ့ဆန်းမွှေး
သူတို့ ထိုးပေးနေတာက
ဝက်စားတဲ့ ဆန်ကွဲ့...
ဘယ်သူက လဲမှာလဲ?”



အခန်း(၃)

ဖြေ

ညီထပ် ကားပါကင်တွင် လေးလေး ကားရပ်ထား
သည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ လေးလေး အစောကြီး ဘာလာပြန်လုပ်
ပါလိမ့်။

ခါတ်လှေခါးထဲ ရောက်မှ သူ သတိရသည်။ ဒီနေ့ ဌာနဆိုင်
ရာ ဂေါက်သီးပြိုင်ပွဲ ရှိသည်။ လေးလေးတို့ ဆောက်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီ
က စပွန်ဆာ လုပ်ထားသည်။

ဗုဒ္ဓေါ့ . . . မစ်ရှင်းတိုးတက်မှုများ မေးနေရင် ဘယ်လိုဖြေ
မလဲ။ ငွေစာရင်းစစ်ချင်စစ်နိုင်သည်။ လေးထောင်ကျော်ကို ဘယ်လို
ဘောက်ချာပြမလဲ၊ အမြန် . . . အမြန်စဉ်းစားစမ်း။

ရပြီ . . ရ . ယ . က ရုံးစာရေးကိုမြင့်ကို ဘီယာတိုက်၍ ပုံစံ (၁၀) တောင်းကြည့်ခဲ့သည်။ ပုံစံ(၁၀)ထဲက အချက်အလက်လောက် တော့ ပထမဆုံး သိလာသည်ပေါ့။

ဟာဟ . . . ဟုတ်ပြီ။ နှစ်ယောက်သောက်ဖြစ်၍ ငါး ထောင် ကျော် ကုန်သည်ပေါ့။ ဟာ . . . စေ့စပ်သော လေးလေးက ဘောက်ချာ တောင်းနေရင် . . . ။

“ကလစ်! ရှင်း!”

ငါးထပ်ခါတ်လှေခါး ပွင့်သွားသည်။ ဘောက်ချာ နောက်နေ့ တောင်းခဲ့မည်။ မေ့လာသည်ပေါ့။ တိုက်ခန်းတံခါးက ဟနေသည်။ အထဲက အသံ . . .

“မောင်အူရာ . . . ရေချိုးခန်းအိမ်သာဖိနပ်ဆိုတာ ရောဂါပိုး အမျိုးမျိုး ကပ်နေတာကွ၊ မင်းကို ဟိုတလောက သူတစ္ဆယ်စုံထဲက ဓါတ်ပုံ ငါမပြဘူးလား”

“ပြပါတယ် အာစရိ . . . မှတ်မိပါတယ်၊ အင်္ဂလန်က အသန့် ဆုံး စံပြအိမ်က ဆိုဖာကြီးကို အနုကြည့်မှန်ဘီလူးနဲ့ ရိုက်ပြထားတာ ပါ”

“အဆတစ်ထောင် ချဲ့ထားတဲ့ပုံထဲ အဲ့ဒီဆိုဖာမှာ ရောဂါပိုး တွေ အများကြီးလေ၊ မင်းမတွေ့ဘူးလား . . . မကြောက်ဘူးလား”

“ကြောက်တော့ ကြောက်ပါတယ်ခင်ဗျ၊ ဒါပေမယ့် အဲ့ဒီ ဆိုဖာက အင်္ဂလန်မှာဆိုတော့ ဒီအထိ လာပြီးဒုက္ခပေးနိုင်ဘူး ထင် တာပဲ”

သူ ဝင်လာပြီး ခဏရပ်နေ၏။

“မင့်မေကလွား . . . လောလောဆယ် အဲ့ဒီအိမ်သာဖိနပ်က

အားလုံးကို ဒုက္ခပေးမှာ၊ ကော်ဇောတွေအားလုံး ဆပ်ပြာမှုန့်နဲ့ ဝလက် စကြောနဲ့ လျှော်ပစ်စမ်း၊ ပြီးရင် ဝရံတာမှာ နေလှမ်း . . . ။ နေမရရင် အောက်ချ၊ မြက်ခင်းမှာ ဆင်းလှမ်း၊ လာ . . . ဟေ့ကောင် ညီသူစံ၊ ဇင်းပါ ဝိုင်းလုပ်၊ ငါပြန်လာလို့ မခြောက်သေးရင် Dryer နဲ့မှုတ်၊ စပရေ ဖြန်းထား . . . ငါသွားမယ်၊ နောက်တောင်ကျနေပြီ . . . ခွီးမှ တွာ”

သူ့ဂေါက်အိတ် သူထမ်း၍ တဝှမ်းဝှမ်း ထွက်ခွာသွားလေ မှ . . .

“ဘာဖြစ်တာလဲ ကိုအူ၊ ကျွန်တော်ပါ အမှုတွဲထဲ ဘယ်လိုပါ သွား တာလဲဗျာ”

ကိုအူက မျက်နှာငယ်လေးနှင့် အိမ်သာဖိနပ်ကို လှမ်းကြည့် သည်။ ချိုးထုပ်ကိုင်သလို လက်မလက်ညှိုးနှင့် ကော်ဇောပေါ်က ကောက်မ၊၍ ရေချိုးခန်းဘက် ပစ်ထုတ်သည်။

“မင်းလည်း ပါရမှာပေါ့ကွ၊ ဒီအမှု မင်းက စတာလေ”

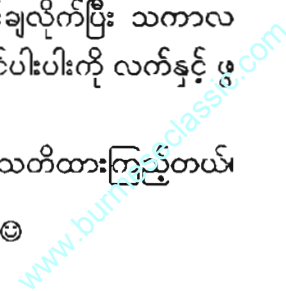
“ဘာဗျ . . . ”

“ဘာရမလဲကွ . . . မနက်က ဆရာအာစရိ ဖိနပ်အသင့်စီး နိုင်အောင် အသင့်ချပြီး ဖင်လှည့်တဲ့နည်း မင်းပဲ သင်ခဲ့တာလေ၊ အဲ့ဒါနဲ့ မျက်နှာကောင်းရ . . . ဆုကြေးရခဲ့တာလေ”

“အေးလေ . . . ခုဟာက ဘာဖြစ်တာလဲလို့”

ကော်ဇောပေါ် နှစ်လုံးမြေကျ ထိုင်ချလိုက်ပြီး သကာလ လက်မေးထောက် တံတောင်ဒူးတင်၍ ဆံပင်ပါးပါးကို လက်နှင့် ဖွ ရင်း . . .

“အာစရိ အပြင်က ပြန်လာတိုင်းငါ သတိထားကြည့်တယ်၊



ဆီးရွင်လာပုံရတယ်၊ အိမ်သာတန်းပြေးတယ်၊ သေးပေါက်မယ်၊ လက်ဆေးမယ်၊ ငါက သူ့အတွက် ပိုအဆင်ပြေအောင် ရေချိုးခန်းဖိနပ် အိမ်ဝမှာ အသင့်ချပေးထားလိုက်မိတယ်။

သူကလည်း ဝင်ဝင်ချင်း အလိုက်သင့် ကောက်စွပ်ပြီး ဧည့်ခန်းထဲ ဘာပတ်ရှာနေမှန်း မသိဘူးကွာ၊ ဒီနေ့မှ ရေချိုးခန်း တန်းမဝင်ဘူးလေ၊ ဂေါက်ကွင်းဝင်တဲ့ လည်ပင်းဆွဲကပ်ပြား တွေမှ ဟူးခနဲ ဆိုဖာပေါ် ထိုင်ချရင်း သူ့စီးထားတဲ့ဖိနပ်ကို တွေ့သွားတာ၊ မိုးမီးလောင်ပါလေရာ၊ အဲ့ဒါ . . မင်း . . အဓိက တရားခံ”

“ဪ . . . ဖြစ်ရတယ် ဆရာကိုမောင်အူရယ်”

“လာ . . လာ . . ကော်ဇောဝိုင်းလိပ် . . လျှော်မယ်”

သူ တုတ်တုတ်မလှုပ်ဘဲ . . .

“ခင်ဗျားဗျာ . . . အဲ့ဒီဖိနပ်ပိုး ခင်ဗျားမြင်ရလား”

“ဟေအေး . . .”

“အနုကြည့် အဆတစ်ထောင် မှန်ဘီလူးကော လေးလေးမှာ ရှိသလား”

“ဟေအေး . . . ငါတော့ မတွေ့မိဘူး”

“ဒါဆို ရိုးရိုးဘရပ်ရှ်နဲ့ပဲ ကော်ဇောအမွှေးညီအောင် လိုက်တိုက်၊ ဟဲယားဒ်ရိုင်ယာကို ကြိုးခွေနဲ့ ပလပ်ခုံနား အသာချထားလိုက်၊ လိုအပ်ရင် ဖုန်မှုတ်စက်ပါ ပူနေအောင် နှိုးထားလိုက်၊ ပြီးရင် စပရေဖြန်းထားလိုက်။

လေးလေးအမြင်မှာ လျှော်တယ်၊ နေလှန်းတယ်၊ ခြောက်သွားအောင် လုပ်ထားတယ်၊ ဒါပဲပေါ့ဗျာ၊ ဒါသုံး . . ဒါသုံး”

သူ့ကို အူခနဲ ပြန်ကြည့်ရင်း . . .

“မင်းနားသယ်နားက ဆံပင်ကို ငါက ဘယ်နေရာ သုံးရမှာတုန်းကွာ”

တကယ်ပြန်မေးပုံမျိုးပါခင်ဗျား။ ဘုရားစူးရပါစေရဲ့။

“ကျွန်တော့်ဆံပင်ကို ပြတာမဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားကို ခေါင်းသုံး ဦးနှောက်သုံး . . အတွေးအခေါ်သုံးဖို့ ပြောနေတာဗျ”

သဘောပေါက်သွားပုံ ရသည်။

လက်ဖျစ်တစ်ချက် တီး၍ . . .

“အေး . . ဟုတ်တယ်၊ ဒါဆို မင်းရောငါရော သက်သာတယ်”

ခဏငူကြောင်၍ ကိုအူ စဉ်းစားနေပြန်သည်။

“ဒါပေမယ့် ညီသူရ . . . အာစရိစကားအရ ဟိုဆိုဖာပိုးထက် ဒီဖိနပ်ပိုးက ပိုဆိုးပြီး အရိုးပိုမာမယ်၊ သားတွေမြေးတွေ ပေါက်ဖွားလာပြီး . . .”

“မီးသာ ရှို့လိုက်တော့ ကိုခင်မောင်အူရေ၊ မီးသာ ရှို့လိုက်တော့”

မနည်းကို ‘ဒီ’ ဖြတ်ချပြီး သူ့အခန်းထဲ ဝင်ခဲ့ရတော့သည်။ တော်သေး . . ကိုအူ ကျေးဇူးကြောင့် မစ်ရှင်သတင်းဦးနှင့် ဘောက်ချာငွေစာရင်း စစ်ဆေးရေးလုပ်ငန်း လောလောဆယ် အလှမ်းဝေးသွားရလေ၏။ အေမီ ပြန်ရောက်နေကြောင်း သူမ အခန်းလိုက်ကာ လေးက အကြောင်းကြားသည်။ အိပ်ယာပေါ် လှဲချလိုက်၏။

မမြင်ဖူးသော မင်းနှစ်ပါးက အတွေးထဲ ဝိုးတဝါး ပေါ်လာ၏။

မူးနေလားမသိ။

ယိုင်တိယိုင်ထိုးနှင့်...။

ရွှေကိုယ်တော်တို့ရယ်... ရှိခိုးဆို ရှိခိုးပါမယ်၊ ဘီယာတိုက်

ဆို တိုက်ပါမယ်။ ကျွန်တော့်မစ်ရှင်ကိုတော့ ခြံခိုမတိုက်လိုက်ပါနဲ့
ဗျား...။

၆ ၆ ၆ ၆

ကို အူ စောစောစီးစီး ဈေးသွားနေ၍ သူ ပြင်ဆင်ခင်းကျင်း
ထားသော မနက်စာကို တူဝရီးနှစ်ယောက်တည်း စားနေကြသည်။
တို့မြင့်ကို ဘီယာတိုက်၍ သူရယူခဲ့သော ပုံစံ(၁၀) သတင်းလိမ်
တင်ပြပြီးဖြစ်သည်။ နှစ်ရက်အတွင်း နာမည်၊ အသက်၊ ကိုးကွယ်
သည့်ဘာသာ၊ ပညာအရည်အချင်း၊ အလုပ်အကိုင် သိရ၍ လေး
လေး ကျေနပ်သွားပုံ ရသည်။ တော်သေး၏။ လေးလေးမစ်ရှင်က
အကြီးမ ကေသီသော်ဖြစ်နေ၏။ လေးလေးက ကြက်ဥစားရင်း...။

“ကေသီသော်တဲ့လား... (၂၇)နှစ်ဆိုတော့ မဆိုးပါဘူး၊
မိခိုဆိုတာက ဘယ်သူ့ကို မိခိုရတာလဲကွ”

“သူ့အစ်ကို ကိုကိုယဉ်လေ၊ ကိုကိုယဉ်က လှည်းတန်း စံရိပ်
ငြိမ်မှာ အလှပြင်ဆိုင် ဖွင့်ထားတယ်၊ ဓါတ်ပုံဗီဒီယို ရိုက်ကူးနေနဲ့
မော်လာဆောင် ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းတွေ အကြီးအကျယ် လုပ်တယ်

တဲ့၊ ကိုမြင့်ဆီက သိရတာ၊ ဒါပေမယ့်... ကိုကိုယဉ်က ဂေး...
လေးလေး ရ"

လေးလေးက ကြက်ဥလက်စသတ်ပြီး... ကော်ဖီတစ်ခွက်
သောက်သည်။

"ဒါဆို... မင်း အဲဒီဆိုင်ကို ဝင်ထွက်သွားလာဖို့ လွယ်တာ
ပေါ့၊ ငါတူက လူချောလူဖြောင့်ပဲ၊ ဟဲဟဲ... အဲဒီအညွှာကို မင်း
ချုပ်ကွာ"

"ဗျာ! လေးလေး... ကိုယ်ကျိုးနည်းရချင်ရဲ့ဗျာ"
ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုတ် လည်မျိုဝတွင် နင်နေ၍ ကော်ဖီ
နှင့် ကျိုက်ချဟန် လုပ်ပြလိုက်ရသည်။

"လေးလေး လေ့လာမိသလောက်တော့ အဲဒီအလှပြင် မိတ်
ကပ် ဆံပင်ဂေးတွေဟာ Sex ကိစ္စမပါတဲ့ ဂေးတွေကွ၊ အဲဒါများ
တယ်၊ သူတို့က စီးပွားရေးဂေးကွ၊ မိန်းကလေးတွေရော ယောက်ျား
လေးတွေရော Male ရော Female ရော သူတို့နဲ့ ယုံယုံကြည်ကြည်
ခင်ခင်မင်မင် အရောဝင်လို့ရတဲ့ လူတန်းစားပုံစံကို တမင်ယူထား
တာ"

"ဒါပေမယ့် လေးလေးရာ၊ သူတို့က ပရောပရီ... ဟိုကိုင်ဒီ
ကိုင် ဗျ"

"ပဲ့ပါသွားတာမှတ်လို့ကွ... ကဲပါ... လေးလေးက
အကြံ ပေးတာပါ၊ အဲဒီဂေးကို ခင်အောင်ပေါင်း၊ အိမ်ကိုပါ ဝင်ထွက်
ပြီး ကေသီရဲ့ကာရိုက်တာနဲ့ အားသာချက်၊ အားနည်းချက်၊ စိတ်နေ
သဘောထားကို အကဲခတ်ပေးဖို့ပါကွာ၊ မင်းက ကဗျာဆရာဆိုတော့
inner ကို ပိုမြင်တတ်တဲ့ ပါရမီရှင်လေးမို့လို့ လေးလေး အားကိုးတာ

ဝါတာ"

ကဗျာလိုလို စာလိုလို လုပ်မနေနဲ့ ဆိုခဲ့တာကို လေးလေး
ဗျပြီး ပါရမီရှင် ဖြစ်သွားပြန်သည်။

"ဒီပြင်နည်းနာတွေ အပရိုချ်မက်သပ်တွေ အများကြီး ရှိပါ
သေးတယ် လေးလေးရာ၊ အဲဒီကိုယဉ်ဆိုတဲ့ ဂေးကြီးက နော်ဂတတ်
ကြီးတဲ့ လေးလေးရ"

"ဘာလဲကွ နော်ဂတတ်"

"နတ်ကတော်လို့ ပြောတာ"
ကိုယ်တော်နှစ်ပါး၏မယားကိစ္စကို နှပ်ကြောင်းနည်းနည်း
ဝေး ကြည့်ခြင်းဖြစ်သည်။ နတ်ကတော်ဖြစ်ခြင်း မဖြစ်ခြင်းကို လေး
လေး ဘယ်လိုမှ နေပုံမရပါ။

"ဒါ လူ့အခွင့်အရေးပဲကွာ၊ သူကြိုက်တာ သူယုံကြည်ကိုး
ထွယ်ခွင့် ရှိတာပဲ၊ ဟင်း... ဟင်း... လေးလေးယောက်ဖ ဖြစ်လာ
တော့လည်း ဘာသာရေးနဲ့ စည်းရုံးယူရတာပေါ့"

"ဟာဟ... လေးလေးက အပိုင်ပါလား၊ ကိုယ့်ဘက်က ဖိတ်
စာ တစ်ခြမ်းတောင် ရိုက်ထားတဲ့ပုံပဲ"

ကော်ဖီလက်စသတ်ရင်း လေးလေးက သူ့ကိုယ်သူ ယုံ
ကြည်စိတ်ချသောမျက်နှာနေနှင့်...

"ငါ့တူ... လေးလေး ဘယ်တုန်းက မိန်းမတစ်ယောက်ကို
ဒီလောက်စိတ်ဝင်စားဖူးလို့လဲ၊ လေးလေးဘဝမှာ မနဲ့ ပတ်သက်တဲ့
နာမည်ပျက်လည်း မရှိဘူး၊ ကျောင်းတုန်းက ရည်းစား... လင်ယူပြီး
အမေရိက ပါသွားတာလည်း အသည်းကွဲမနေဘူး၊ ခဏတော့ ငေါင်
နေ တာပေါ့ကွာ၊

www.burmeseclassic.com

ဒီတစ်ခါတော့ လေးလေး Will power အရ သိနေတယ်။ သူ ဟာ လေးလေးပေးစာရှင်ပဲ... သေချာတယ်၊ အဲဒါမျိုးက အလိုလို သိတာ... ပြောမပြတ်ဘူး။

အဲ့... ဒီနေ့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်လုံး ထရက်စုအစား စွပ် ကျယ်လက်ပြတ်အထူနဲ့ ဘောင်းဘီတိုနဲ့ကွ ပိုလှတယ်။ တယ်လီပသီ လား မသိဘူးကွ။ ဒီနေ့ လေးလေး သူ့နောက်စေ့လေးကို မှန် ပြောင်းနဲ့ အနီးကပ် ကြည့်နေတုန်း ဖုတ်ခနဲ တည့်တည့်ကြီး လှည့် ကြည့် နယ်ကွာ။

လှေကျင့်ခန်း လုပ်နေတာကို ရပ်ပြီးစိုက်ကြည့်တာနော်၊ လေးလေး လန့်သွားတယ်။ ရင်တွေ အရမ်းခန့်နေတယ်ကွာ၊ နံရဲမှန်၊ ဇာလိုက်ကာ၊ မှန်ဘီလူးနှစ်ထပ်ကို ဖြတ်လာတဲ့ သူ့အကြည့်ဟာ လေးလေး တစ်ကိုယ်လုံးကို ရွင်းခနဲ ဖြတ်သန်းစီးဝင်သွားသလိုပဲ။ ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းကို မသိဘူး ငါ့တူရာ”

သူ ကော်ဖီခပ်နွေးနွေးကို တစ်ချက်တည်း မော့လိုက်ရင်း...

“လေးလေးလည်း ကဗျာဆန်တတ်လာပြီပဲ၊ ဒါကြောင့် ရှိတ် စားယားက ပြောတာ၊ အချစ် ရင်ထဲ ဝင်လာရင် ကဗျာဆရာ ဖြစ် သွား တတ်တယ်တဲ့”

“ဟုတ်မယ်ကွ... လေးလေးစိတ်ထဲ ရဲဆေးတင်ပြီး သူ့ အကြည့်ကို တယ်လီထဲက ပြန်စိုက်ကြည့်ပစ်လိုက်တယ်၊ တော်တော် လှတဲ့မျက်ဝန်းနဲ့ အကြည့်ပဲ၊ ပြီးတော့ မျက်နှာတည်ဆောက်ထားပုံက အချိုးကျလိုက်တာကွာ၊ အသားဝင်းဝင်းနဲ့ မွေးညင်း ရွှေအိုရောင် လေးတွေပါ မြင်နေရတယ်၊ လှလိုက်တာကွာ... စက္ကန့်သုံးဆယ် လောက်ကြီးကို အကြည့်ချင်း ထိပ်တိုက်ဖြစ်နေတာ အံ့ဩလို့ပါ၊ လေး

...ကြည့်နေတာ သူ ဘယ်လိုလုပ် သိနိုင်လဲ... မင်းစဉ်းစား”

အေမီသော် ပြန်ကစားတဲ့အတွက် ဖြစ်မှာပါဟု စိတ်က ပြောရင်း ပါးစပ်က... .

“မိန်းကလေးတွေမှာ အဲလို လွန်တုန်မှုမျိုး ပိုရှိတတ်ကြတယ်... ဆစ်ဂမန်ဖရိုက်က သက်သေတောင် အခိုင်အမာ ပြခဲ့သေးတာ... ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ လေးလေးတို့လည်း ဖြစ်ဖူးတာ... တစ်ယောက်ယောက် ငါ့ကို ကြည့်နေမလား မသိဘူးလို့ စိတ်ထဲ ထင်လာတာလေ၊ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်ရင် ဟုတ်နေတာမျိုးလေ... တယ်လီပသီပေါ့”

တစ်သျှူးနှင့် ပါးစပ်သုတ်ရင်း လေးလေးက အာလုပ်သံကြီး

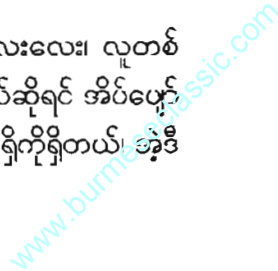
လှယ် ဇာ

“အေးကွ... လေးလေးလည်း ကြုံဖူးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခု... ကြားခံနယ်တွေ ရှိနေတယ်လေ၊ တိုက်ရိုက် မျက်လုံးချင်း... ကြည့် လှမ်းမြင်တာထက် ပိုတယ်၊ တယ်လီပသီစွမ်းအင် တော်... ကြည့်လို့ ဖြစ်မယ်ကွ”

“သေချာတာပေါ့ လေးလေးရာ၊ စိတ်လှိုင်းချင်း အလျား... နေတဲ့သဘောပေါ့၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးတွေကတော့... ဒါတို့ နှစ်လုံးထဲ ပြောကြတယ်... မေတ္တာ... တဲ့”

လေးလေး အားပါးတရ ပြုံးသည်။ ဘဝင်ခွေနေပုံကြီးက... သား ပေါ်နေ၏။ သူ ဆက်တွန်းသင့်ပြီ။

“ရေခင်းပြတာတော့ မဟုတ်ဘူးနော် လေးလေး၊ လူတစ်... အိပ်ယာပေါ် ရောက်ပြီး အိပ်တော့မယ်ဆိုရင် အိပ်ပျော်... ငါ့အိပ်ပျော်တော့မယ်ဆိုတဲ့အချိန်လေး ရှိကိုရှိတယ်၊ အဲ့ဒီ



ပါးပါးလေးအချိန်မှာ ကိုယ်သိပ်ချစ်တဲ့သူကို သတိရ မေတ္တာပို့ပြီး အိပ်ပျော်သွားရင် အဲဒီစိတ်ကလေးဟာ ကွန်းရှုပ်စံအင် ကွန်းရှုပ်စံ မိုင်း၊ သိစိတ် မသိစိတ် နှစ်ခုလုံးကို လွှမ်းမိုးနေတယ်တဲ့။

အိပ်မက်လှလှ မက်နိုင်တဲ့အပြင် နီးနီးချင်း သူ့ကိုပဲ သတိ ရစေတယ်တဲ့။ အဲဒီမနက်နီးလို့ သတိရရချင်း... .

ချစ်သူ အိပ်ရေးဝ,ဝ လန်းလန်းဆန်းဆန်း နီးလာပါစေလို့ မေတ္တာပို့။

မျက်နှာသစ်ရင်လည်း ချစ်သူရှေ့မှာ သည်လိုပဲ အေးမြတဲ့ ရေတစ်ခွက်ရှိနေပါစေလို့ မေတ္တာပို့။

မနက်စာ စားရင်လည်း ချစ်သူကြိုက်တတ်တဲ့ ဘရိုတ်ဖတ်စ် သူ့စားပွဲပေါ်မှာ ရှိနေပါစေလို့ ဆန္ဒပြုရတယ်တဲ့။

တစ်နေကုန် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာ သတင်းနဲ့မြင်ကွင်း တွေ တိုင်း သတိရပေးရမယ်တဲ့။ အဲဒါ ကြာလာရင် အဲဒီအချိန်မှာ သူလည်း ကိုယ့်ကို သတိရနေလိမ့်မယ်တဲ့။

ဆင်ဂမန်ဖရွိုက်ရဲ့သူတေသနနော်...လေးလေး၊ အောင်မြင်မှု (၈၀)ရာခိုင်နှုန်း ရှိသတဲ့”

လေးလေး ရေနွေးကို မော့ချရင်း ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လှုပ် ၏။

“အေးကွ... လေးလေးလည်း လုပ်ကြည့်မယ်၊ အဲ... ဒါ ပေမယ့် သူက လေးလေးကို သတိရဖို့ နေနေသာသာ ဒီကမ္ဘာမှာ လေးလေးတစ်ယောက် ရှိနေတာတောင် သိမှမသိသေးတာကွာ”

အားလျော့သွားသော အမူအယာ ဝင်လာသည်။ သူ အဖြစ် မခံနိုင်သော အခြေအနေဖြစ်သည်။

“မကြာခင် လေးလေးနဲ့ အဲဒီမမကေသီ ခင်မင်ရင်းနီးခွင့် ရအောင် ကျွန်တော် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပေးမယ် လေးလေး... စိတ် ချ”

“အေးပါကွာ... အားရှိလိုက်တာ ငါ့တူရာ၊ လေးလေးအ ခွယ်က ကိုယ်တိုင် ပြောင်လိုက်ချဉ်းကပ်လို့ မကောင်းတော့ဘူးလေ၊ ဖိုးလမင်း ငါ့တူရုံမှဖြစ်မှာ။

အောင်သွယ်ရာပြီး... ချစ်တဲ့အကြောင်း ပြောခိုင်းမယ် လေ... ပေါ့ကွာ”

လေးလေး နာရီကြည့်သည်။ ထရပ်သည်။ ဟင်းဟင်း... သီချင်းတွေတာတွေ ဆိုလို့။

“လာ... လေးလေးကို အောက်လိုက်ပို့ကွာ၊ ငါ့တူနဲ့လေး လေး ဒီမနက်မှ စကားပြောလို့က ကောင်းလိုက်တာ၊ အချိန်က မရှိ တော့ဘူး”

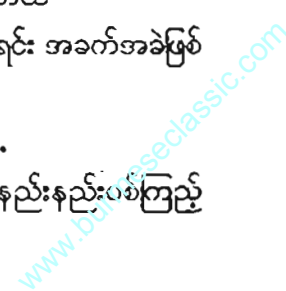
လေးလေး၏ case ကို ကိုင်၍ အတူတူ ထွက်သည်။ တံခါး ပိတ်ရင်း သူ ကျောပေးပြီးမိသည်။ ရာသီဥတုအခြေအနေအရ... .

“လေးလေး... Advance(ကြိုတင်ငွေ) ငါးသောင်း ဘောက် ချာ တင်ရတော့မလားဟင်”

“အေးဆေးမှ ပေါင်းတင်ပါကွာ... မင်းငွေလိုသေးလား”
“မလိုပါဘူး လေးလေး... ရှိပါသေးတယ်”

“လိုရင်ပြောလေကွာ... သွားရင်းလာရင်း အခက်အခဲဖြစ် ရင် ဖုန်းလှမ်းဆက်... ကြားလား”

ခါတ်လှေခါးထဲ ရောက်သောအခါ... .
“ငါ့တူ... မင်းလည်း အငယ်မလေးကို နည်းနည်းပစ်ကြည့်



ပါလား၊ ဒါပေမယ့် လေးလေးကိစ္စကိုတော့ လုံးဝမထိပါးစေနဲ့ပေါ့ ကွာ”

“ဟာ! လေးလေးကလည်း... မာနရုပ်ကလေးပါဗျာ၊ ကျွန်တော့်လို အလုပ်မရှိ၊ အကိုင်မရှိ၊ ရီဖျူဂျီကို ဘယ်သူက မှန်းမှာလဲ”

“မင်းက ငါ့တူပဲ... ဘာအားငယ်နေလဲ၊ ဒီမှာ... မင်းကို ချက်ချင်းတွေ့တပ်ပေးလို့ရတယ်... လိုအပ်လာရင်ပေါ့ကွာ”

ဟာဟ... တွေ့ဆိုတာ ကားကို ပြောတာ။ လိုချင်လွန်းလို့ နှိပ်နှိပ်တက်ပေမယ့်...

“တွေ့ပါမှ ကြိုက်မယ်ဆိုရင် ဘယ်မလဲ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၊ တွေက အရေးမကြီးပါဘူး”

မလိုမိဘူးဟု သူ မပြောပါ။

မယုတ်မလွန်လေး ပြောရသည်။

“ဟာ! ကားနဲ့ဘာနဲ့ အင်ပရက်ရှင် လိုတာပေါ့ကွာ”

ဂျပ်! ခနဲ ဓါတ်လှေခါးတံခါး ပွင့်လာသည်။ စကားစ ပြတ်သွားသည်။ တံခါးဝမှာ ဈေးဆွဲခြင်းနှင့် ပေါ်လာသူက ဟုတ်ကဲ့... ကိုအူပါ ခင်ဗျား။

ထွက်ထွက်ချင်းပင် လေးလေးက သုံးယောက်တည်းမို့ ကန်စွန်းရွက်တွေ ဝေဆာနေသော ဆွဲခြင်းထဲကနေ အပြင်ထွက်နေသော အရာတစ်စုံကို လှမ်းကြည့်ရင်း... ပြုံး၍...

“ဟာ! မောင်အူ... ဒီနေ့ ဘဲဥအာလူးဟင်း၊ မှိုနဲ့ကန်စွန်းရွက်ကြော်၊ ပုစွန်ချဉ် သုတ်ပါလို့ မှာလိုက်တာ၊ မင်းဆွဲခြင်းထဲက ကြက်ခြေထောက်နှစ်ချောင်း ထွက်နေပါလားကွာ”

ဓါတ်လှေခါးထဲ ရှေ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ခန်းက မိန်းမနှစ်

ယောက် ဝင်သွားသည်။ ဓါတ်လှေခါးက မောင်အူနှင့် အဝေးတလာနေသူ သုံးယောက်ကို စောင့်၍ ပွင့်လျက်သားနေစဉ် မောင်အူ အသံကျယ် အသံကွဲနှင့် တုံ့ပြန်ပုံက...

“အိမ်နီးချင်းတွေက အာစရိကို ကန်စွန်းရွက်ပဲ စားတယ်၊ ကပ်စေးနဲ ကော်တရာလို့ ထင်ကြမှာစိုးလို့ ကြက်ခြေထောက်နှစ်ချောင်းပဲ ဝယ်ပြီး ကန်စွန်းရွက်ထဲ ထိုးထည့်လာတာပါ အာစရိ”

အနီးရှိ လူတွေက ပြုံး၍ ဟိုဘက်လှည့်ကုန်၏။ ဒါကို သူက သတိပေးသောအားဖြင့် မျက်ထောက်နီနှင့် ခပ်ငေါက်ငေါက်...

“ကိုအူ... ရေခဲသေတ္တာထဲက ကြက်သားတွေ ရှိသားနဲ့”

“ကုန်တာကြာပြီ ညီသူရ၊ ဒါကြောင့် လူရှိန်အောင်...”

အရေးထဲ ကြက်ခြေထောက်တစ်ချောင်းက ဓါတ်လှေခါးတံခါးဝမှာ ပြုတ်ကျ၍ ပြန်ကောက်ထိုးနေရသေးသည်လေ။ ဖြစ်ပုံများ။

ကိုအူ၏ဂုဏ်မြှင့်ခြင်းကို အလူးအလဲ မရသော လေးလေးကတော့ တချိုးတည်း လစ်လေပြီ။

ဓါတ်လှေခါး တံခါးမပိတ်ခင် ရယ်သံများကိုတော့ သူ ကြားဖြစ်အောင် ကြားလိုက်ရသည်။ သူလည်း ပြုံးရင်းကပင် တွေးမိ၊
ဪ... သည်လူ သူ့မူနဲ့သူ့ကို အူနိုင်ပါပေ။



www.burmeseclassic.com

* အင်္ဂလိပ် အိဒီယမ်မှာ
 WHITE ELEPHANT ဆိုတာရှိတယ်။
 ငွေကုန်ကြေးကျများပြီး လက်တွေ့အသုံးမဝင်တာ။

* လူ့ခန္ဓာမှာလည်း
 WHITE ELEPHANT နဲ့
 BLACK ELEPHANT ရှိတယ်။

* ဆံပင်နဲ့-
 ဦးနှောက်လေ
 အဖြူနဲ့အမည်း
 ကပ်ပြီးကွဲနေတာ။



အခန်း(၄)

“နင်

တို့ မနေ့မနက်က ဝရံတာထွက်တဲ့ ချပ်ဝတ်ဒွါဒရာ
 တို့ ငါ့လေးလေး ပိုခိုက်သွားပုံရတယ် အေမီ”

“ဆောင်းကုန်လာလို့ပါဟာ... ချွေးအရမ်းထွက်လို့ အတို
 ဝတ်လိုက်တာ။ နင်တို့ ပိုင်းချောင်းပြီး ပသာဒ လေ၊ခနေကြတယ်
 မလား။”

“ဘာ... မလားလဲဟာ၊ ဝမာစကားမှာ မှုတ်လားလို့ မေး
 ခွန်း သဘောပေါ်အောင် ပြောရတာကို နင်သိတယ်မလား၊ နင်
 ကြည့်တယ် မလား၊ နင်ဖော်တယ်မလား၊ နင်တို့ဟာက ဘားတွေမှန်း

ကို မသိဘူး”

“ထားပါဟယ် . . . နင်က စကားလုံးသမားမို့ ဂရုစိုက်နေတာ ငါတို့က လျှာချောအောင် ပြောတာ၊ နေပါဦး . . . နင့်လေးလေးက တိုရင် ပိုခိုက်တယ်လား”

“ပုရိသ မင်းယောက်ျား စစ်စစ်တွေပဲဟ၊ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ဘာမှမဝတ်ရင် ပိုတောင်ခိုက်ဦးမယ်”

“ညီသူနော် . . .”

“တချို့က လိမ်ညာပြောမှ ကြိုက်ကြတယ်၊ ရိုးရိုးစင်းစင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရင် ရိုင်းတယ်လို့ ထင်တာက အစိုးစွဲနေကြပြီ၊ မတွေ့တာ ကြာတဲ့ သူငယ်ချင်း လမ်းမှာ တွေ့ရင် ဟာ . . . လှလို့ဝလို့ပါလား . . . ပါလား . . . လို့ နင်တို့ စပြောမှာပဲ၊

ဟင် . . . စုတ်ပြတ်သွားလိုက်တာ၊ ကျန်းမာရေး၊ သန့်ရှင်းရေး ဂရုစိုက်မှပေါ့ . . . လို့ ဘယ်သူ စေတနာစကားပြောလဲ . . . က”

“ဒါကတော့ဟယ် . . . ပဋိသန္ဓာရပေါ့”

“တွေ့တွေ့ချင်း လိမ်ညာလိုက်တာကို ပဋိသန္ဓာရလို့ ခေါ်တယ်လို့ မှတ်ထားရဦးမယ်၊ ဘုတ်အုပ်လေးနဲ့ ဒါနဲ့ . . . နင့်အစ်မမှာ လင်ယူထားတာကလွဲပြီး ဒိပြင်ရည်းစား မရှိတာ သေချာလား”

“ငါ့အစ်မအကြောင်း ငါသိတာပေါ့၊ ညီသူရယ်၊ ယင်ဖိုတောင် မသန်းဖူးဘူး”

“နင်က ယင်ကောင်အထီးအမ သိလို့လား”

“သိတာပေါ့ဟ . . . ဘီယာပုလင်းပေါ် နားတာနဲ့ ပန်းအိုးပေါ် နားတာ အသိသာကြီးပဲဥစ္စာ . . . ဟင်း . . . ဟင်း”

အလိုက်သိသော အင်းယားလေပြည်က အေမီဘက်ကနေ

တွေ့လာသည်။ အေမီ၏ဆံပင်ရှန်ပူနဲ့ မိတ်ကပ်၊ နှုတ်ခမ်းနီနဲ့နှင့် ဓောစောက စားလာပုံရသော ဇီးပေါင်းအနံ့ကို ရှုရှုလိုက်ရ၏။

“လေးလေးက အရမ်းဖြစ်နေပြီဟ၊ နင့်မမကေသီလည်း ခြံထဲမှာတုန်းက ပန်းပင်ကြား နေလောင်လို့လား မသိဘူး၊ အခု တွန့်ဒိုတိုက်ခန်းရောက်မှ နုအိဖွေးလက်နေတာပဲ၊

ဒါနဲ့ . . . ငါ့လေးလေးနဲ့ နင့်မမကို နင်သဘောတူရဲ့လား”

“ဒါက သူတို့သဘောပါဟာ၊ လိုက်တော့ လိုက်တယ်နော်၊ နင့် လေးလေးက အသက်ဘယ်လောက်လဲ”

“သုံးဆယ့်သုံး . . . မသိရင် မမကေသီနဲ့ ရွယ်တူလောက်ပဲ နော်၊ လေးလေးက ငါနဲ့နှင့်အစ်ကို ကိုယဉ်နဲ့ ခင်နေတာ မသိဘူး၊ အဲ့ဒီဆိုင်ကို ဝင်ထွက်ပြီး အညွှာကို ကိုင်ပါလားတဲ့၊

ငါက ငါ့ပြန်ကိုင်မှာ ကြောက်သလိုလို ပြောလိုက်ရတယ်”

“ကိုကိုယဉ်က အလုပ်ကေးပါဟယ် . . . နင်သိသားနဲ့”

“ဟဲ . . . ဟဲ . . . လေးလေးအကြံပေးတဲ့နောက်တစ်ခုက အဆင် တော်တော်ပြေလိမ့်မယ်”

“ဘာလဲဟင်”

“နင့်ကို ရအောင်လိုက်ကြည့်ပါလားတဲ့၊ လိုအပ်ရင် ကားတောင် ငါ့ကို ဝယ်ပေးမယ်သဘောပဲ၊ ကားပါရင် ပိုလွယ်နိုင်တယ်တဲ့၊ အဲ့ဒီ လေးလေးအကြံ မှန်လားဟင်”

“လဲသေလိုက် ညီသူစံ”

“မိန်းမဆိုတာ သွားမပါလဲနော် . . . ကားပါရင် ရတယ်ဆို”

“ဒါဆို မြင်သာမှာ ငါနေတုန်းက စီမံကိန်းက သွားရော လျှာရောပါတဲ့ စိုင်းတောင်ကြီးဆိုတဲ့ ကမူးရှူးထိုးကြီး ကားသုံးစင်း

နဲ့တောင် ငါ့ကို လိုက်ခဲ့တာပဲ၊ မရလို့ သူ့အကောင်းဆုံး သံဇာန်ကျကား ကြီး နာရေးကူညီမှုအသင်းကို လှူပစ်တယ်လေ”

“ဒါကတော့ သူ့စီးဖို့ ကြိုလှူထားတာ ဖြစ်မှာပေါ့ဟာ၊ သူက ခြောက်ကျေ့ရောက်နေမင့်ဟာ”

ရယ်မောရင်း အတွေးကိုယ်စီနှင့် ခဏငြိမ်သက်သွားသည်။

“ငါစဉ်းစားထားတာ တစ်ခုရှိတယ် အေမီ”

“ပြောကြည့်. . .”

“နင်နဲ့ငါနဲ့က Online မှာ ခင်ပြီး. . . အပြင်မှာ အိမ်နီးချင်း မတော်တဆ လာဖြစ်မှ မြင်ဖူးကြတယ်ပေါ့ဟာ. . . ပိုခင်သွားတယ် ပေါ့၊ ဟဲ့. . . ဟဲ့. . . ထင်ထားသလိုပဲ၊ နှစ်ယောက်စလုံးက လိုက်ဖက် ညီနေတော့. . .”

“လိပ်. . . လိပ်”

“နေပါဦးဟာ. . . ငါပြောနေတာ အတွေးပါဟဲ့၊ အဲ. . . နင်နဲ့ မမကေသီက မနက်မနက် ကန်ဘောင်ကို ကျန်းမာရေး ပြေးတယ်၊ ငါတို့ တူဝရီးကလည်း အဲ့လိုပဲ ထထပြေးရင်း တွေ့ကြ၊ မိတ်ဆက် ပေးကြ၊ ခင်မင်သွားကြ၊ တစ်စတစ်စ အဲ့ဒါ အလွယ်ကူဆုံး ဇာတ်လမ်း စတာပဲ. . . ဘယ်လိုလဲ”

အေမီ ခေါင်းခါသည်။

“ငါ့မမအကြောင်း ငါသိတယ်ဟာ၊ သိပ်နူးညံ့တယ်၊ သူ့စာပေး စာယူ အနီးကပ်သင်တန်းမှာ ချဉ်းကပ်လာတာတွေ အများကြီးပဲ၊ ခပ်ငယ်ငယ် ခပ်ချောချော ဟိုက်ဘော့စ်တွေလည်း ပါတယ်၊ ရင်မခန့် ဘူးတဲ့. . . အကုန်ငြင်းခဲ့တာ”

“အဲ့ဒီတုန်းက ငယ်သေးတော့ စိတ်ကူးယဉ်တာက ပိုမှာပေါ့”

ဟာ၊ ခုဟာက အပျိုကြီး. . . အရွယ်လွန်လာနေပြီလေ”

“အောင်မာ. . . ပိုတောင် စိတ်ကူးယဉ်လာသေးတယ်၊ အိပ် ခါနီးရင် ရေမီးချိုး လှလှပပလေး ပြင်ပြီးမှ ရေမွှေးဆွတ်ပြီး အိပ်တာ ချင်၊ အိပ်မက်ထဲက ချစ်သူနဲ့တွေ့ရင် လှနေ မွှေးနေအောင်လို့တဲ့”

“ဒါဆို မမကေသီ ရင်ခွန်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ၊ ကြံ စမ်းပါဦး အေမီရယ်”

“အေး. . . နင်မို့ အဖြစ်မှန်ကို ပြောပြမယ်နော်၊ ငါလေ. . . မမကေသီကို အရမ်းသနားတယ်၊ စိတ်ဆန္ဒနဲ့ အချစ်နဲ့ နှလုံးသားနဲ့ သွေးနဲ့သားနဲ့ အင်မတန် နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ ငါ့မမဟာ စိတ်အကျဉ်း ထောင်ထဲ ကျနေရတာကို ငါ ထဲထဲဝင်ဝင် မြင်နေသိနေခဲ့တယ်”

လေးနက်ကြေကွဲနေသော ချစ်သူ၏မျက်နှာလေးက မှန် မှိုင်းလာ၍ သူ့ရင်ကို ခပ်နင့်နင့် ဖြစ်စေလိုက်ပြန်သည်။

“မမကို စိတ်ထွက်ပေါက် ငါပေးချင်နေတာ ကြာပြီ”

သူ တလေးတစား နားထောင်ပေးရပေမည်။ အရေးကြီး သည်။

“ပြောပါ အေမီ၊ ငါ အလေးအနက် နားထောင်နေတယ်”

“နင်လည်း ရိပ်မိမှာပါ၊ ငါတို့မိသားစုဟာ ဖေဖေမိမိကတည်း တစီးပွားကျပြီး ဆင်းရဲကျပ်တည်းသွားတာကို၊ ကိုကိုယဉ်က သူ့နည်းသူ့ဟန်နဲ့ ဒီအခြေအနေ ရောက် အောင် ပြန်ကြိုးစားတည်ထောင်ခဲ့ရတာလေ၊

ကိုကိုယဉ်က ပညာသိပ်မသင်ခဲ့ရရှာဘူး၊ စာပေဆိုတာ လည်း မသိဘူး၊ သူ့အတွေးအခေါ်က ခေတ်မမီဘူး၊ သူ့ဟာသူ ကြိုးစားလို့ စီးပွားဖြစ်လာတာကို နတ်မတယ်လို့ပဲ ထင်သွားတယ်”

“တိုက်ဆိုင်မှုတွေလည်း ပါကောင်းပါမှာမို့”

“ပါတော့ ပါတာပေါ့ဟယ်၊ မတိုက်ဆိုင်လို့ ကံချော်အံ့ချော် သွားရင်လည်း ဘာဖြစ်လို့ ညာဖြစ်လို့ဆိုတဲ့ အကြောင်းပြချက်တွေက ပြည့်နေတာပဲလေ။

တိုက်ဆိုင်သွားတာက ရာနှုန်းများလာတော့ နတ်မှနတ် ဖြစ် သွားပုံရတယ်၊ အိမ်မှာလည်း သူ့ဩဇာပဲလေ၊ သူ့အသိုင်းအဝိုင်းမှာ လည်း သူ့ဩဇာက ကြီးတယ်လေ၊ အဲဒီမှာ အခြောင် ချောင်ပိတ်မိ ပြီး စိတ်အကျဉ်းသားဖြစ်သွားတာက မမကေသီပဲ။

ကိုကိုယဉ်းဘိုးတော်က မမကေသီကို အထက်အမိန့်နဲ့တဲ့၊ ကိုယ်တော်ကြီးနဲ့ လက်ဆက်ရမယ်တဲ့၊ တဟုန်ထိုး စီးပွားတတ်မယ် တဲ့။

သုံးနှစ်ရှိပြီ . . . လက်ထပ်ခဲ့ရရှာတာ၊ ဖြစ်ချင်တော့ စီးပွား ကလည်း အရမ်းတက်လာခဲ့တယ်လေ၊ အယူသိပ်သီးတဲ့ ဘိုးတော်က မမကေသီကို ဘယ်သက်ရှိယောက်ျားကိုမှ စိတ်နဲ့တောင် မပစ်မှား ရဘူးတဲ့လေ၊ လူ့ဘဝကို ချော့ချော့လှလှ ရထားလျက်နဲ့ နှင် စဉ်းစား သာ ကြည့်တော့ဟယ်”

မျက်ရည်ဝေနေသော ချစ်ရသူကို သူလုပ်ပေးနိုင်ခွင့်က တစ် သူ့ပေပါလေး လှမ်းပေးလိုက်ခြင်းသာပါ။ ရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းလေး ထွေးပွေ့ပြီး ဆံပင်လေးတွေကို ယုယုယယ ပွတ်သပ်ပေးရင်း ဖွဖွမွှေး အားပေးချင်လှသည်။

“လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ယုံကြည်ခွင့်ဆိုတာ လူတိုင်းမှာ ရှိပါ တယ် အေမီရယ်၊ ဒါပေမယ့် လွတ်လပ်စွာ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကိုးကွယ် တာက တစ်စုံတစ်ယောက်ရဲ့ရှုပ်ပိုင်းစိတ်ပိုင်းကို တိုက်ပိတ် အကျဉ်း

သူလို ဖြစ်နေတာကြီးက လုံးဝမဖြစ်သင့်ဘူး၊ မမကေသီ လွတ် လွတ်အောင် တို့နှစ်ယောက်လုံး တာဝန်တစ်ရပ်လို သတ်မှတ်ပြီး ကြိုးစားကြရအောင်။

ငါ လိပ်လို ယက်ပြောတာ မှတ်ဘူး၊ ငါ့လေးလေးကို မမ ကေသီ ပြန်မချစ်လည်း ကိစ္စမရှိပါဘူးဟာ၊ မမကေသီ ချစ်ချင်တဲ့ လူတို့ လွတ်လပ်စွာ ရွေးချယ်ပြီး ချစ်ခွင့်ရအောင် နှင်နဲ့ငါ နည်းမျိုးစုံနဲ့ ကြိုးစားကြမယ်။

ကြာရင် မမကေသီ ဟစ်စတီးရီးယား ဝင်လာနိုင်တယ်”
“အေး . . . အဲဒါကိုပဲ ငါကြောက်တာ၊ နှင် တွေးနိုင်သားပဲ”
သူက သူ့ခူးပေါ် လက်အုပ်၍ တင်ထားသည်။

အေမီက လင်းလက်သောမျက်ဝန်းလေးနှင့် သူ့လက်ဖမိုးကို ထာအုပ်ကိုင်ရင်း အားကိုးတကြီး ဖျစ်ညှစ်သည်။ သူနှင့်အေမီ မျက် လုံးချင်း အပြန်အလှန် စူးစိုက်ကြည့်လိုက်မိကြသည်။ နားလည်မှု ဝန်းများ လန်းခနဲ ပွင့်သစ်လိုက်ကြသည်။ (ထင်သည်။)

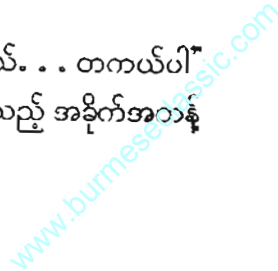
“ညီသူ . . . ငါ့လက်ဖမိုးကို နှင်ထပ်အုပ်ထားပေးပါလား တင်”

သူ အေမီလက်ဖမိုးလေးပေါ် ညင်ညင်သာသာ အုပ်မိုး ဆုပ် တိုင်လိုက်မိသည်။

အေမီကျန်လက်တစ်ဖက်က သူ့လက်ဖမိုးပေါ် ထပ်မံအုပ် မိုးလာသည်။

“နှင်ရှိတာ ငါအားရှိလိုက်တာ ညီသူရယ် . . . တကယ်ပါ”

မျက်လုံးရော နှုတ်ခမ်းတွေပါ ပြီးနေကြသည့် အခိုက်အာနန္ဒာ လေးဖြစ်ပါ၏။



“နင် တစ်ခုခု ပြောလေ ညီသူ”

“ပီးစပ်နဲ့ ပြောနေရဦးမှာလား သူငယ်ချင်းလေးရယ်၊ နင်

ငါ့ချွတ်လုံးကို ဖတ်. . . နေ. . . ကျ. . . ပဲ”

တိုးတိုးညှင်းညှင်းလေး ပြောလိုက်သော သူ့စကားသံ ကြောင့် အင်းယားလေပြည်သည် သူတို့နှစ်ယောက်ကြား ဝင်တိုးရန် တန်ခနဲ ရပ်သွား၏။

အလို! ကောင်းကင်ပေါ်က တိမ်တွေပါ တုန်ခနဲ ထိုးရပ်သွား သည်။ ထင်သည်။ ထင်ရပါတော့သည်။

လက်ဝါးချင်း ပူးကပ်၍ လက်ချောင်းလေးများချင်း အလိုလို ဆုတ်ကိုင်ထားမိသော အပြန်လမ်းမှာတော့ ကံ့ကော်တော မျိုးအောင် ၏ သီချင်းဟောင်းတစ်ပိုဒ် သူ့ခေါင်းထဲ အလိုလို ဝင်လာ၏။ စိတ်ထဲ က အကျယ်ကြီး ဆိုချလိုက်မိသည်။

“ရည်းစားမည်း၊ ဝါတေတဲဘူး...x...ချစ်သူမည်း၊ ဓတုထံထံ မိမိ...ကျောင်းနေထုန်း အထူထစားဖော်...x...ထိပ်ချစ်တယ် နင့်ကို ထိထား”

လူရှင်းသော တံတားဖြူ ပလက်ဖောင်းပေါ် လျှောက်ရင်း..

“မမကေသီ ပျော်ရွှင်ရင်ခုန်အောင် ငါအကြံတစ်ခု ရတယ် ညီသူ. . . ဒီလိုလုပ်ရင် မကောင်းဘူးလား. ကဲ. . . အဲ့လိုဆိုရင်. . . ”

“ဟာ! အေမီ နင့်စိတ်ကူးအရမ်းကောင်းတာပဲ၊ နင့်ဆံပင် လှလှလေးတွေအောက်မှာ. . . အဲ့လိုအတွေးတွေ ထုတ်လုပ်တဲ့ ဦးနှောက်လှလှလေး ရှိနေသတဲ့လား. . . တော်လိုက်တာဟာ၊ ငါ လေ နင့်ကို အရင်ကထက်. . . ”

ကျွီး! . . ပွမ်. . . ! ဝေါ. . . ! ဝူး. . . !

“ဝအောင်ချစ်ကြဦးဟေ့. . . လမ်းလယ်ခေါင်မှာ မသေချင် ကြနဲ့ဦး”

“ဘုရား. . . ဘုရား. . . ကံကောင်းလို့ ညီသူရယ်”
“ကံဆိုးတာပါဟာ. . . ငါ့စကားလေး ကားတိုက်သွားလို့”

၆ ၆ ၆ ၆

www.burmeseclassic.com

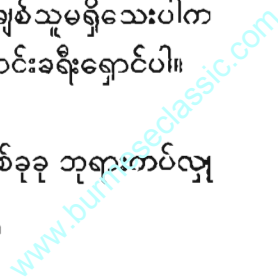
တနင်္လာသော့ထီး

ဤရက်ပိုင်းအတွင်း ခရီးမထွက်သင့်။
 (ဘယ်မှလည်း သွားစရာ မရှိပါဘူးရှင်)
 လူမျိုးခြား ဒုက္ခယေးတတ်သည်။
 (ကိုယ့်လူမျိုးချင်းက မပေးဘူးလား)
 မိသားစု အကြီးအကဲ၏ ဩဝါဒကြောင့် စိတ်ကျဉ်းကျပ်မှု
 အနည်းငယ် ခံစားရမည်။
 (မှန်ပါရှင်... နည်းနည်းတောင် မဟုတ်ဘူး)
 နူးညံ့သိမ်မွေ့သော လွတ်လပ်လိုသည့် ဇာတာရှင်ဖြစ်သည်။
 (သွေးထွက်အောင် မှန်ပါတယ်)
 ငယ်ရွယ်လွတ်လပ်သူဖြစ်ပါက ဖူးစာရှင် မကြာခင် တွေ့
 ကိန်း ရှိသည်။
 (အိမ်ထဲ နေရတာ ဘယ်လိုတွေ့မှာလဲ... မယုံပေါင်)

အကျိုးပေးဂဏန်းမှာ ၂၊ ၄၊ ၈ ဖြစ်သည်။ ကြာသပတေးနံ
 အကျိုးပေးမည်။
 (နှစ်လုံးထိ မထိုးဘူး)
 ယတြာမှာ ကြာသပတေးနေ့၌ ကြက်ဟင်းခါးသီးကို ပုစွန်
 ခြောက်နှင့် ကြော်စားပါ။
 (ဒီနေ့တောင် ကြော်စားမလို့... အေးလေ... ကြာသပ
 တေးနေ့မှပဲ...)
 ကေသီ စာအုပ်ပိတ်လိုက်သည်။ လှပစွာ ပြုံးလိုက်သည်။
 ဖူးစာရှင် မကြာခင် တွေ့ကိန်းရှိသည်ဆိုသော စာသားက မျက်စိထဲ
 စွဲထင်နေသည်။ နောက်ထပ် မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်က အသင့်ရှိနေပြန်
 သည်။ မာတိကာ၌ ဗေဒင်ကိုသာ သူမ တန်း၍ ရှာသည်။ လှန်သည်။

တနင်္လာသော့ထီး

မွန်းကြပ်နေသောကာလ မကြာခင် လွတ်မြောက်တော့
 မည်။
 အိမ်နီးချင်းက မထင်မှတ်ဘဲ အကျိုးပေးမည်။
 မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်စိတ် လျော့ပါးနေတတ်သည်။ တရား
 မှတ်ပါ။ ပုတီးစိပ်ပါ။
 အသားထဲက လောက်ထွက်တတ်သည်။ အိပ်မပျော်တတ်
 သည်ကလွဲ၍ ကျန်းမာရေးကောင်းသည်။ ချစ်သူမရှိသေးပါက
 ချစ်သူ၏အသံကို စတင်ကြားရမည်။ ရေကြောင်းခရီးရှောင်ပါ။
 ယတြာမှာ...
 တနင်္လာနေ့၌ ကြာသပတေးနံ မုန့်တစ်ခုခု ဘုရားကပ်လှူ



ပါ။ ဥပမာ - မုန့်စိမ်းပေါင်း၊ ပလောပီနံ၊ ဗယာကြော်။

၄၊ ၈၊ ၁၂၊ ၂၀ နေ့များ၌ သတင်းကောင်း ကြားရမည်။

အင်း... ဒီဗေဒင်လည်း လာမှန်နေသားပဲ၊ တိုက်တိုက် ဆိုင်ဆိုင် ဟိုဗေဒင်က ဖူးစာရှင် တွေ့ကိန်းရှိတယ်တဲ့၊ ဒီဗေဒင်က ချစ်သူ၏ အသံကို စတင်ကြားရမည်တဲ့... ဟီဟီ။

အညာစရောလို့ နောက်ကနေပြီး လီပြောင်ဟွန်းလိုများ လာ နှုတ်ဆက်နေမလားသိ။ သူမစိတ်ထဲ ထင်ခဲ့ဖူးဖြစ်၍ ယတြာ နှစ်ခုကို တိုက်ကြည့်သည်။

တစ်ခုက ကြာသပတေးနေ့၌ ကြက်ဟင်းခါးသီးကို ပုစွန် ခြောက်နှင့် ကြော်စားပါတဲ့။

အဲ... နောက်တစ်ခုက တနင်္လာနေ့၌ ကြာသပတေးနံ မုန့် တစ်ခုခု ဘုရားကို ကပ်လှူပါတဲ့။

ကြာသပတေးတွေချည်းပါပဲလား... ဟုတ်ပါ၊ ဟောဒီမှာ ကြာသပတေးနံ အကျိုးပေးမည်တဲ့...။

ကြက်ဟင်းခါးသီး... ဒါက ငါ့နေ့နံ တနင်္လာ၊ ပုစွန်ခြောက် က ပစောက်၊ ကြာသပတေးနံပဲ... ကက်ကင်းမိတယ်။

မုန့်စိမ်းပေါင်း၊ ပလောပီနံ၊ ဗယာကြောက်တဲ့...။

ဟယ်! မေမေ ဈေးသွားပြီလား မသိဘူး။

သူမ စာအုပ်တွေ အသာချ၍ အိပ်ခန်းထဲက ကမန်းကတန်း ထွက်လာမိသည်။ မီးဖိုခန်းဘက်က ဆွဲခြင်းတိုင်ထွက်လာသော အေမီသော်နှင့် တိုးသည်။

“မေမေ ဈေးသွားပြီလား အငယ်မ”

“မေမေ ဘုရားရှိခိုးနေတယ်၊ ညီမလေး ဈေးသွားမလို့”

“အေး... အတော်ပဲ၊ ဒီနေ့ ဘာနေလဲဟင်”

“မနေ့က တနင်္ဂနွေလေ၊ ဒီနေ့ တနင်္လာပေါ့ မမရဲ့”

“တောက်... တိုက်ဆိုင်လိုက်တာဟယ်”

“ဘာတိုက်ဆိုင်တာလဲ မမကေသီရဲ့”

“နင်မသိပါဘူး... ဒီမယ် မမ မှာတာ သေသေချာချာ ဝယ်ခဲ့စမ်း၊ မုန့်စိမ်းပေါင်းရယ်၊ ပီလောပီနံမုန့်ရယ်၊ ဗယာကြော်ရယ်”

“ဘာလုပ်ဖို့လဲ... အိမ်မှာ ကြက်ဥပေါင်မုန့်ကြော်တွေ အများကြီးဟာကို”

“ဟဲ့... ဘုရားကပ်မလို့၊ ဝယ်ဆိုဝယ်ခဲ့၊ နောက်ပြီး စံဇာဏီ ဘို ဗေဒင်ပါတဲ့ မဂ္ဂဇင်းတွေ ငှားခဲ့စမ်း... မမေ့နဲ့နော်”

“အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်းပါ ပခန်းကိုယ်တော်ကြီးကတော် ဖျား...”

“ဟယ်... သွားစမ်း... အေမီ၊ မြန်မြန်သွား”

ကျောပေးထွက်ခွာသွားသော အေမီ၏ (သံပုရာသီးနှင့် ပျား ရည်ရောစားမိသော) မျက်နှာကိုတော့ နောက်စိကွယ်နေသဖြင့် ကေ သီ မမြင်လိုက်ရပေ။ ချစ်သူ၏အသံကို စတင်ကြားရမည်တဲ့။ နေ့ ခန်းထဲ အသာလေး ရပ်၍ သူမ ခဏနားစွင့်ကြည့်လိုက်မိ။

“နောင်! နောင်! နောင်!”

ဝရံတာသို့ ယောင်ယမ်းပြေးကြည့်မိသည်။ ဟိုးအောက် ကားလမ်းပေါ်က ဂွေးသီးပေါင်းတွန်းလှည်း။ တွန်းလာသူက မည်း မည်းဝဝကြီး။ ပခုံးတွန့်၍ ဟွန့်ဆိုပြီး သူမ ဝရံတာမှ ပြန်အဝင်... ဂလိုင်! ဂလောင်! ဂလိုင်! ဂလိုင်! ဂလင်! ဂလင်!

သေလိုက်ပါလား စည်ပင်အမှိုက်ကားရယ်။ အိပ်မက်ရလို့

၇၀ နတ်ရွာစိုး

လား၊ ဒီနေ့မှများ မျက်စိလည် ဝင်လာရသလားဟဲ့။

ဘယ်ညာခြေဖျားလေးတွေ နှစ်ဖက်စီထောက်၍ ချွ၍
မြောက်ကြမြောက်ကြ အိပ်ခန်းထဲ ပြေးဝင်သွားသော သမီးလှကို
ဘုရားခန်းဝမှ ဒေါ်အေးယဉ် လှမ်းမြင်လိုက်၏။

ငါ့သမီး.. မကြုံစဖူး.. ဘာကြောင့် မြူးနေပါလိမ့်။
ကေန္တ.. ကိုယ်တော်ကြီး ကလူပြီထင်တယ်။



“လျှပ်ပြက်တာကို
အရင်မြင်ရပြီး
အသံကို နောက်မှ
ဘာလို့ကြားရသလဲဆိုတာ
ငါသိပြီ-ညီသူစံရ-”
“ကဲ-ဘာကြောင့်လဲ ကိုအူရ-”
“မျက်လုံးက ရှေ့နည်းနည်း
ပိုရောက်ပြီး-နားက နောက်မှာ
ရောက်နေလို့ပေါ့ကွ”



BURMESE CLASSIC

အခန်း(၅)

“မင်းဟာက ဖြစ်ပျံ့မလား ငါတူရာ”

အဲယားကွန်းညှော်ခန်းထဲ လေးလေးမိုးသူ ချွေးစို့လာသည်ကို သူမြင်ရသည်။

“ဖြစ်ကိုဖြစ်တယ်. . . ကျွန်တော်အာမခံပါတယ် လေးလေး ရာ၊ အရေးကြီးတာက အခု စကားပြောနေတာက လေးလေးက မင်းခမ္မာ ကုန်းပေါ်က ကျောက်တော်ကြီး ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ်မှာ နော်၊ ဖုန်းဝင်တာနဲ့ တန်းပြောရမှာက. . .”

“မောင်အူ. . . ကားထဲမှာ ငါ့စိပ်ပုတီး ကျန်ခဲ့တယ်၊ ရင်ပြင် ပေါ် လာပို့လှည့်စမ်းကွာ၊ ငါ ကြာသပတေးထောင့်မှာ စောင့်နေ

တယ်”

အဲ့ဒါပဲ။ ဖုန်းမှားနေတယ်ဆိုရင် . . .

“ကျွန်တော်ဆက်တဲ့ဖုန်းနံပါတ်ကို ကျေးဇူးပြုပြီး နားထောင်ပေးပါခင်ဗျာ၊ ၀၉၅ ပါခင်ဗျာ” ပေါ့။

“ဒါပေမယ့် ကျွန်မက မောင်အူမဟုတ်ဘူးလေ” ဆိုရင် . . .

“ဒီလောက်သာသာတဲ့ အသံပိုင်ရှင်ဟာ ကျွန်တော့်တပည့်မောင်အူမဟုတ်မှန်းတော့ သိတာပေါ့ခင်ဗျာ၊ အခု ကျွန်တော် ဘယ်သူ့ဆီမှား မှားနိုင်မိနေပါသလဲ . . . ဘာညာဘာညာပေါ့ လေးလေးရာ”

လေးလေး လက်ကိုင်ပုဝါနှင့် ချွေးသုတ်သည်။

“ဟေ့ကောင် . . စဝင်ကတည်းက လိမ်စဉ်ကြီးနဲ့ကွာ၊ မဖြစ်ဘူး ထင်တယ်၊ ငါ ခြေဖျားလက်ဖျားတွေတောင် အေးလာတယ်ကွ”

“မုသားမပါ လင်္ကာမချောတဲ့ လုပ်ပါ လေးလေးရာ၊ ရှစ်နာရီတောင် ကျော်လာပြီ”

အင်း . . . ညရှစ်နာရီတိတိ ဆက်မယ်ပြောထားတော့ အေမီတော့ သူ့အစ်မနားက မယောင်မလည် စောင့်နေလောက်ပြီ။

“ရှစ်နာရီနဲ့ ဒီဖုန်းက ဘယ်လိုပတ်သက်လို့လဲ”

“အဲ . . အင်း . . ဘာမှမပတ်သက်ပါဘူး လေးလေး၊ အဲ့ဒီမမ ကေသီကို တကယ်ခိုက်ရင် ဆက်ပါဗျာ၊ ဒီဖုန်းနံပါတ် ရအောင် ကျွန်တော် မနည်းကြိုးစားထားရတာ၊ လေးလေးကလည်း လူပျိုဖြန်းလေး ကျနေတာပဲ၊ ပေး . . ကျွန်တော်နှိပ်ပေးမယ်”

“နေဦး . . ခဏ၊ ငါ့ရင်တွေ တုန်နေတယ်ကွ၊ အဆင်သင့်ဖြစ်မှန်းနှိပ်”

အသက်ဝအောင်ရှူသည်။ အကြောလျော့သည်။ ခေါင်းကို ဟိုသည်ယမ်းသည်။ ဟူး။ သက်ပြင်းချသည်။

“ကဲ . . နှိပ်ကွာ . . ရပြီ”

“မောင်အူ . . ကားထဲမှာ ငါ့စိပ်ပုတီး ကျန်ခဲ့တယ်၊ ရင်ပြင်တော်ပေါ် လာပို့လှည့်ကွာ၊ ငါ ကြာသပတေးထောင့်မှာ စောင့်နေမယ်၊ အဲ့ဒါ တန်းပြောရမှာနော်”

“အေးပါကွာ . . ”

သူနှိပ်သည်။ ခေါ်နေသည်။ Ring Tone နှစ်ခါသာ အော်သည်။ အပြင်ကို အသံထုတ်ထားသည်။

ခပ်တိုးတိုးလေသံနှင့် . . .

“ရပြီ . . လေးလေးပြောတော့ . . ရော့”

“ဟေ့ . . မောင်အူ ငါ့စိပ်ပုတီးထဲမှာ ကားကျန်ခဲ့တယ်၊ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ပေါ်ကို လာပို့စမ်းကွာ”

ဟိုက်! သွားပြီထင်သည်။

“ရှန်! ဘာတွေတုန်း၊ ဘယ်ကို ဆက်တာလဲရှင်”

“ဪ . . ဟော် . . ကားထဲမှာ စိပ် . . စိပ်ပုတီး၊ မောင်အူ ကြာသပတေးဂြိုဟ်မင်း ရှိတဲ့ ရင်ပြင်ထောင့်ကို အဲ . . အဲ . . ဒါ”

“ဖုန်းမှားနေပါတယ်ရှင်”

“နေ . . နေပါဦး၊ မပိတ်လိုက်ပါနဲ့ဦး၊ ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်တဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ကို ကျေး . . ကျေးဇူးပြုပြီး နားထောင်ပေးပါဦး”

“ပြောကြည့်ပါဦး”

“ ”

“အဲ့ဒါတော့ ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ ဝင်လာတာက လှိုင်မြင့်ခိုန်



အိမ်သာ ကွန်ဒိုကိုရှင့်၊ ရှင်က ဘယ်ဘုရားက ဆက်နေတာလဲ”

“ဟေ့ကောင်. . ဘာ. . ဘာဘုရား”

ခပ်တိုးတိုး လှည့်မေး၏။ သူ ကပ်ပြောရသည်။

“ဪ. . . ကျောက်တော်ကြီးဘုရားပေါ်က ဆက်နေတာ ပါ။ အဲ့ဒါ ကြာသပတေးထောင့်မှာ ပုတီးစိပ်မလို့ ကားထဲ မောင်အူ ကျန်ခဲ့လို့. . . အဲ. . . ပုတီးကျန်ခဲ့လို့”

“နေပါဦးရှင်. . . ရှင်က ကြာသပတေးသားလား၊ နာမည် ဘယ်သူလဲ”

ကြာသပတေးက ပစ်မှတ်ကို ထိသွားသည်။

“ဟုတ်ကဲ့. . . ကြာသပတေးသားအစစ်ပါခင်ဗျာ၊ ကျွန် တော် နာမည်က မိုးသူပါ။ အဲ့ဒီကကော နာမည်ဘယ်လိုခေါ်လဲဟင်၊ အသံလေးက သာယာလွန်းလို့ပါ”

တစ်ဖက်က ခဏငြိမ်သက်နေသည်။ လေးလေး ထိုင်ရာက ထလာသည်။ ပြန်ထိုင်သည်။ ပြန်ထသည်။

“ကေသီလို့ ခေါ်ပါတယ်၊ ကေသီသော်ပါ အပြည့်အစုံက” သူ လက်မထောင်ပြလိုက်၏။ ဆက်တွန်းဟု ပြသည်။

“ဒီလိုအသံပိုင်ရှင်နဲ့ ညတိုင်း စကားပြောခွင့်ရရင် အိပ်မက် လှလှလေးတွေ မက်လိမ့်မယ်ထင်တာပဲ”

“သတိထားပါဦးရှင်. . . ရှင် အခု စကားပြောနေတာ ဘုရား ရင်ပြင်တော်နော်၊ ရှင် ပုတီးလာစိပ်တာမှတ်ဘူးလား”

“ဗျာ!”

သူ ကုပ်၍ သင်ပေးရပြန်သည်။ ခဏကြာမှ အကြောင်းပြန် ဖြစ်သည်။

“ရိုးရိုးသားသားပြောရရင် ယတြာအရ ပုတီးလာစိပ်တာ ပါဗျာ၊ ဗေဒင်က အထီးကျန်ဆန်တဲ့ ကိုယ့်ဘဝထဲ မမျှော်လင့်ဘဲ ချစ်သူတွေ့မယ်၊ ဖူးစာရှင်စစ်စစ်လည်း ဖြစ်မယ်တဲ့”

ငြိမ်သွားပြန်တယ်။ ဟိုဘက်ကလည်း ဇာတ်ညွှန်းနှင့်ဒါရိုက် တာ အေမီသော် လိုအပ်သလို အနီးကပ် ညွှန်ကြားနေလိမ့်မည်လေ။ လေးလေးက သူညွှန်ကြားသလို. . .

“ဒါ. . . ဒါနဲ့ မကေသီသော်က တနင်္လာသမီးလားဟင်”

“ကေသီသော်ပါဆို. . . ရှင် ဗုဒ္ဓဘာသာပါနော်”

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ. . . ဗုဒ္ဓဘာသာ ဗမာစစ်စစ်ပါ”

“ဒါဆို လာရင်းကိစ္စနဲ့ ဘုရားရင်ပြင်ဆိုတာ သတိချုပ်ပါရှင်၊ လယ်ထွန်သွား နွားမေ့ရုံမကဘူး၊ စိပ်ပုတီးထဲ ကားမေ့ထားခဲ့တဲ့လူ၊ ကိုယ်ဖူးနေတာ ဗူးဘုရားလား၊ ရွှေစည်းခုံလား၊ ကျောက်တော်ကြီး လား မသိတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဗမာလူမျိုး ကြာသပတေးသား ကိုမိုးသူရေ၊ ရှင်မှ ကိုအူအစစ်. . . ဟင်း. . . ဟင်း. . . ဟင်း”

“သာယာလိုက်တဲ့ ရယ်သံလေးဗျာ၊ ဟဲလို. . . ဟဲလို. . . ဟား ဖုန်းပိတ်သွားပြီဟ”

“အောင်မြင်တယ်. . . လေးလေး ဟား. . . ဟား. . . ဟား”

“ပျော်လိုက်တာ ငါ့တူရာ. . . ဟား. . . ဟား. . . ဟား၊ နောက် ညတွေ ဆက်လို့ရပြီကွ၊ အရိုက်တောကိုမတ်စုကွ၊ လာ. . . ဘီယာ တစ်ဗူးစီနဲ့ အောင်ပွဲခံကြမယ်”

“ဟင်! တစ်ဗူးစီပဲလားဗျာ”

တူဝရီးနှစ်ယောက် ထမင်းစားခန်းဆီ ဝင်လာကြသည်။ လေးလေးက သူ့ကို ပခုံးဖက်ထားသည်။ ရေခဲသေတ္တာရှေ့၌ မောင်

www.burmeseclassic.com

အူ ငုတ်တုတ်ကြီး ကြမ်းပေါ် ထိုင်နေသည်။ ရေခဲသေတ္တာတံခါးလည်း ဖွင့်ထားသည်။ သူက. . .

“ကိုအူ. . . ရေခဲသေတ္တာဖွင့်ပြီး ဘာထိုင်စဉ်းစားနေတာလဲ”

ကိုအူ လှည့်မကြည့်။ လေးလေးက သူ့နောက်မှာ ရပ်နေ၍ မမြင်။

“ငါစဉ်းစားနေတာ နှစ်ခုရှိတယ်ကွ ညီသူရ၊ သေတ္တာ ဆိုတာ ငါမြင်ဖူးသမျှ အဖုံးကို အပေါ်လှန်ပြီး ဖွင့်ရတာချည်းပဲ။ ဒါကြီးကို ဘယ်ပညာရှိက ရေခဲသေတ္တာလို့ နာမည်ပေးခဲ့သလဲ. . . လျှော်ပါကွာ၊ ရေခဲကြောင်အိမ်၊ ရေခဲပီရို ဖြစ်သင့်တာပေါ့”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ. . . ခင်ဗျားစဉ်းစားနေတဲ့ နောက်တစ်ခုက ကော”

“မိတာဘေလ် တက်တယ်. . . မိတာဘေလ် တက်တယ်လို့ မင့်လေးလေး ကပ်စေးဖီဇာ ခဏခဏ ညည်းတယ်လေ”

လေးလေးက ရှေ့တစ်လှမ်းတိုးလာ၍ လေးလေးကို ခဏဟု သူ တားထားလိုက်ရသည်။

“အခု ငါ မိတာတက်ရခြင်းရဲ့တရားခံကို တွေ့ပြီကွ၊ ဒီရေခဲပီရို ထဲက မီးက အမြဲလင်းနေတာကိုးကွ၊ အဲ့ဒါ ဘယ်ကနေ ပိတ်ရမလဲလို့ လိုက်ရှာနေတာ. . . ကြာလှပြီ”

ဖြစ်ရလေ။ ရေခဲသေတ္တာတံခါးဖွင့်မှ မီးလင်းပြီး၊ ပြန်ပိတ်ရင် ဂျိတ်ခနဲဆိုသည်နှင့် မီးပြန်ပိတ်သည်ကို သူ မသိ။ ပျော်နေသော လေးလေး မြူး၍. . .

“ကဲ. . . ကဲ. . . မောင်အူ မင်းလည်း ငါ့အကျိုးစီးပွားကို ကာ

တွယ်ဖို့ ခေါင်းစားနေတဲ့အတွက် မင်းကိုလည်း ဂုဏ်ပြုရမယ်၊ ဘီယာတတ် ထုတ်လိုက်”

“ဗျာ! အာ. . . အာစရိ. . . ဘယ်. . . ဘယ်တုန်းက ဒီ. . . ဒီနားရောက်နေတာလဲဟင်!”

“အခုမှ ရောက်တာပါကွာ”
တကယ်စိတ်အေးသွားပုံနှင့်. . .

“ဟား. . . ဒါဆို တော်သေးရဲ့၊ အာစရိကို ကွယ်ရာမှာ မောင်အူ ကပ်စေးဖီဇာလို့ ပြောလိုက်တာကို အာစရိ မကြားနိုင်တော့ဘူး. . . တော်ပါသေးရဲ့”

“အေး. . . ခုလည်း ငါမကြားဘူးပဲ ထားတော့၊ ကြက်ဥနဲ့ ကြက်အူချောင်းဖူယောင်ကြော် ကြော်ကွာ၊ ဘီယာနဲ့ မြည်းရအောင်”

“ဟာ. . . လေးလေး အမြည်းက ကက်ကင်းမိနေတယ်”
“ဘာလဲ ငါ့တူရ”

“ကြက်ဥ၊ ကြက်အူချောင်းက တနင်္လာနံ၊ ဖူယောင်ကြော်က ကြာသပတေးနံ၊ ကိုအူရေ. . . ခရမ်းချဉ်သီး တနင်္လာနံလေးပါ ထပ်လို့ ထည့်လိုက်”

“ချီးယာ့စ်”



၆ ၆ ၆ ၆

www.burmeseclassic.com

“မမကေသီက မဂ္ဂဇင်းစာအုပ် တွေတာနဲ့ ဗေဒင်ကဏ္ဍကို အရင်ကောက်လှန်လေ့ရှိတယ်လေ။ ဒါကြောင့် သူ့နားချထားတာ”

“အဲ့ဒါက ဘာလဲဆိုတော့ သူ့အနာဂတ်ကို သူ့ကိုယ်တိုင် စိတ်တိုင်းကျ တည်ဆောက်ခွင့် မရရှာတဲ့ လူတွေရဲ့ ကြံမ္မာပေါ် မျှော်လင့်ချက်လေ။

အင်မတန် ကြေကွဲဖို့ကောင်းတဲ့ အမူအယာပဲ။ သူ့အနာဂတ်ဟာ အဲ့ဒီဗေဒင်စာရွက်ပေါ်က စကားလုံးတွေအပေါ် မှီခိုနေရ မျှော်လင့်နေတာလေ”

“ဟုတ်တယ်နော်... ကောင်းတဲ့မျှော်လင့်ချက်လေးများ နေ့ထားရင် ပျော်လို့ ကြိုဟောထားတဲ့ မျှော်လင့်ခြင်းလေး လာတိုက် ဆိုင်ရင် သိသိသာသာကို ရွှင်မြူးလာတော့တာ အေမီမျက်မြင်ပဲ ညီသူရယ်၊ ဘေးကနေ ကြည့်ပြီး သူ့လိုပဲ ပျော်လာတယ်။ မမကေသီ လေ အရင်လို ငေးငိုင်နေတာမျိုး မရှိတော့ဘူး”

“ဒါပဲပေါ့ အေမီရယ်၊ အချစ်စိတ်ဟာ လူတစ်ယောက်ရဲ့

စိတ်အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းမိုးထားတယ်။ ကိုယ်ဟန် အမူအယာပါ သိသာလာတာပေါ့ အေမီရယ်၊ စိတ္တေန နိရတိလော ကော လေ”

“မှန်ပါ့ ကိုယ်တော်၊ ကဲ... နန်းကြီးသုတ်လေး ဘုဉ်းပေး လိုက်ပါဦး ဘုရား”

“နယ်ဖတ်ပြီးပလား ဒကာမလေး၊ အိမ်း... ပြီးရင် ကုသိုလ် ပို့ရအောင် ဝါးပြီးခွံ့မှ ဘုဉ်းပေးမယ်”

“တကယ်ဝါးခွံ့ရင် တကယ်စားမှာလားဟင်”

“စားမစား လုပ်ကြည့်လိုက်လေ”

“ဘေးလူတွေနဲ့ မလုပ်ရဲပေါင်တော်၊ တကယ်စားမယ့်ရုပ် ကြီး၊ ရော့... ပိုက်ဆာရင် စားရမုဆို”

“ဟုတ်တယ်... ဂက်စတစ် ဖြစ်ချင်လား မသိဘူး၊ ဟင်း ဟင်း အမှတ်ရနေတဲ့ ကာတွန်းလေးတစ်ခု ရှိတယ် အေမီ၊ ကာတွန်း ဆရာ နားမည်တော့ မေ့နေပြီ၊ မင်းက အမြီးကျက် အမြီးစား ခေါင်း ကျက် ခေါင်းစားလို့ အထက်စီးက အင်္ဂါခံရတော့ မျက်နှာသေ လေးနဲ့ ပြန်ပြောတာလေး လွတ်လှတယ်။

ကျွန်တော်က ဂက်စတစ်ရှိလို့ပါတဲ့... ဟင်းဟင်းဟင်း”

“အင်းနော်... လှတယ်”

“ငါလည်း ဂက်စတစ် ရှိတယ်၊ အစာလမ်းကြောင်းမှာတော့ မဟုတ်ဘူး”

“အင်း... အင်း... ဒီဘူတာပဲ ဆိုက်ဦးမယ်၊ နှင့်လေးလေးနဲ့ မမကေသီအကြောင်း ပြောဖို့ ခေါင်းစဉ်ကနေ ဘေးကို ချော်မသွား ကြေးလေဟာ”

www.burmeseclassic.com

“ကဲ. . နင်ပဲ အဲဒီခေါင်းစဉ် ပြန်တည်”
သူ စိတ်မပျက်တပါဟန်နှင့် နန်းကြီးသုတ် မွေနေလိုက်၏။

“သေသေချာချာ မှာထားလျက်နဲ့ နင့်လေးလေးကလည်း
စထွက်လာကတည်းက မှားတယ်၊ ဟာ. . . စိတ်ပုတီးထဲ ကားက
ဘယ်လို ကျန်ခဲ့တာလဲ၊ ပြီးတော့ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ပေါ်ကို ယူခဲ့တဲ့၊
မမက ကြောင်နေတယ်၊ ပါးစပ်ကို နီးရာအဝတ်နဲ့ ကောက်
ပိတ်ပြီး ရယ်မိတာက အေမီလေ၊ အကုန်ကြားရတယ်. . . ဟင်း
ဟင်း၊

ငါ သင်ညာပေးတဲ့ ကြာသပတေးက ကယ်တင်သွားလို့
တော်သေးတယ်၊ နင့်လေးလေးက မမကေသီကို နာမည်မေးမှ ဖုန်း
ကို လက်ဝါးနဲ့ ပိတ်ပြီး ငါ့ကို လှည့်ကြည့်တာ၊ ပြောလိုက်ရမလား
တိုင်ပင်ဖို့ပေါ့၊ အဲဒီမှာ ငါ ပါးစပ်ထဲ ဆိုပြီး ရယ်နေတာ မြင်
သွားတယ်လေ၊ ကြုံရာ ငါ ပါးစပ်ထဲ ကောက်ဆို့လိုက်တာက သူ့
အပေါ်အတွင်းခံအင်္ကျီကြီး ဖြစ်နေတယ်လေ၊ မမကေသီသာ လည်
ရင် ငါတို့ ဇာတ်တိုက်ထားတာ တန်းမိနိုင်တယ်။

သူလည်း စိတ်လှုပ်ရှားနေလို့ ထင်ပါရဲ့၊ သိပ်သတိမထားမိ
တာ တော်သေးတာပေါ့ဟာ”

သူ မြင်ယောင်၍ ရယ်နေမိသည်။

“ငါ့လေးလေးလည်း ရင်ခုန်နေလို့ အယောင်ယောင်အမှား
မှား ဖြစ်နေတာပေါ့ဟာ၊ ခု စကားပြောနေတာ ရင်ပြင်တော်နော်၊
ပုတီးလာ စိပ်တာမှုတ်လားဆိုတော့. . . ဟုဆိုပြီး ထိုးရပ်နေရော၊
အဲဒီမှာ ဒါရိုက်တာက အရေးပေါ်ဇာတ်ညွှန်းနဲ့ လက်တန်းဝင်ရ
တော့တာပေါ့”

“ငါသိပါတယ်. . . ဒီဒိုင်ဟာ နင့်လက်ချက်ဆိုတာ၊ နင်က
အရမ်းတော်တယ်နော်. . . လူလည်ကြီး”

“နင်က ပိုလည်ပါတယ်ဟာ၊ သူ့အစစ်မ ဈေးကျမှာကြောက်
လို့ ငါ့လေးလေးကို ငအူဆိုပြီး အတင်းဖြတ်ချသွားတာ၊

ဟာ. . . ဟ. . . တို့တွေ အောင်ပွဲခံကြတယ်. . . ဘီယာနဲ့. . .
ပျော်စရာကြီး”

“အေး. . . မမကေသီလည်း ဖုန်းလေး အသာချ အသံတွေ
တုန်ပြီး လက်ဖျားခြေဖျားတွေ အေးစက်နေတာပဲဟယ်၊ ဒါပေမယ့်

သူ အရမ်းလန်းနေခဲ့တာတော့ ငါ ရှက်ရှက်နဲ့ပဲ နင့်ကို ဝန်ခံပါတယ်”
ပလုတ်ပလောင်း စားကြရင်း သူက အေမီကို စိုက်ကြည့်

၍. .

“သိပ်ကုသိုလ်ရတဲ့အလုပ်ပါဟယ်. . . တို့ရေးတဲ့ ဇာတ်ညွှန်း
နဲ့ လူနှစ်ယောက် ပီတိဖြစ်နေကြတာဟာ ဘယ်လောက်ကြည်နူးဖို့
ကောင်းလဲ”

“ဟုတ်တယ်နော်. . . မမကေသီ ရေခွေးနဲ့ ရေချိုးတယ်၊
သီချင်းလေး ညည်းရင်း အလှဆုံး ပြင်ပြီးမှ ကြည်ကြည်နူးနူး အိပ်ရာ
ဝင်သွားတယ်”

“ပျော်စရာနဲ့ သိမ်းမယ့်ဇာတ်ပါဟာ. . . ပေါင်းစည်းပျော်
ရွှင်ကြလေ၏ပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဇာတ်ညွှန်းရေးတဲ့သူကိုယ်တိုင်တော့
ဘယ်လို ဇာတ်သိမ်းမလဲ မသိဘူး”

“မြန်မြန်စား. . . ကော်ဖီတွေ အေးကုန်တော့မယ်”

“အေး. . . စကားလမ်းကြောင်းကို မသိမသာပြောင်း”

“အေးစက်နေသော ကော်ဖီတစ်ခွက်ရဲ့ဇာတ်သိမ်းလို့ ခေါင်း

စဉ်ပေးလိုက်ပေါ့ဟာ”

သူတို့နှစ်ယောက် ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ သည်ည ဇာတ်ညွှန်းကို စာရွက်နှင့် ချရေးဖြစ်ကြသည်။ အပြန်အလှန် ရွတ်ဆိုကြည့်ကြသည်။

“အိုကေတယ် ညီသူ”

“အား!”

သူ ရင်ဘတ်နှိပ်၍ အော်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အေမီ မျက်လုံးပြူးသွားပြီး ကော်ဖီပန်းကန် ဝှပ်ခနဲ ပြန်ချရင်း အလန်တကြား မေး၏။

“ဘာ. . ဘာဖြစ်တာလဲ ညီသူ”

“ဂက်စတစ်. . ဂက်စတစ်. . အား!”

(အိုဗာအိုင်တင်နှင့် တွန့်လိမ်)

“လဲ. . သေ. . လိုက်”

“ဟိန်း!”

၂၅ ၂၅ ၂၅ ၂၅

သူတို့နှစ်ယောက် ထိုဆိတ်ငြိမ်သော စားသောက်ဆိုင်ဝင်းထဲက လက်ချင်းချိတ်၍ အထွက်တွင် ကားနက်ကြီးတစ်စင်း ချိုးဝင်လာသည်။ မှန်မည်းတွေ ပိတ်တင်ထား၏။ ကားနက်ကြီးထဲက ကိုကိုယဉ် သူတို့ကို မျက်ထောင့်နီနှင့် လှမ်းကြည့်သွားသည်ကို သူတို့ မသိလိုက်။

ထို့အပြင် ဆိုင်မန်နေဂျာက ကားကို မြင်သည်နှင့်. . .

“ရှယ်ခန်းအသင့်ဟေ့. . . ဟင်နက်စီနှစ်လုံးနဲ့ ဘတ်ဝိုင်ဇာ အီယာတွေအသင့်၊ စားနေကျအမြည်းတွေနဲ့ ဘိုးတော်ဦး ကြိုက်ထတ်တာတွေ မလစ်ဟင်းစေနဲ့”

ဟု စားပွဲထိုးချုပ်နှင့် ဝန်ထမ်းတွေကို လှမ်းမှာလိုက်သည်ကို လည်း သူတို့အတွက် ဘယ်လိုမှ မသိလိုက်။

“ကြွပါ ဘိုးတော်ခင်ဗျား၊ အိုး. . အလို! ကိုကိုယဉ်လည်း ပါလာသကိုး”

www.burmeseclassic.com

၈၆  နတ်ရွာစိုး

ကားပေါ်က ထပ်မံဆင်းသက်လာသော စားသုံးသူနှစ်
ယောက်၏ အသွေးအမွှေးအား မန်နေဂျာ အငေးသား ကြည့်နေ
လေသည်ကို...။

ဟုတ်ကဲ့။ သူတို့ ပို၍မသိ။ မသိ။



ကလေးဝကား

ချစ်သူရယ်
ခုလိုအချစ်ချိန်ကလေး-(တစ်နံ့ခန့်)
အခြွန်အရာတ်လောအောင်
နာရီဆဲစာ-
အငြိုးအဆန်ဆုံး
ဝတ္ထုနှိတ်လေးကို
အဝန်းစာနိဆုံး-
နာရီလက်တံလေးနဲ့
(တစ်အလိုက်ပေးရ-ငမးရ)
လဲပစ်လိုက်ချင်စေး။
ငခြေ-ကိုယ်ကလေးဆန်နေပုံပါ။





အခန်း(၆)

“ညီ

. . ညီမလေး. . ဒီ. . ဒီည သူဖုန်းဆက်လာရင် မမ
ဘာ ပြောရမလဲဟင်”

“မနေ့က ရင်ပြင်တော်ပေါ်ကလူလား”

“အေးလေ”

“ဖုန်းမှားနေတယ် ပြောလိုက်ပေါ့”

“အိုး. . ရိုင်းရာကျမှာပေါ့ ညီမလေးရဲ့၊ ဖုန်းထဲ နာမည်တွေ
ဘာတွေ ပြောပြီး အပြန်အလှန် မိတ်ဆွေဖွဲ့ခဲ့ကြပြီးမှ ယတိပြတ်ကြီး
လုပ်ရမှာ အားနာစရာကြီး၊ ပြီးတော့ ကြာသပတေးသားလေ သူ
က. . ”

“ဗေဒင်က မှန်တယ်ပဲ ထားဦး၊ ချိုကျိုးနားရွက်ပွဲကြီးဆို

ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“မပြောကောင်း ပြောကောင်းဟာ၊ အသံက ယောက်ျားပီပီ သသ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးပါ အေမီရယ်၊ ရုပ်လက္ခဏာ ဒီလောက် ကြီး မဆိုးဝါးနိုင်ပါဘူး”

“မမ စိတ်ဝင်စားလို့လား”

“ညီမလေးရယ်... မမမှာ စိတ်ဝင်စားစရာ ပျော်စရာ ဘာ များ ရှိလို့လဲကွယ်၊ ဖုန်းထဲကနေပြီး မမ ကာယိန္တရေ ပျက်ပြားအောင် သူကကော ဘာများ လုပ်နိုင်မှာမို့လဲ၊ အန္တရာယ် ရှိနိုင်လို့လားဟင်”

ကေသီ၏ငိုမဲ့မဲ့မျက်နှာလေးကြောင့် အေမီ ကမန်းကတန်း ပြန်ပြောရသည်။ အကြောက်တရား ပြန်ဝင်သွားမှာစိုးရသည်လေ။

“အန္တရာယ်မရှိပါဘူး... လုံးဝမရှိနိုင်ဘူး မမ၊ ညီမ ရှိတယ်၊ ရဲရဲသာပြော... မမ စိတ်ထဲ ရှိသလိုသာပြော”

“ဒါပေမယ့် ဟိုက ဆက်ဦးမှာ ညည်းသင်လို့ ညက သူ့ကို ငအူအစစ်လို့ ပြောလိုက်မိတာ စိတ်ဆိုးသွားမလား မသိဘူး”

“ဟာ... ဆိုးမယ်မထင်ပါဘူး၊ ကျီစားတာပဲ၊ ပျော်ပြီး ဘီယာတွေဘာတွေတောင်... အဲ... အောင်ပွဲခံချင် ခံနေဦးမယ်”

“သူ့... သူဆက်မှာပါနော်”

“ဆက်မှာပါ... ထင်တာပဲလေ”

၂၅ ၂၅ ၂၅ ၂၅

“လေးလေးနော်... ညကလို အူကြောင်ကြားတွေ လျှောက်မပြောနဲ့”

“အေးပါကွာ... ရင်ထဲစိတ်ထဲ လှုပ်ရှားနေလို့ပါ၊ ဒီ... ဒီည ဘာက စပြောရင် ကောင်းမလဲ”

သူက ကဗျာဆရာ ဂိုက်စပေါက် ဖမ်း၍ လက်ခလယ် မေးခိုး ရိုက်၍ လက်မလက်သန်းကို နားရွက်ကပ်လိုက်သည်။

“ဟလို... ကေသီပါနော်၊ ဒီနေ့... နေ့တာရှည်လိုက်တာ နော်၊ အဲဒါနဲ့စ... ဟိုက ဆောင်းကုန်လို့ဖြစ်မှာပေါ့၊ ဒါမှမဟုတ် မနေ့ကလိုပါပဲ၊ တစ်ခုခု လာမယ်၊ လာရင် ဒီနေ့က ပိုရှည်တယ်၊ ဒီ အချိန်လေးကို မိုးလင်းတတည်းက စောင့်နေခဲ့ရလို့ပါ ကေသီရယ်”

“ဟ... ငါတူရ ကောင်းလှချည်လား၊ လေးလေးဖြစ်နေ တာလည်း အဲဒီအတိုင်းပဲ... ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ”

“အက်... ဒါ... ကဗျာဉာဏ်လေ၊ လေးလေးရင်ကို ပူးကင်

www.burmeseclassic.com

ခံစားထားတာ. . . ကွက်တိဝင်နေရမယ်”

“ဆက်ဦးလေကွာ. . . ဟိုက နားထောင်နေပြီ”

“ကိုယ်လေ. . . ဒီနေ့မှ နွေးနေတဲ့နေမင်းကြီးကို ဆွဲချလိုက်ချင်တယ်၊ ဖြစ်နိုင်ရင် တန်ခိုးရှင်ဆီက အောက်စက် ရီမုဒ်ကွန်ထရိုးငှားပြီး Forward 2 4 8 20 23 နဲ့ ခလုတ်နှိပ်ပြီး နေမင်းကို ခပ်မြန်မြန် ရစ်ပစ်လိုက်ချင်ပါတယ်”

“ငါတူ. . . မင်းဟာက ကောင်းတော့ကောင်းတယ်၊ ဒါပေမယ့် မော်ဒန်ဆန်လွန်းနေတယ်ထင်တယ်”

နွားနို့နဲ့အားဆေး လာပို့သော မောင်အူက ဘယ်တုန်းက အနားရောက်နေသည်မသိ။

“အဲ့ဒါမျိုးမှ ကာလပေါ်သမီးတွေ ခိုက်တာ အာစရီရ. . . မိုက်တယ်”

“လခွီး. . . ဟိုက ကာလပေါ်သမီး မဟုတ်တော့ဘူးကွ၊ မင့်တို့ဒေါ်. . . ဂန္ဓဝင်မင်းသမီးဖြစ်တော့မယ် မောင်အူရ”

“မောင်အူ ဒက်ပါတယ် အာစရီ. . . ဟဲ. . . ဟဲ၊ ဝမ်းနှုတ်ဆေး ကလေးသုံးလုံး၊ လူကြီးငါးလုံးဆိုရင် ငါက လေးလုံးပဲ စားမယ်ဆိုတဲ့အရွယ်”

မောင်အူပြောပုံကို တူဝရီးနှစ်ယောက် မူရင်းကိစ္စ မေ့အောင်ပင် ရယ်မိကြသည်။ အံ့ပုန်းအပျိုကြီးဝမ်းနှုတ်ဆေးစားနည်းဟု ဆက်ပြောနေသေးသလေ။

“လုပ်ပါဦး. . . ဆက်ပါဦးကွ”

“ဟိုက ဘာပြန်ပြောပြော ရစ်သမ်ဝင်ပြီး ကဗျာဆန်နေတဲ့ တင်ပိုကို မလျှော့နဲ့၊ လေးလေး ဆက်တွန်း၊ ကေသီရယ်. . . ခုလို

စကားပြောချိန်လေး အမြန်ရောက်လာအောင် နာရီထဲက အပြေးအသန်ဆုံး စက္ကန့်တံလေးကို အနွေးကန်ဆုံး နာရီလက်တံလေးနဲ့ (ဘာပဲ အလိုက်ပေးရပေးရ) လဲပစ်လိုက်ချင်သေး၊ ဪ. . . ကိုယ်ကလေး ဆန်ပုံပါ၊ ကလေးဆိုတာက အမှန်ကို ပြောတယ်လေ”

“ဟေ့ကောင်. . . တကယ်ကလေးဆန်နေပြီ”

“ဟာ. . . ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော့် Mood နဲ့ ကျွန်တော့်အရွယ်ပြောတဲ့စကားဖြစ်နေပြီ၊ လေးလေးတို့အရွယ်က. . . အဲ. . . အဲ့ဒီသဘောမျိုးပါပဲ လေးလေးရယ်၊ ဟိုက ဘယ်လိုတုန့်ပြန်သလဲ၊ အဲ့ဒီအပေါ် ကြည့်ကျက်ပြောပေါ့၊ ကျွန်တော်က Guide Line သဘောမျိုးပဲ ပြောပြတာပါ၊ လေးလေး. . . ရစ်နာရီ မထိုးသေးဘူး၊ ပြောမယ့် စကားတွေ စဉ်းစားလို့ရသေးတယ်. . . လေ့ကျင့်ဦး”

ဖုန်းမဖွင့်သေးဘဲ. . .

“ဟဲလို ကေသီပါနော်. . . ဒီနေ့ နေ့တာရှည်လိုက်တာနော်၊ အေး. . . အဲ့လိုစမယ်. . . နော် ငါတူ၊ ဟုတ်တယ်နော်”

“ဟာဟ. . . အာစရီလည်း အာစရီ ရနေပြီ. . . မောင်အူ ဝင်လည်တာ”

ကိုအူက ဝင်ဖြစ်အောင် ဝင်လိုက်သေး။



www.burmeseclassic.com

“တီလတီ တီတီ”

“ဟဲလို”

“ဟဲလို. . . ကေသီပါနော်. . . ကိုယ်ပါ။ ဒီနေ့. . . နေ့တာ

ရှည်လိုက်တာနော်”

“ဟုတ်တယ်. . . ဝရံတာမှာ အဝတ်တွေ ထုတ်လှမ်းထား

တာ အကုန်ခြောက်တယ်”

“အယ်!”

အေမီက ခပ်တိုးတိုး ကပ်၍ ဒီမှာ. . . ဒီမှာ. . . ရေးထား

သောစာရွက်ထဲက စာသားကို လက်ညှိုးနှင့် ထောက်ပြသည်။

“နေ့တာရှည်မှာပေါ့. . . ဆောင်းကုန်တော့မယ်လေ၊ နေ့

တာရှည်တော့ ဘာဖြစ်လဲ”

“ကိုယ်က တိုစေချင်တာ၊ ကေသီနဲ့က နေမရှိမှ စကားပြော

ရမှာဆိုတော့ နေလုံးကြီးကို ကြိုးနဲ့ချည်ပြီး ဆွဲချချင်နေတာလေ”

. လေးလေး လွဲပြီဟဲ!

“ဟယ်. . . နည်းတဲ့ကြိုးကြီး မဟုတ်ဘူးနော်၊ မိုင်ပေါင်း
(၅၃)သန်းတောင် ရှည်မှာ၊ ဂင်းနစ်စံချိန် ဝင်မှာပဲ၊ နေပါဦးရှင်. . .
အဲ့ဒီကြိုးကို ဘယ်သူက တက်ချည်ပေးမှာလဲလို့”

“အဲ. . . အဲ. . . ”

သူ့လေးလေးနား ကပ်၍ လေသံနှင့် သင်ရသည်။ လက်
တန်း။

“စက်. . . စက်. . . စကြဝဠာ မြားနတ်မောင်၊ ဒါ. . . ဒါမှ
မဟုတ် ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရားဘက်က မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်ပေး
မယ့် တန်ခိုးရှင်တစ်ပါးပါပေါ့”

. . . အိုကေတယ် လေးလေး. . . နာ. . . နာရီ ဆက်တွန်း။

ကေသီက သူ့ဟာသူ ပြောချလိုက်၏။

“စိတ်ကူးယဉ်သမားနဲ့တော့ တွေ့နေပြီ. . . ဟင်းဟင်း”

“ကိုယ့်စိတ်ကူးတွေကို ကေသီ နားမထောင်ချင်ဘူးလား
တင်”

“ပြောကြည့်လေ. . . နားထောင်နေပါတယ်”

“ကိုယ်လေ. . . နာရီကို ကြည့်ပြီး လက်တံလေးသုံးချောင်း
တို့ တွေ့တယ်၊ အပြေးအသန်ဆုံးက စက္ကန့်တံလေးပေါ့နော့”

“မပြေးပါဘူးရှင်. . . လည်နေတဲ့ဥစ္စာ”

“ဟုတ်တယ်လေ. . . အနှေးဆုံးက ဘယ်လက်တံလဲ”

“နာရီပြတဲ့လက်တံပေါ့”

“ဟုတ်တယ်. . . ကိုယ်လေ. . . နာရီထဲ ဝင်ပြီး အဲ့ဒီလက်
တံ အတိုလေးကို စက္ကန့်တံကို မီအောင်လိုက်တွန်းချင်မိတယ်”

www.burmeseclassic.com

“ဟယ်. . ဒါဆို. . သူက ပုရွက်ဆိတ်လောက်လေး သေး
သေးလေး ပုစိညှောက်တောက်လေး ဖြစ်သွားမှာပေါ့။ ဟင်း. . .
ဟင်း. . . ဟင်း”

. . . ဟေ့ကောင် ငါ့တူ လုပ်ပါဦး ဘာဆက်ပြောရမလဲ. . ?
. . . အတ္တိသယဝုတ္တိနဲ့ ပြောတာပါလို့. . .

“ဟင်းဟင်း. . . ကိုယ်က အတ္တိသယဝုတ္တိနဲ့ ပြောတာပါ။
ဟုတ်တယ်. . . နာရီလက်တံကို တွန်းဖို့ ပုရွက်ဆိတ်လောက်တော့
ပုစိသွားမှာပဲ။ ဘာဖြစ်ဖြစ်လေ. . . နာရီမြန်ဖို့ အရေးကြီးတာပဲ”

“ဒါဆို လက်တံမပါဘဲ ဂဏန်းပဲ ပေါ်တဲ့ Quartz နာရီတွေ
ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

ပြတင်းပေါက် မှန်တံခါး ဖွင့်ရင်း မမကေသီ ပြောနေပုံကို
အေမီကတော့ သဘောကျ၍ အူနှိပ်နေပြီ။

“အွန်နီ!”

. . . . ရှစ်သုည. . . သုညမှာ အကုန်ရပ်ထားမယ်လို့ ပြော
လိုက် လေးလေး. . .

“ဟင်း! . . ဘာလို့ အွန်နီနဲ့ ရပ်နေတာလဲရှင့်”

“ဪ. . . နာရီတွေကို အမြန်အွန်ပြီး အားလုံးကို P.M
အိပ်(တ်) ဇီးရိုး ဇီးရိုးမှာ ရပ်ထားလိုက်မှာပေါ့။ အခုစကားပြောနေတဲ့
ညရှစ်နာရီချည်းပဲလေ”

တိုးတိုးညှင်းညှင်း ကေသီရယ်သံကို (အပြင်ဖွင့်ထားသမ္ပို)
သုံးယောက်သား ကြားနေရသည်။ ကေသီအသံ ထပ်ပေါ်လာ၏။

“ဪ. . . ကိုအူ. . . ကိုအူ”

“ဗျာ! ကျွန်တော့်ကို ခေါ်သလားခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်နာမည်

ကို အစ်မလေးက ဘယ်လိုသိနေတာလဲ”

ကိုအူ ဖုန်းနားကပ်လာပြီး ပြောခြင်းဖြစ်သည်။

“မောင်အူ. . . အသာနေစမ်း”

“ဘာတွေလဲ. . . ဟင်၊ ဘယ်သူ့အသံလဲ”

“ကိုယ့်တပည့်ကျော် မောင်အူပါ။ မနေ့က ပုတီးထဲ ကျန်ခဲ့တဲ့
စားယူခိုင်းတာလေ၊ အခုန. . . ဪ. . . ကိုအူ. . . ကိုအူ ဆိုတာ
ဘာပြောမလို့လဲ”

“အဲ့ဒါက. . . ဘာပြောမလို့လဲ ဆိုတော့. . . ဪ. . . သတိရ
ပြီ၊ ကြာသပတေးသား ကိုမိုးသူက မအူဘူး၊ စကားပြောကြည့်ရင်
သိတယ်၊ လူလည်ကြီး. . . လူလည်အကြီးစားကြီးလို့ ပြောမလို့၊
ဟင်! . . . ဖုန်းသံကို အပြင်ထုတ်ထားတယ်မလား၊ ဟိုလူ ကေသီ
ခေါ်တာကြားလို့ ဝင်ပြောတာလေ၊ ဘေးမှာ ဘယ်သူတွေရှိလဲ. . .
အမှန်အတိုင်းပြော”

“မ. . . မရှိပါဘူး”

“အမှန်အတိုင်း မပြောရင် ဖုန်းပိတ်လိုက်မှာနော်”

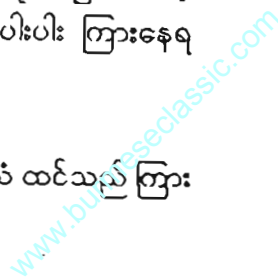
“အခုန. . . မောင်အူ နွားနို့လာပို့တာ၊ အခု မရှိတော့ဘူး
ငေါက်ထုတ်လိုက်ပြီ”

“တကယ်နော်”

“တကယ်ပါဗျာ. . . ဒါဆိုရင် အမှန်အတိုင်းဖြေ၊ ကေသီ
နားမှာကော ဘယ်သူရှိလဲ၊ ရယ်သံတစ်သံ ခပ်ပါးပါး ကြားနေရ
တယ်”

“ခုန်း! ခုန်း!”

ခဏငြိမ်သက်သွားပြန်သည်။ တံခါးထုသံ ထင်သည် ကြား



လိုက်ရ၏။

“ပြန်ဆက်မယ်နော်... ဒီမှာ ပြဿနာဖြစ်နေလို့”

“ဟာ! ဖုန်းပိတ်သွားပြီ၊ ပြဿနာဖြစ်နေလို့တဲ့”

“လေးလေး... ဟိုမှာ ပြတင်းပွင့်နေတယ်၊ ကိုအူ... မှန်ပြောင်းပေး... မြန်မြန်”

မှန်ပြောင်းမြင်ကွင်းထဲတွင် ဒေါသပူပန်ထနေသော ကိုကိုယဉ်က လွှဲရိုက်ချလိုက်သည်။ နံရံကွယ်နေသဖြင့် ဘယ်သူ့ကို ရိုက်ချလိုက်မှန်း မမြင်လိုက်ရ။ သူတို့မေမေ ဒေါ်အေးယဉ်က ကိုကိုယဉ်ကို အခန်းထဲက အတင်းဆွဲထုတ်သွားသည်။ ယိုင်ထိုးပါသွား၏။ ပြတင်းပေါက်ကို ဘယ်သူ တွန်းပိတ်လိုက်သည်မသိ။

ပြန်ဆက်မည်ဆိုသောဖုန်းက သန်းခေါင်ယံထိ မြည်သံပေါ်မလာခဲ့။ ဟူး။

၂၅ ၂၅ ၂၅ ၂၅

ဆိုတာကျောမှီပေါ် ခေါင်းတင်၍ ငယ်ထိပ်ပေါ် ရေခဲအိတ်တင်ရင်း... ကိုကိုယဉ် တအင်းအင်း ညည်းညူနေသည်။ ဆိုင်ကို သွားမည့် ဘေးချထားသည့် လက်ဆွဲအိတ်အနက်ကြီးကို လက်တစ်ဖက်က ဟိုသည်စမ်းနေသည်။ ဘေးအိတ်ထဲက လက်ကျန်ပုလင်းသေးသေးလေးကို ဖွင့်ယူ၍ အဖုံးဖွင့်ပြီး တစ်ငုံနှစ်ငုံ မော့လိုက်သည်။ အပြန်ပြန်ဖုံ ၍ အိတ်ထဲ ကမန်းကတန်း ပြန်ထည့်သည်။ ထမင်းစားခန်းထဲက မေမေ ထွက်လာနေပြီဖြစ်သည်။ လက်ထဲမှာ ဘလက်(ဒ်)ကော်ဖီနှင့် သံပုရာသီးစိပ်တွေ ပါလာသည်။ သူ့ရှေ့က စားပွဲပေါ်ထားချသည်။

သူန်မှန်နေသော မိခင်ဒေါ်အေးယဉ်မျက်နှာကို တစ်ချက် ထုန်းကြည့်၍ သံပုရာသီးစိပ်ကို ကော်ဖီထဲ ညှစ်ထည့်သည်။ ခေါင်းပေါ်က ရေခဲအိတ်ကိုလည်း လက်တစ်ဖက်က ကိုင်ထားရသေးသည်။

www.burmeseclassic.com

“ဖယ်ပါ... ဖယ်ပါ... ကိုရွှေယဉ်ရယ်၊ လက်တုန်မြေ
တုန်နဲ့ မောက်မှက်တုန်ပါမယ်”

ဒေါ်အေးယဉ်က သံပုရာစိပ် ဆွဲယူ၍ ညစ်ထည့်ပြီး ဇွန်းနှင့်
မွှေနေသည်။ မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုး၍... .

“မင်း ဒီလိုပြန်ပြန်လာတာ ရက်ဆက်နေပြီနော်၊ အရက်သ
မား လုံးလုံးဖြစ်တော့မယ်... ပြင်ဖို့သတိရဦး”

“အမေ မသိပါဘူး၊ ဒါ အပေါင်းအသင်းကဏ္ဍတွေ
ကော်ဖီကို တစ်ဝက်သာသာ မော့၍ အိတ်ကို လှမ်းကိုင်
သည်။

“နေဦး... မသွားနဲ့ဦး၊ မင်းညီမက မင်းနဲ့ စကားပြောချင်
လို့ တဲ့”

ဘုတ်!
ရေခဲထုတ် ပြုတ်ကျသွားသည်။

“အောင်မာ... ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်၊ သူကများ အစ်ကိုကို
စကားပြောဖို့ ချိန်းရဆိုရနဲ့၊ ဘာစကားပြောမှာလဲ ဘယ်မလဲ...
ခေါ်လိုက်”

“မအေ ဖအေတောင် လက်ညှိုးနဲ့ မရွယ်ခဲ့တဲ့ အထွေးလေး
ကို နင်က မူးရူးပြီး ရိုက်နှက်တာ ငါလည်း မကြိုက်ဘူး”

“အမေ့သမီး လင်ထောင်တာကျတော့ အမေက ဘာမှ
မပြောဘဲ အားပေးအားမြှောက် လုပ်နေပြီးတော့၊ သောက်ရှက်တဲ့
လာတဲ့ အစ်ကိုက ဆုံးမတာကျတော့ အမေက မကြိုက်ဘူး ဟုတ်
လား”

လိုက်ကာကို တွန်းဖယ်၍ အိပ်ခန်းဝက အေမီ ပေါ်လာ

သည်။ တည်တန်သော မျက်နှာနေဖြင့်... .

“ကိုကိုယဉ်”

“ဘာလဲ... ပြော... ငါအချိန်မရှိဘူး”

“အခုနက... ကိုကိုယဉ် သောက်ရှက်ကွဲလာတယ်လို့ ပြော
သံ ကြားလိုက်ပါတယ်၊ အေမီကြောင့် ကွဲတာလား၊ အေမီက ကိုကို
ယဉ်ကို ဘယ်လိုများ အရှက်ခွဲမိလို့လဲ”

“နင့်နဲ့အကောင် လက်ချင်း ချိတ်ပြီး ထင်းရှူးရိပ်က ထွက်
လာတာ ငါကော... ငါ့ဂုဏ်သရေရှိ ဧည့်သည်တွေကော မြင်တာ
လေ၊ နင်ဘာပြောဦးမလဲ”

“ကောင်လေးတစ်ယောက်နဲ့ လက်ချင်းချိတ်ပြီး ထင်းရှူးရိပ်
က ထွက်လာတာဟာ ကိုကိုယဉ်အရှက်တော်နဲ့ ဘယ်လိုများ ပတ်
သက်နေလို့လဲ၊ အသက်(၂၀)နှစ်ကျော်နေတဲ့ ပညာတတ် မိန်းက
လေး တစ်ယောက်ဟာ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်နဲ့ စားသောက်
ဆိုင်ကို သွားခွင့်မရှိဘူးလား”

ဒုတ်! ဘုတ်! အ! အား!

အောက်ပြုတ်ကျနေသော ရေခဲထုတ်ကို ကိုကိုယဉ် လှမ်း
စာန်သည်။ စားပွဲတိုင်နှင့် ခြေမ ကျင်ခနဲနေအောင် ခိုက်မိသွားသည်။
ဒေါသ ပိုလာသည်။

“အဲ့ဒီစားသောက်ဆိုင်ဟာ ရိုးရိုးစားသောက်ဆိုင် မဟုတ်ဘူး
တဲ့၊ ငါပါးစပ်က အယုတ္တ အနတ္တ ထွက်တော့မှာပဲ၊ ငါမပြောလိုက်ချင်
ဘူး”

“ကိုကိုယဉ် အဲဒါကို ဘယ်လိုသိလဲတော့ မသိဘူး၊ အေမီက
အကောင်းဆုံးနန်းကြီးသုတ်ရလို့ သွားစားတာ၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ အရှက်

ခွဲဖို့ မဟုတ်ဘူး”

“ဒါဆို မိန်းကလေးအဖော်တွေနဲ့ သွားပါလား၊ နင်တဲ့နေတဲ့ ကောင်ကို ငါသိတယ်၊ ငါ့ဆိုင်ကဟာမတွေနဲ့ တစ်ယောက်မှ မလွတ်တဲ့ကောင်”

“ကိုကိုယဉ်နော် . . . အပေါ်ယံ ကြည့်ပြီး သူများသားသမီးကို သွားပုပ်လေလွင့် ကောက်ချက်မချနဲ့”

“အမေ . . . အမေ . . . တွေ့လား၊ သူ့ကောင်ထိလို့ ဆတ်ဆတ်ထိမခံ အစ်ကိုကို ပြန်ပက်နေတာ၊ ဒီကပဲ . . . သွားပုပ်လေလွင့် တဲ့ . . . ဟဲ့”

ချက်ချင်းပင် လေသံက နွဲ့သွားပြန်သည်။ ဂေးဟန် ပြန်ဝင်လာ၏။

“ဒီမှာ . . . ကိုကိုယဉ် . . . ကိုကိုယဉ် ဂေးဆန်ဆန် နေတာ ကျတော့ အေမီတို့ အရှက်မကွဲရဘူးလား”

“ဟဲ့ . . . ဒါက နင်တို့ မျိုဆိုဖို့ ဖုံးဖို့အုပ်ဖို့ စီးပွားရှာနေတာ ဟဲ့ . . . အလုပ်သဘော၊ နင်သိထားဖို့”

“သိထားတာ ပြောရမလား၊ အလုပ်သဘောအရ ဂေးလုပ်တာ စီးပွားရေးအရ အလုပ်လုပ်နေတာဆိုရင် စည်သူဝင်းထွဋ်ဝင်းနဲ့ ဘာလို့ ကြိုက်နေလဲ၊ စည်သူဝင်းထွဋ်ဝင်း ကောင်မလေးကို ဘာလို့ ပါးဆွဲရိုက်ရတာလဲ၊ ကဲ . . . ပြော”

“အဲ့ဒီကောင်မ ချိုကြွလို့ဟေ့၊ လင်ခိုးမ . . . မို့ ဆုံးမတာ . . . ဆုံးမတာ”

သူ့ကိုယ်သူ သတိထားနေသည့်ကြားက လင်စိတ် ထိပ်တက်လာသဖြင့် ဓာတ်ရင်းခံ ကြွတက်လာသော အသံနှင့်ဟန်ဖြစ်ပါ

သည်။

“ဟွန်း . . . တစ်ချို့က ကြမ်းမှ ရတယ်၊ ဒီတစ်ခါ ပက်ပင်းမိလို့ ကတော့ အဲ့ဒီကောင်မ ပေါင်နှစ်ခြမ်းကို ပြန်းခနဲ ဆွဲခွဲပစ်လိုက်မဟေ့၊ ဒါမှ ယဉ်ယဉ် ဘယ်လိုအစားဆိုတာ သိသွားမယ် . . . ဟင်း”

အေမီက ထောက်လက်သီး ခပ်ပြင်းပြင်း တစ်လုံးတည်း ပစ်ထည့်လိုက်သည်။

“အဲ့ဒါ အလုပ်သဘောလား ကိုကိုယဉ်၊ ဟင် . . . စည်သူက ကိုကိုယဉ်လင်လား”

နှစ်ပက်ကျော်ကျော် ဝင်ထားသောအရှိန်က တက်လာပြီမို့ ညဉ့်က အခဲနှင့် ကိုကိုယဉ် ထွေစပြုပြီး ဟန်ပန်တွေ ရိုးစင်းပွင့်လင်း လာပုံရသည်။ ပကတိ ကိုကိုယဉ်ကို တွေ့ရှိလာရသည်။

“ဟုတ်တယ် . . . စည်သူက ငါ့လင် ငါ့အသည်းလေး၊ ဒါ . . . ငါ့ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်၊ ဘယ်သူတားတား . . . ငါ့ချစ်ချင်တာကို ချစ်မယ်”

“ဒါဆိုရင် . . . ဒီမှာ ကိုကိုယဉ်၊ တည်ဆဲဥပဒေအရ (၂၀) နှစ် ပြည့်ပြီးတဲ့ အေမီသော်ဆိုတဲ့ လွတ်လပ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကရှော သူချစ်ချင်တဲ့သူကို ချစ်ခွင့်မရှိဘူးလား၊ သူရွေးချယ်ချင်တဲ့လူကို ရွေးချယ်ခွင့် မရှိဘူးလား၊ မ . . . ဟာ . . . သဘာဝကျကျဖိုကို မရွေးရတော့ဘူးလား”

အေမီသော်က ထောက်လက်သီးနှင့် ဆူပွက်စေလိုက်ပြီးမှ ဒေါသထဲ တိုးဝင်လာသော မေးရိုးကားကားကြီးကို ဘွားခနဲ ဝိုက်လက်သီးနှင့် ပေးတွေ့လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သဘာဝကျကျဆိုသော အလုံးကြီးဖြစ်သည်။ ကိုကိုယဉ် လူးလဲထလာရင်း ပြုပြန်ပျာပျာ

နှင့်...

“နင်... နင်... ဘာမှရွေးခွင့်မရှိဘူး အေမီ နင့်ကို ကိုယ်
တော်လေးက ရွေးထားပြီးပြီ”

“ဘာကိုယ်တော်လေးမှ အေမီကို ရွေးလို့မရဘူး၊ ဘာ
အကောင်အထည် ဘာခြပ်မှ မရှိတဲ့ အဲဒီကိုယ်တော်လေးဆိုတာကို
လည်း အယုံအကြည် မရှိဘူး”

လက်ဖျားခြေဖျားတွေ ကိုကိုယဉ် ခါ၍...

“ဟယ်... ဟယ်... အမေ... တွေ့လား... တွေ့
လား၊ အမေ့သမီး စော်ရကား မော်ရကားနေတာ၊ ကျေးဇူးရှင်ကိုယ်
တော်လေးကို စော်ကားရင် အကြီးကျယ် ဒုက္ခရောက်မှာလေ၊ ခွင့်
လွှတ်ပါ ကိုယ်တော်တို့ရယ်၊ ညီမတော်အရွယ်နဲ့ မွန်နေတာကြောင့်
တစ်ခါတစ်လေ မိုက်မဲတာလေး ခွင့်လွှတ်တော်မူပေးကြပါ”

“ခွင့်မလွှတ်လည်း အေမီတို့က ဂရုမစိုက်ဘူး၊ ကြောက်
လည်း မကြောက်ဘူး၊ အယုံအကြည်လည်း မရှိဘူး၊

ဗုဒ္ဓေါမေ သရဏံ အညံနတ္တိ
ဓမ္မောမေ သရဏံ အညံနတ္တိ
သံဃောမေ သရဏံ အညံနတ္တိပဲ...

ရတနာသုံးပါးမှလွဲ၍ အခြားကိုးကွယ်ရာမရှိပဲ... ဒါပဲ”

မမကေသီက အခန်းလိုက်ကာကြားက ချောင်းကြည့်နေရာ
မှ အေမီကို အားပေးနေခဲ့သည်။ ယခုအခါ အသာစီး ရလာပြီမို့
စစ်ကူရှုကြောင်း ကိုယ်ထင်ပြု၍ ခပ်တည်တည်ပင် ဧည့်ခန်းထဲ ထွက်
ချလာသည်။ မျက်နှာထားက ခပ်တင်းတင်း မော့ထား၏။

“ဟိုဟာမ... နင်က ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ အိပ်ခန်းထဲ ပြန်

ဝင်၊ ကိုယ်တော်တွေ အမျက်တော်ရှတဲ့အထဲ နင်ပါ ရောပါသွားမယ်
မိကေသီ... အထဲပြန်ဝင်ဆို... နေ”

“မဝင်နိုင်ဘူး ကိုကို၊ ဒါဟာ လွတ်လပ်တဲ့တိုင်းပြည်၊ လွတ်
လပ်တဲ့အိမ်၊ ကေသီ နေချင်တဲ့အခန်းမှာ နေခွင့်ရှိတယ်”

ကိုကိုယဉ် ရှူးရှူးရဲ့ရဲ့ ဖြစ်သွားသည်။

“အောင်မာ... နင်က ဘယ်တုန်းက ငါ့ကို ခံပြောဖူးလို့လဲ
မိကေသီ၊ နင်ပါ ဟိုအမိုက်မနဲ့ ပေါင်းပြီး ငါ့ကိုရော အထက်ဂိုဏ်း
တို့ပါ ပုန်ကန်ချင်လာပြီလား၊ နင်က ကိုယ်တော်ကြီးနဲ့ လက်ဆက်ပြီး
သားလေ”

အေမီ ထိုင်နေရာမှ ထလိုက်သည်။ ကျားသစ်မလေးတစ်
ကောင်၏ ရဲရင့်သောမျက်လုံးနှင့် ကိုကိုယဉ်ကို စိုက်ကြည့်လိုက်
ပြီး...

“ဘာ... ကိုယ်တော်ကြီး... ဟုတ်လား၊ အဲဒီကိုယ်တော်
ကြီးက မမကေသီရဲ့စိတ်ကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စေလား၊ မမကေသီ
စိတ်ညစ်နေရင် ပျော်အောင်လုပ်ပေးလား၊ မမကေသီရဲ့နှလုံးသားက
တောင်းဆိုတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရားကို ဖြည့်ဆည်းပေးသလား၊
မမကေသီ ငတ်မွတ်နေတဲ့ နွေးထွေးတဲ့အကြင်နာတရားကို ပေး
သလား၊ လူသားပီပီ တောင့်တတတ်တဲ့ စိတ်ခံစားမှု ဘာတစ်ခုပေး
လဲပြော”

“ဟယ်... ဟင်... နင်... အေမီ... နင်...”

“နေဦး ကိုကိုယဉ်၊ အေမီစကား မပြီးသေးဘူး၊ အေမီ
မေးခဲ့တဲ့ မေးခွန်းတွေ ကိုကိုယဉ်ဖြေလေ၊ အဲဒီကိုယ်တော်ကြီးက
မမကေသီကို ဘာတစ်ခု ပေးသလဲ”

www.burmeseclassic.com

၁၀၆  နတ်ရွာစိုး

ကိုကိုယဉ် ငေါင်ကြောင်၍ (ဒေါသလည်း ပါမည်) ပါးစပ် အဟောင်းသားဖြစ်နေသည်။

“ကိုကို မဖြေနိုင်ရင် ကာယကံရှင် မမကေသီကိုပဲ မေးမယ်၊ မမကေသီ... မမ... ကိုယ်တော်ကြီးဆီက ဘာရသလဲ”

“ဘာမှမရဘူး... ငါရတာက စိတ်ဆင်းရဲမှု၊ မလွတ်လပ်မှုနဲ့ လူ့အဖြစ်ကို ဆုံးရှုံးနေမှုပဲ... ငရဲပဲ”

“ဒါဆိုရင် ငါ တစ်သက်လုံး နင်တို့ကို ထောက်ပံ့ကျွေးမွေးလာတာတွေ ဘယ်က ရတယ်ထင်သလဲ၊ ဘယ်သူ့ မနေတယ် ထင်သလဲ”

“ကိုကိုယဉ် အလုပ်လုပ်လို့ စီးပွားအရှာကောင်းလို့ ရတာ ချည်းပဲ၊ ဘယ်သူကမှ အပုံလိုက် ရော့အင် လာမပေးဘူး”

“ကောင်းပြီ... ဒါဆို ဒီနေ့ကစပြီး နင်တို့နှစ်ယောက်လုံး ကိုယ်တော်တွေပေးတဲ့ ငွေကြေးလာဘ်လာဘ ငါ့ဆီက တစ်ပြားမှ မရတော့ဘူးမှတ်... ငတ်ကြ၊ မငတ်ချင်ရင် နင်တို့ဟာနင်တို့ ရတဲ့ နည်းနဲ့ ရှာစားကြဟေ့”

ဝုန်းဒိုင်းကြို၍ အိတ်ဆွဲဆင်းသွားလေသည်။ အရက်ရှိန်က ကျ လာနေပြီမို့ အဓိကက ဓာတ်လှေခါးထဲ တစ်ငုံနှစ်ငုံ မော့ဖို့ဖြစ် ချေ၏ တမုံ။



“အေမီ...ဘာအမှုအခင်းမှ မဖြစ်ဘဲ နင် မချမ်းသာချင်ဘူးလား”
“ပုထုဇဉ်ပဲဟ...ချမ်းသာချင်တာပေါ့”
“အင်မတန် လုံခြုံတဲ့...
ဘက်တစ်ခုကို ငါဖောက်ပြမယ်...
လက်နက်မသုံးဘူး...
ရှုပ်ရှင်ထဲကလို...
ခေတ်မီပစ္စည်းကိရိယာတွေ...
မသုံးဘူး...
“အာဆိုးမှာလဲ...”
“စကားလုံး...”





အခန်း(၇)

တစ်ပတ်ခန့်အကြာ၌ . . .

“အဲ့ဒါပဲ ညီသူ့၊ တိုင်ပင်စရာကလည်း နင်ပဲ ရှိလို့ ငါရင်ဖွင့်တာ၊ ငါတော့ ပါးတစ်ချက် အရိုက်ခံပြီး အိမ်မှာ ကောင်းကောင်းကြီး ပုန်ကန်ပစ်လိုက်ပြီ”

“အဲ့ဒီသတ္တိကို ငါချီးကျူးပါတယ်ဟာ၊ နင့်တစ်ယောက်စာ မဟုတ်ဘူး၊ မမကေသီအတွက်ပါ ဝါတယ်”

“ဘယ်လား . . . က၊မလဲ ညီသူရဲ့၊ မမကေသီလို နတ်အလှ သီးတဲ့ အကြီးအကဲအောက်က လူ့အခွင့်အရေး မရရှာတဲ့ မိန်းကလေးတွေ အများကြီးအတွက်ပါ ငါတိုက်ပွဲဝင်ပစ်လိုက်တာ”

“အေးဟာ. . . ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ ထွန်းကားတဲ့နိုင်ငံမှာ အဲလိုမျိုး ရှိကိုမရှိသင့်ဘူး”

“ရိုးရာအစဉ်အလာတစ်ခုအနေနဲ့ လုပ်ပါ။ ယုံကြည်ကိုးကွယ်တာကို စော်ကားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ချို့ရှိပါတယ်။ နတ်နဲ့ လက်ထပ်ထားတယ်။ လိပ်ပြာလှလို့ ဘာလို့ပေါ့နေ့၊ လင်ယူသားမွေးလုပ်လို့ရပါတယ်။ ကိုကိုယဉ်ဘိုးတော်ကျမှပဲ လူသားယောက်ျားကို စိတ်နဲ့တောင် မပစ်မှားရဘူးလေး ဘာလေးနဲ့”

“နင် အဲဒီဘိုးတော်ကို မြင်ဖူးလား”

“ဟင့်အင်း. . . မမတော့ ချင်းချောင်းနတ်နန်းမှာ လက်ဆက် တုန်းကတစ်ခါ အနီးကပ် မြင်ဖူးတယ်တဲ့။ မျက်လုံးကြီးကို မကြိုက်ဘူးတဲ့။ ကြောက်စရာကြီးလို့ ခံစားရတယ်တဲ့”

“ဘာ. . . ဘာလုပ်လိုက်လဲဟင် နှစ်ယောက်တည်းလား”

“မဟုတ်ပါဘူး. . . မင်္ဂလာအခမ်းအနားမျိုးပါပဲတဲ့။ လူတွေ အများကြီး ရှိတယ်တဲ့။ ဒါပေမယ့် ထုံကူးပွဲဆိုလား ရှိတယ်တဲ့။ လာမယ့် လမှာ ထုံကူးမယ်တဲ့။ အဲဒါကျတော့ ဘိုးတော်နဲ့ နှစ်ယောက်တည်း တဲ့”

“ဟာ! အဲဒါ တစ်ခုပဲ။ ငါတော့ မယုံဘူး”

“ငါလည်း အဲဒါကို စိတ်ပူနေခဲ့တာပါဟယ်။ တို့ ဘယ်လို တာကွယ်ကြမလဲဟင်”

ချောကလက် မစ်ခဲရိတ်ခွက်ကို အေမီဘက် တွန်းပို့ရင်း. . .

“ခေါင်းအေးသွားအောင် သောက်လိုက်ဦး အေမီလေးရေ၊ အကောင်းဆုံးအဖြေတစ်ခုတော့ ရမှာပါ။ တို့ခေါင်းနှစ်လုံးနဲ့ အဖြေ ထုတ်မယ့်အစား နောက်ထပ် တို့ထက် အတွေ့အကြုံ ပါဝါပိုမြင့်တဲ့

ခေါင်းတစ်လုံး ထပ်ပေါင်းပြီး ခေါင်းသုံးလုံးနဲ့ အဖြေထုတ်ရင် ကောင်းလေးလို့ ငါစီစဉ်ထားတယ်”

“ဘယ်လို. . . ဘယ်လို. . .”

“နင် ငါ့လေးလေးကို မြင်ဖူးတယ်နော်”

“အဝေးက. . . သူ့ကားထဲ ဝင်ထွက်နေတာတော့ ခဏခဏ မြင်ဖူးတယ်။ ဟိုနေ့ကတော့ B မှာ ငါ ပဲပလာတာ သွားဝယ်ရင်း သူ့ Boss လို့ ထင်ရတဲ့ ဖွေးဖွေးဝဝ လူကြီးနဲ့ ဆိုင်ထဲဝင်လာလို့ အနီးကပ် တစ်ခါတွေ့ဖူးတယ်”

“ဟုတ်တယ်. . . အဲဒါ လေးလေးတို့ ကုမ္ပဏီသူဌေးကြီးပဲ။ ယောဂီအဝတ်အစား လုံချည်အညိုရင့်နဲ့ အင်္ကျီအဖြူဝတ်ထားတဲ့ ဖြူဖြူဝဝကြီးလေ”

“ဟုတ်တယ်. . . ဆံပင်ငွေရောင်နဲ့ မျက်နှာက ကြည်လင်နေတာကို ငါ သေသေချာချာ ရဂျုမိတယ်”

“မိုးကုတ်တရားစခန်းမှာ တရားထိုင်နေတယ်။ အဲဒီမနက်က ကုမ္ပဏီကိစ္စတွေ လေးလေးကို အကုန်လာလွှဲတာလေ၊ နောက်ဆို ငါ့ လေးလေးက ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်ဖို့များတယ်နော်။ ဒါနဲ့ ငါ့လေးလေးတို့ ရော နင့်အမြင်ပြောပါဦး”

“ဖုန်းထဲမှာတော့ ဆယ်ကျော်သက် နင့်တပည့်လေးပဲ. . .

ဟင်း. . . ဟင်း၊ အပြင်မှာတော့ တကယ့် ငျင်းဒိတ်လဲမင်းပဲဟာ၊ နင့်ထက်ကို အများကြီး ချောတယ်။ ကိုရိုးယားမင်းသား လီပြောင်ဟွန်းကို လေသုံးလေးအောင်စလောက် ထိုးထားတဲ့ဥပမိနဲ့”

“နင် အဲဒီစကား မှတ်ထားနော် အေမီ၊ ငါက ငါ့လေးလေးကို ပြောဖူးတယ်ဟာ၊ လေးလေးကို မမကေသီ ခိုက်မှာပါ။ လေးလေးက

www.burmeseclassic.com

လူမင်းကို လေဆိုးထားတဲ့ရုပ်ဆိုတော့... ရယ်လိုက်တာလေ၊ ငါ အဲလောက်မဝဘူးကွဆိုပြီး အိပ်ဆာဇိုက် ပြန်လုပ်နေလေရဲ့”

နှစ်ဦးသား အပူအပင်ကို ခဏမေ့၍ ရယ်မောနေမိကြ သည်။

“ညီသူ... နင့်မှာ ပိုက်ဆံပါတယ်နော်၊ ငါ မနက်တည်းက ဘာမှမစားရသေးဘူးဟာ၊ ကိုကိုယဉ်ကလည်း ငါတို့ညီအစ်မကို ဖြတ် လေးဖြတ်နဲ့ ဖြတ်နေပြီလေ၊ ဘဏ်အကောင့်(တ်)သိမ်းတယ်၊ ဟမ်း ဆက် ပြန်သိမ်းတယ်၊ မမဆီက ခရက်ဒစ်ကဒ် သိမ်းတယ်၊ ငါ့ကို ခရက်ဒစ်ကဒ် လုပ်ပေးမယ်ဆိုတာလည်း ကင်စယ်လ်တယ်၊ မေမေ့ ကိုတောင် တစ်ပတ်စာ ဈေးဖိုးပေးရာကနေ တစ်ရက်စာ တိုင်းပေး လာတယ်၊ ဈေးစာရင်းပါ စစ်နေလို့ မေမေနဲ့ တကျက်ကျက် ဖြစ်တဲ့ အပြင် အမေ ဒီအခွေ နားထောင်လို့ ဒီဟာမတွေ နားယောင်ကုန် တာဆိုပြီး ဟို... ဆရာတော် အခွေတွေအကုန် သော့ခတ်ပစ်လိုက် တယ်လေ”

“မောသွားပြီ... အအေးသောက်လိုက်ဦး၊ ပြီးမှ... ဒီမှာ မိန်းကဒ်၊ နင်ကြိုက်တာမှာစမ်း... စားစမ်း၊ ငါလေ... နင် ဂက်စ တစ် ဖြစ်မှာ အရမ်းစိုးရိမ်သွားတယ်”

“ကောင်စုတ်နော်... လုပ်လာပြန်ပြီ ဒီဂက်စတစ်”

ပြောရင်း ဟမ်းဖုန်းဘေးချထားသော ညီသူစံ၏ပိုက်ဆံ အိတ်ခေါက်လေးကို ဆွဲဖွင့်ကြည့်သည်။ ငါးရာတန်သုံးရွက် ထွက် လာသည်။

“ဟင်! ဒါလေးနဲ့ ငါစားချင်တာ နင်ဘယ်လိုလုပ် ရှင်းမှာလဲ”

“ဟာဟ... စပွန်ဆာ ရှိတယ်ဟ၊ ကိုးရီးယားနဲ့ ဘားမား

အဲယား သုံးအောင်လပေါင်းပြီး ဇယွန်ဆာ ပေးထားတာ၊ နင်သာ ခုနီး တုမ္မဏီနဲ့ အကျိုးတူ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မယ်ဆိုရင် နင်တို့ညီအစ်မ တရက်ဒစ်ကဒ်လည်း ရမယ်၊ Bank Account လည်း ကြိုက်သ လောက် ပြန်ဖွင့်ပေးမယ်၊ သွားရေးလာရေး လုံခြုံချောမွေ့ အဆင်ပြေ နေအောင်လည်း တာဝန်ယူပေးဦးမှာဗျား၊ မင်းကလေးက လိမ္မာ ရင်... အဲ... လိုအပ်ရင် တစ်သက်လုံး သက်တော်စောင့် ထည့်ပေး ဦးမှာတဲ့”

အေမီက ရိပ်မိသလိုလို စဉ်းစားနေသလိုလို သူ့ကို ခပ် ကြောင်ကြောင် ခပ်အံ့အံ့ ကြည့်နေ၏။ သူက ဖုန်းကို ယူ၍ နှိပ်လိုက် သည်။

“လေးလေး... နေ့လည်စာ အဆင်သင့်ဖြစ်ပါပြီ၊ ရှင်းဖို့ကြ တာပါ။ အဲလေ... စားဖို့ ကြပါ၊ ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်တော်ပြောထားတဲ့ ဆိုင်ပဲ”

သူ ဖုန်းပိတ်လိုက်၏။

အေမီက ဖွဲခိုးမိသော နယ်ထိန်းရုပ်နှင့်...

“ဩ... ဇာတ်ညွှန်းက ရေးပြီးသား၊ ဇာတ်တိုက်ပြီးသား တို့၊ ဒါကြောင့် လက်ထဲရှိတဲ့ ဘတ်ငွေအကုန်သုံးပြီး ဒီဆိုင်မျိုးထဲ တစ်ပြားနှစ်ပြားနဲ့ ညီသူစံတို့ မောက်မာနေတာကိုး”

“ဒါပဲလေ... ညီသူစံတို့က မပိုင်ရင် ခြင်ထောင်ထဲက ခြင် ထောင် မရိုက်ဘူး၊ တစ်ကိုက်ပေးကျွေးပြီး သူ့သွေးစုတ်တံ အသားထဲ နစ်နေမှ ဗျစ်ခနဲမြည်အောင် ဖောင်းခနဲ ရိုက်တာ... ဟာဟ”

“လာမစေ... လေးလေးပိုက်ဆံတွေကို ယိုးဒယားတွေ ဖြစ် အောင် ညီသူစံ ဘယ်လိုမစ်ရှင်ထွင်တယ်၊ ဘယ်လိုပရော့ဂျက်ကို

ဆင်တယ်ဆိုတာ အကုန်ဖွင့်ချမှာ၊ လူလိမ်မော့ဆက်ကို ဖော်မှာ”
“အယ်... အယ်... ငါက မော့ဆက်ဆိုရင် ဒေါ်အေမီ
သော်က စီအိုင်အေဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြလိုက်မှာ၊ ဟော့သမှာ
ဟမ်းဆက်ထဲ မစ်ရှင်အစအဆုံး ဖမ်းထားတယ်၊ File ဖွင့်ပြလိုက်ရုံပဲ၊
နင်နဲ့ငါ အမှုတွဲပြီး တစ်သက်တစ်ကျွန်းပဲ၊ ဟဲ... ဟဲ... နှစ်
ယောက်တည်း”

“နင်ဟာလေ... အကွက်ရတိုင်း ယက်ထည့်နေတာပဲ
နော်”

“နင့်နောင်ရေး စိတ်အေးရအောင်ပါဟယ်၊ ဒီမစ်ရှင်ပြီးရင်
လေးလေးက ငါ့ကို ကိုးရီးယား လွှတ်တော့မှာနော်၊ သေချာသ
လောက် ရှိနေပြီ၊ အမူလွန်ပြီး နောက်မှ နောင်တရနေမှာစိုးလို့ ကြို
ပြောထားတာ၊ နင်လိမ္မာရင် နင့်အတွက်ချည်းပဲ၊ ဆောင်ပေးကို၊
အွန်စောက ဒုတိယ နေရာပဲ ငါရာထားတာ”

“လဲ... သေ... လိုက်”

“ငါသေသွားရင် ကိုယ်တော်လေး ဝမ်းသာနေမှာပဲနော်”

“တော်စမ်းပါဟာ... ငါတကယ်ဆာနေတယ်၊ ဟား...
တကယ်၊ ဗိုက်တောင် အောင့်လာပြီ”

“သေချာပြီ... အဲ့ဒါ ဂက်စတစ်ပဲ”

အစားအသောက် မြန်မြန်ရတာ အရင်မှာသည်။

ထိုစဉ် လေးလေးကား ဝင်လာသည်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ကြရ
သည်။

“စပွန်ဆာ လာပြီ... လိမ်လိမ်မာမာ နေစမ်း၊ သူ့တူနဲ့
တန်မတန် ကြည့်မှာ”

“နင်နော်... နင်နဲ့ငါနဲ့ ဘာမှ မဖြစ်သေးဘူး”

အဝေးကပင် လေးလေးအပြုံးက နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းသည်
ဟု အေမီ ထင်၏။ နှစ်ယောက်သား မတ်တတ်ရပ်၍ ကြိုကြသည်။

“ထိုင်ပါ... ထိုင်ပါ၊ အထူးနည်းသည်မှ မဟုတ်တာ”

“လေးလေး... ဒါ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ အေမီသော်၊ အေမီ
ဒါ တို့လေးလေး ဦးမိုးသူ”

“တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ကွယ်”

“အေမီလည်း ဝမ်းသာပါတယ်၊ လေးလေးတူက ပိုဝမ်းသာ
လိမ့်မယ် ထင်တယ်၊ သူ့မှာ ဘတ်ငွေပြတ်နေပြီ”

“ဟင်း... ဟင်း... ဟင်း”

အေမီ၏ဟာသပေါ့ပေါ့လေးက ချက်ချင်းပင် မိသားစု
စိတ်နှင့် ပျော့ပျော့ပြောင်းပြောင်း ပိုင်းဖွဲ့သွားစေ၏။

“လေးလေးက အေမီကို တကယ်တွေ့ချင်နေတာပါကွယ်၊
တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဆိုတာ ပြောနေကျ သူလိုငါလို ပဋိသန္ဓာ
ရ စကားထက် ပိုပါတယ်”

“ဟင်း... ဟင်း... လေးလေးက ဒီမှာကျတော့ စကားပြော
တာ ချောနေတာပဲနော်၊ ဖုန်းထဲမှာသာ... ဟင်းဟင်း”

“ဟာ... ဒါဆို ကေသီနဲ့ ဖုန်းပြောတာ အေမီ ဘေးမှာ
ရှိနေတာပေါ့၊ ရွက်တောင်ရှက်သွားပြီ”

“မရက်နဲ့ လေးလေး၊ မမကေသီရဲ့ ဇာတ်ညွှန်းနဲ့ ဒါရိုက်
တာက အေမီ လေးလေးရဲ့ ဒါရိုက်တာမှ အော်စကားဆု မှန်းထား
တာ”

“ညီသူနော်... နင်ကမှ ထုတ်လုပ်သူ၊ ရိုက်ကွင်းဒါရိုက်

www.burmeseclassic.com

တာ့ မှန်ပါ ထိုးတဲ့ကောင်”

“လေးလေးက နှစ်ယောက်လုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ် တွယ်၊ အင်မတန် ကုသိုလ်ရတဲ့ မြားနတ်မောင်မယ်လေးတွေပါပဲ”

အစားအသောက်တွေ ရောက်လာသည်။ အေမီက လေးလေးကို ဦးဖယ်၍ စားစားသည်။

“ပါကစ္စတန် ရေဘေးဒုက္ခသည်စခန်းက လာတာလေ၊ ဂက်စတစ် ရောဂါသည် လေးလေးရ”

“ညီသူနော်. . .”

“ဒါနဲ့ အရေးကြီးတာပဲ အရင်မေးပါရစေတွယ်၊ တစ်ပတ်လောက် ရှိပြီ၊ ဖုန်းဆက်လို့မရဘူး. . . ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

“ညီသူ. . . မော့ဆက်အစီရင်ခံစာ တင်လေ၊ ဘတ်ဂျက် အရင်ကျအောင်”

ညီသူစံက အကြောင်းစုံကို စားရင်းသောက်ရင်းပင် လေးလေးကို ရှင်းပြလိုက်သည်။ ထုံကူးမည့်ကိစ္စကိုတော့ ချန်လှပ်ထားခဲ့သည်။ ဒါက. . . မိန်းပွိုင့်ဖြစ်နေသည်လေ။

“လေးလေးက သိပ်အရေးကြီးလာနိုင်တဲ့ကိစ္စကို လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားရတော့မယ်၊ တို့သုံးယောက် ထမင်းစားပြီးမှ တိုင်ပင်ကြတာပေါ့ကွယ်”

တိတ်ဆိတ်စွာပင် အတွေးကိုယ်စီနှင့် စားသောက်နေဖြစ်ကြသည်။ ညီသူစံက အေမီကို ပြုံးကြည့်ရင်း. . .

“အေမီ. . . မမကေသီက လေးလေးကို အမျိုးမျိုး ပုံဖော်ကြည့်နေမှာပဲနော်”

“သေချာတာပေါ့ဟာ. . . ဒါ သဘာဝကိစ္စပဲ”

“နင်. . . အခု လေးလေးနဲ့ တွေ့ခဲ့တာ ပြန်ပြောမှာလား”

“ပြန်ပြောမှာပေါ့ဟာ. . . ငါနဲ့မမကြားမှာ ဘာလျှို့ဝှက်ချက်မှ မရှိဘူး”

“ဒါဆို မမကေသီက မေးမှာပဲ. . . သူက ဘယ်လို ရုပ်မျိုးလဲ၊ ဘယ်လိုပုံစံလဲဆိုရင် နင်ဘယ်လိုပြန်ပြောမလဲဟင်”

လေးလေးကလည်း ညီသူစံ၏မေးခွန်းကို အေမီ ဘယ်လိုဖြေမလဲဟု စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေသည်။

“ဟာ. . . နင်ကလည်း လေးလေးရှေ့မှာ ငါက ဘယ်ပြောလို့ ကောင်းမလဲဟာ. . . မပြောချင်ပါဘူးဟာ”

ညီသူက သူ့ အသံဖမ်းထားသော ဟမ်းဆက်လေးကို ခဏချိန်ညှိ၍ ခပ်ကျယ်ကျယ် ပြန်ဖွင့်လိုက်သည်။

အေမီက တားသည်၊ မရ။ ကြည်လင်ပြတ်သားစွာပင်. . .

“ဖုန်းထဲမှာတော့ ဆယ်ကျော်သက် နှင့်တပည့်လေးပဲ၊ ဟင်းဟင်း. . . အပြင်မှာတော့ တကယ့် ကျင်းတဲလ်မင်းပဲဟာ၊ နှင့်ထက်ကို အများကြီး ချောတယ်၊ ကိုးရီးယားမင်းသား လီပြောင်ဟွန်းကို လေသုံးလေးအောင်စ ထိုးထားတဲ့ ဥပမိနဲ့”

သူ ဟင်းဆက်ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။ လေးလေးက အားပါးတရ ပယ်သည်။ အေမီက လက်ခုံ ပါးစပ်ကာ၍ ရှက်နေသည်။

“လေးလေးရေ. . . ကိုယ့်ခယ်မလေးကို အဲဒီလောက် ပြောတာနဲ့တင် ဟမ်းဆက်နဲ့ Bank Account ပြန်ဖွင့်ပေးဖို့ သင့်နေပြီနော်”

“ဟင်းဟင်း. . . လေးလေးစဉ်းစားပြီးသားပါ ငါ့တူရား မင်းတို့ပါ လေးလေး ကားဝယ်ပေးမယ် ပြောဖူးတာလည်း မှတ်မိနေပါ

၁၁၈ နတ်ရွာစိုး

တယ်ကွ”

ကဲ... ငါမပြောဘူးလား အေမီ ဆိုသောအကြည့်ဖြင့် သူ
ဟာသဆန်ဆန် ကြည့်လိုက်၏။ (မစ္စတာဘင်း(န်)အပြုံးမျိုး)

အင်း... ဦးကပ်စီးဘဏ်ကို သူမို့ စကားလုံးနဲ့ ဖောက်နိုင်
တယ်ဟု အေမီက တွေးရင်း...

ရယ်မောရင်း...

စားသောက်ခြင်းကို လက်စသတ်လိုက်ကြသည်။

“ကဲ... အသီးအနှံနဲ့ အအေးမှာရင်း တို့တွေ အကောင်း
ဆုံး အဖြေကို ရှာကြရအောင်”

သယံဇာတ ကြွယ်ဝသော ကျွန်းတစ်ကျွန်းနှင့် ပတ်သက်၍
တရုတ်နှင့်ဂျပန် တင်းမာနေခြင်း၊ သုံးပွဲ ဆက်တိုက်နိုင်၍ အင်္ဂလန်
ကိုပင် သရေပိတ်ကန်ပစ်လိုက်သော လူဦးရေ ခြောက်သိန်းသာရှိ
သည့် မွန်တီနီဂရိုးဘောလုံးအသင်း စသည့်... စသည့် ကမ္ဘာ့
အရေးအခင်းအားလုံးကို သူတို့သုံးယောက် ဟိုနောက်တန်းသို့ တညီ
တညွတ်တည်း ပို့ပစ်လိုက်ကြလေတော့၏။



ဟဲလို!

ကောင်းကင်ဘုံ

သင်တော်တော်ဖြင့်ဆလား?

လာခဲ့မယ်... ခဏခဏ...

ခုတော့...

ငရဲပွက်ပုံ

ခဏဆင်းကြည့်နေလို့ပါ။





အခန်း(၈)

မေသီတစ်ယောက်တည်း အိပ်ယာပေါ် လှဲနေရင်း အတွေးနယ်ကျယ်နေသည်။

. . . ငါ့တယ်လီဖုန်း အိပ်မက်ကလေးလည်း ပျက်ပြယ်သွားပြီ။ ကိုကိုယဉ်လည်း အိမ်ပြန်မလာတာ သုံးရက်ရှိပြီ။ မေမေလည်း ဈေးဖိုးတောင် ခက်နေပြီ။ ညီမလေးလည်း သူပုန်ဖြစ်ပြီး ရရာအလုပ် လုပ်ဖို့ ခြေတိုအောင် အလုပ်သွားရှာနေရပြီ။ တယ်လီဖုန်း၊ အကြွေးဝယ်ကန်နဲ့ ဘဏ်စာရင်းလည်း ကိုကိုယဉ် ပြန်သိမ်းသွားပြီ။ မေမေကြောင့်သာ ဒီအိမ်မှာ နေထိုင်ခွင့်နဲ့ ထမင်းစားနေရတဲ့အထဲ မေမေက ရာသက်ပန် တရားစခန်းဝင်ချင်ပြီတဲ့။ ငါဘာလုပ်ရမလဲ။ ငါ့ညီမ

“ဟုတ်တယ်... ဟုတ်တယ်... ဟုတ်ဟုတ်လို့တောင် မြည်နေသေးတယ်၊ မမဗေဒင် သွေးထွက်အောင် မှန်တယ်၊ မယုံရင် ဖုန်းလှမ်းဆက်ကြည့် ကြာသပတေးသားဆီ၊ အဲ့ဒါတွေ ဦးမိုးသူဆိုတဲ့ မမလူကြီး ပေးလိုက်တာ”

(သင်ပုန်းကြီးရွတ်လေသံဖြစ်သည်။)

“ဟင်! နင်... နင်က ဘာတွေသွားပြောလို့လဲ၊ နင်နဲ့ ဘယ်လိုလုပ် သိတာလဲ၊ ပြောစမ်း... ပြောစမ်း”

“ဦးမိုးသူဆိုတာ သမီးသူငယ်ချင်း ညီသူစံရဲ့ဦးလေး၊ ဖြစ် သမျှကို ညီသူစံက အကုန်သိတယ်၊ ညီသူစံက သူ့ဦးလေးကို ပြော ပြတာ”

“နေ... နေပါဦး... ညီသူစံက အကုန်သိနေရအောင် ညီသူစံကို ဘယ်သူက အတွင်းရေး အကုန်ပြောသလဲ”

(သင်ပုန်းကြီးရွတ်သံနှင့်ပင်)

“ကောင်မလေးတစ်ယောက်... သူသိပ်ချစ်တဲ့ မမရဲ့ဒုက္ခ နဲ့ အနာဂတ်ကို မကြည့်ရက်လို့... တဲ့... ပါးရိုက်ခံပြီး ညီသူစံကို အကုန်တိုင်ပင်ခဲ့တာတဲ့”

မမကေသီ ကုတင်အောက် ကြမ်းပြင်ပေါ်က ပြန်ကြံနေ သော ပစ္စည်းများကို လှမ်းကြည့်သည်။

“ဟယ်! သူ တကယ်ကူညီတယ်... ရက်ရက်ရောရောကြီး ဟယ်၊ မြင်လည်း မမြင်ဖူးသေးဘဲနဲ့၊ မမက ရုပ်ဆိုး၊ အကျည်းတန်၊ ဝတုတ် ဘုတ်ပြီဆိုရင် သူ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“အသံလေးကို ချစ်တာတဲ့၊ သူ့ဝေလ်ပါဝါကလည်း ဖူးစာရှင် မှန်း သိတယ်တဲ့”

“ဟင်! ဒါဆိုရင်... အေမီ... အေမီ... နင် သူနဲ့ တွေ့ ခဲ့တယ်ပေါ့ ဟတ်လား”

“ဟတ်တယ်”

“သူ... သူက ဘယ်အရွယ်လဲဟင်၊ ရုပ်ကကော ဘယ်လိုမျိုး လဲ... ချောလားဟင်”

“ရုပ်ရည်မလိုဘူး၊ နှလုံးသား လှဖို့ပဲ လိုတယ်လို့ မမ ပြောဖူး တယ်လေ”

“ဒါ... ဒါပေမယ့် ဖြူဖြူချောချောနဲ့ သဘောကောင်း နှလုံးလှ ဆိုတော့... ဟို... ဟို... ပိုမကောင်းဘူးလားဟယ်၊ သူ့ ဥပမိက ဘယ် လိုပုံစံလဲ၊ အကြမ်းပဲ ပြောပါဟာ၊ ငါ့ညီမက လိမ္မာ ပါတယ်”

“တွေ့ချင် သိချင်ရင် ဟောဟိုမှာဖုန်း၊ သူက အင်ဂျင်နီယာ အလုပ်ထဲမှာ၊ ဥစ္စာရင်လို ဥစ္စာရင်ခဲတဲ့၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ်လည်း နည်းနည်း ကြိုးစားဦး... မမဖျာ”

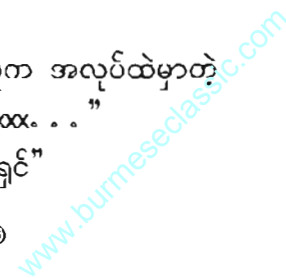
ကုတင်ပေါ်က စွေခနဲ ဆင်း၍ ကြမ်းပြင်ပေါ် ပြားပြားဝပ် ထိုင်ချရင်း...

“သူ့ဟမ်းဆက်လေး ပျက်များပျက်သွားလား၊ ခွပ်ခနဲကို ပြုတ်ကျသွားတာ၊ ဘုရား... ကယ်ပါ”

ဘာမှမပေရေဘဲ ဖွဖွလေး လက်နှင့် ဖုန်သုတ်သလို ယုယု ယယ လုပ်နေပြီးမှ ဖွင့်ကြည့်သည်။

“ဟယ်... ဘာမှမဖြစ်ဘူးတော့၊ သူက အလုပ်ထဲမှာတဲ့ လား၊ အဲ... သူ့ဖုန်းနံပါတ်... ၀၉၅xxxxxxxx... ”

“ဟဲလို... ဦးမိုးသူနဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါရင်”



“နောက်တော့ သေချာအောင် တွေ့ရမှာပါဗျာ၊ ဟင်း. . . ဟင်း. . . အခုတော့ စကားပဲ ပြောလို့ရမှာပေါ့ ဒေါ်ကေသီရဲ့”
ကေသီ ဘာဆက်ပြောရင်ကောင်းမလဲ ခဏစဉ်းစားနေသည်။

“ဘာပြောချင်လို့ ဆက်တာလဲ၊ အခု ကေသီစိတ်ထဲ တကယ် သိချင်နေတာ ပြောချင်နေတာ တစ်ခုခု သေချာအောင် ရှိနေလိမ့် မယ်၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောချကြည့်လိုက်၊ ကဲ. . . ပြော”

“သူက ချောလားဟင်”

ကလေးဆန်ဆန်ပင် ဒဲ့မေးသောမေးခွန်းလေးက သဘာဝ ကျရုံသာမက ရိုးစင်းလှပလွန်းနေသမို့ ဦးမိုးသူ ကျေကျေနပ်နပ် ရယ်မောရင်း. . .

“ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတော့ ချောတယ်ထင်တာပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူများက အသားမည်းမည်း၊ ဝှိုက်ရွဲရွဲ၊ နှုတ်ခမ်းပြီပြီလို့ မှတ်ချက် ပေးလေ့ ရှိတယ်”

“အွန်နီ! အဲလိုအသံမျိုးက အဲလိုရုပ်မျိုး မဖြစ်နိုင်ဘူး”

“ဪဗျာ. . . အသံအရမ်းကောင်းတဲ့ စိုင်းထီးဆိုင်က လူ ချော လူလှအုပ်စုထဲ ပါလို့လား၊ ဒါနဲ့ ကေသီသော်ကကော ချော လားဟင်”

“ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတော့ ချောတယ်မထင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဘေးက မှတ်ချက်ပေးတာတော့ ခံရဖူးတယ်. . . ဟင်း. . . ဟင်း”

“ပြောပါဦး ကေသီ. . . ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပေါ့”

“အဲလို နတ်မိမယ်မျိုးဟာတဲ့. . . အသားမည်းမည်း ဝှိုက် ရွဲရွဲ၊ နှုတ်ခမ်းပြီပြီနဲ့ အကြောင်းပါတတ်တယ်တဲ့”

“ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . .
သဘောကျလိုက်တာဗျာ၊ အဲဒီမှတ်ချက်ပေးတဲ့လူ လူတော်ပဲ၊ ဒါနဲ့ ကေသီက အဲဒီလူကို ဘာပြန်ပြောလိုက်သလဲဟင်”

“ပါးစပ်ကတော့ ပြန်မပြောပါဘူး၊ စိတ်ထဲကပဲ စကားခုနစ် လုံးတည်း ပြန်ပြောလိုက်တယ်”

“ဘာပါလိမ့်”

“ငါ့ ကိုယ် ငါ သတ် သေ လိုက် မယ်”

“အား. . . ဟား. . . ဟား. . . ဟား၊ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ ဗျာ. . . ဟာ!”

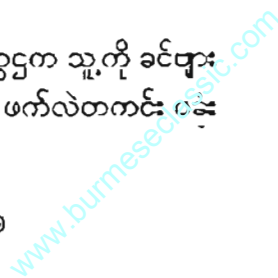
မိန်းမဆိုတာ လင်ယောက်ျား မပျင်းရအောင် လောကကို ဟာသနှင့် ကြည့်တတ်အောင် ဟာသဉာဏ် ရှိဖို့လိုသတဲ့။

ဟာသဉာဏ်ရှိသော ကေသီကို သူပို၍ မြတ်နိုးသွားစဉ်. . .

ရုံးခန်းပြတင်းမှ ကားနက်တစ်စင်း ဆိုဒ်ထဲ ဝင်လာသည်ကို ကိုမင်းသူ လှမ်းမြင်ရသည်။ ကားပေါ်မှ ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးမင်းဂေါင်နှင့် ကားပိုင်ရှင်ဖြစ်ပုံရသော (ဆံပင်ရှည်ကို စတီပင်ဆီးဂဲလ်လို စည်းထားသည့်) လူတစ်ယောက် ဆင်းလျှောက်လာနေသည်။ စတိုင်ဘောင်းဘီနှင့် နုဖတ်နေသော အင်္ကျီတွင် နက်ကတိုင်ကို စိန်ရင်ထိုး တပ်ထားသည်။ လူရည်သန့်ပါ။

“ညရွှစ်နာရီတိတိ ပြန်ဆက်မယ်နော်၊ ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌ လာနေ လို့ နတ်မိမယ်လေးရေ”

သူ ရုံးခန်းအဝမှ ထွက်ကြိုသည်။ (ဥက္ကဋ္ဌက သူ့ကို ခင်ဗျား ကျွန်တော်နှင့် ပြောလေ့ရှိ၏။) ဦးမင်းဂေါင်က ဖက်လဲတကင်း ပေး ကိုင်ရင်း. . .



“အစစအရာရာ အဆင်ပြေရဲ့လား ကိုမိုးသူ”

“ပြေပါတယ် ဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ တရားစခန်းက ပြီးပလား ခင်ဗျာ”

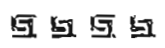
“အိမ်မှာပဲ ဆက်ထိုင်နေတယ်. . . မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ် သူက ကျွန်တော့်တပည့်ဟောင်း မောင်မောင်ဦးတဲ့၊ အခု စီးပွားရေး ကောင်းလာလို့ ကုမ္ပဏီမှာ ရှယ်ယာဝင်ပါရစေတဲ့၊ လေ့လည်း လေ့ လာ ချင်လို့တဲ့. . . ခေါ်လာတာ၊ မောင်မောင်ဦး. . . သူက ကုမ္ပဏီ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးမိုးသူတဲ့”

လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ရင်း. . .

“ဆရာဦးမင်းဂေါင်က ကျွန်တော့်ကျေးဇူးရှင်အစစ်ပါ၊ ဆရာ က ပြန်လက်တွဲခွင့်ပေးလို့ ဝမ်းသာနေရသူပါ။ ကျွန်တော့်ကို ညီအစ် ကို အရင်းလို သတ်မှတ်ပါ ဦးမိုးသူ”

“ကိုမိုးသူနဲ့ကျွန်တော် နှစ်ယောက်တည်း စကားပြောစရာ မှီတယ်၊ လက်ထောက်အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်နဲ့ မောင်မောင်ဦး ဆိုဒ်ထဲ လိုက်ကြည့်ပါစေ”

ကိုမိုးသူ စီစဉ်ပေးလိုက်သည်။ နှစ်ယောက်တည်း ရုံးခန်းထဲ တွန့်ခွဲကြသောအခါ သူ့အကြောင်း သိထားဖို့ လိုအပ်လို့ပဲ ကိုမိုးသူ . . . ဟု အစချိတ်. . .



ညီအစ်နားရီကျော်မှ ကိုမိုးသူ တိုက်ခန်းသို့ ပြန်ရောက်လာ သည်။ ဧည့်ခန်းတွင် တူတော်မောင်နှင့် လုံခြုံရေးဂိတ်တံစောင့် ဦး ချစ်သိန်း စကားထိုင်ပြောနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ညီသူစံဘေးမှာ သုံးဆင့်ချိုင့်နှင့် ကပ်မာ လက်ဆွဲအိတ်တစ်လုံး ချထားသည်။

“ကိုအူ ကျွိုင်တက်လို့ လေးလေးရ”

“ဟေ! ဘာကျိုင်လဲကွ၊ မင်းဘေးက အထုပ်နဲ့ထမင်းချိုင့် က. . .”

“ကိုအူဖို့လေ. . . လေးလေးတပည့်ကျော် အချုပ်ထဲ ရောက် နေတယ်”

“ဟ! ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ. . . ပြောစမ်းပါဦး”

လုံခြုံရေးဦးချစ်သိန်းက သောက်လက်စ ဆေးလိပ်ကို ပြာ ခွက်ထဲ ချ၍. . .

“ဆရာကိုမိုးသူတပည့်က လူမှုရေးစိတ်ဓါတ် အပြည့်ရှိတဲ့လူ

www.burmeseclassic.com

လေ၊ ဓါတ်လှေခါးကိုလည်း တစ်ယောက်တည်း မစီးရဲဘူး မှတ်လား။
ခြေလျှင်တက်ရင်း လေးထပ်က ပစ္စည်းတွေ မနိုင်မနင်း ဓါတ်လှေ
ခါးထဲ ထည့်နေတာ ကြိုလို့ အိမ်ပြောင်းတာပါဆိုတော့ တောဓလေ့
ပေါ့... ဝင်ကူတယ်လေ။

နေ့ခင်းကြောင်တောင် အိမ်ဖောက်တဲ့ဂိုဏ်းဖြစ်နေတော့
သူ့ပါ အချုပ်ထဲ ပါသွားတာပေါ့။ ဆရာကိုမိုးသူ စခန်းမှူးနဲ့ သိနေ
တာပဲ။ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြီး သွားထုတ်ရင် ရပါတယ်”

“ဖြစ်ရတယ်... မောင်အူတို့ ငါ Hand Gel ကမ်းစမ်းကွာ၊
လက်မဆေးအားသေးဘူး”

လေးလေးက ပိုးသတ်ဆေးပါသော Hand Gel နှင့် လက်
ပွတ်ဆေးရင်း စဉ်းစားနေသည်။ ဖုန်းကောက်ဆက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ... ကောင်းပါပြီ... ကျေးဇူးပဲ ကိုစိုးဝင်း
ရေ”

ဖုန်းပိတ်ပြီး... .

“ကဲ... ငါ့တူ၊ ထမင်းချိုင့်နဲ့အဝတ်အစား ဘာညာ သွားပို့
လိုက်၊ မှတ်သားလောက်အောင် အချုပ်အတွဲအကြံ တစ်ညတော့
ယူပလေ့စေ၊ စခန်းမှူးက နက်ဖြန်မှ ထုတ်ပေးမယ်တဲ့”

ဦးချစ်သိန်းက ဆေးလိပ်ပြန်ချရင်း... .

“နေ့ခင်းက ဖြစ်ပုံလည်း ပြောရဦးမယ် ဆရာကိုမိုးသူ၊ ကျွန်
တော်က ရေအိမ်ဝင်ချင်နေတာ၊ မောင်အူ ကော့ပက်ကော့ပက်နဲ့
ထွက်လာတယ်၊ မောင်အူ ဘယ်လဲဆိုတော့ ဒီနား... ဟင်းမွှေးမဆ
လာ ဝယ်မလို့တဲ့၊ အိမ်သာတက်ချင်လို့ ဂိတ်တဲ ခဏစောင့်ပေးပါဆို
တော့... ရပါတယ် ဘချစ်သိန်းရ... တဲ့၊ ကျွန်တော် အိမ်သာတ

ပြန်လာတော့... .

ဟေ့ကောင်... မောင်အူ... ဒီမယ် အလှူခံ လုံးဝမဝင်ရ
ရေးထားသဟာကို ဟိုးက လူနှစ်ယောက် ဘာဖြစ်လို့ ပေးဝင်လိုက်ရ
တာလဲ

ဆိုတော့ ပြန်ပြောပုံက... .

ဘချစ်သိန်းကလည်း... သူတို့က အလှူခံတွေမှ မဟုတ်
တာ သူတောင်းစားတွေဗျတဲ့၊ ခင်ဗျာလူ တကယ့်ငအူပါဗျား...
အူချက်”

အရေးထဲ ရယ်ကြရသေးသည်။

“ကဲ... ငါ့တူ ပို့စရာရှိတာ သွားပို့၊ ငါ ရေချိုးဦးမယ်...
ရှစ်နာရီထိုးခါနီးပြီကွ... အဟဲ”

သူ ဒက်ပါသည်။

မောင်အူရေး... ခင်ဗျာအာစရိ ဖွန်ကြောင်ပို့ ခင်ဗျား အချုပ်
ထဲ တစ်ညတော့ ငေါင်ပေဦး... ငေါင်တစ်ည။

(ထိုငေါင်တစ်ညသည် ဤအဖြစ်အပျက်၌ အရေးပါလာ
မည်ကို မည်သူမှ ကြိုမသိခဲ့ပါ။)



“ဟဲ့လို့ . . မိုးနတ်မယ်လားဟင်”

“အရင်က မြေနီကုန်းမှာ ဖွင့်ထားတယ်၊ အခု ဆိုင်းဘုတ် တောင် မတွေ့တော့ဘူး၊ အဲဒီဆိုင် ဘယ်ပြောင်းသွားလဲ မသိပါဘူး ရှင်၊ စားပွဲတိုး ကောင်မလေးတွေဆီ ဒီလိုပဲ ဖုန်းဆက်မေးနေကြလို့”

“အဲဒီမိုးနတ်မယ်ကို ပြောတာမဟုတ်ဘူးခင်ဗျ၊ ကွန်ဒိုငါးလွှာ က ဘုံကြိုးပြတ်တဲ့ မိုးနတ်မဒီ ကေသီကို မေးတာပါ”

“နေဦးနော် . . . နတ်သဘင်အစည်းအဝေးမှာ မှတ်တမ်း ရေးနေလို့ သုဇိတာကေသီ မအားဘူး၊ ဘယ်သူလို့ ပြောလိုက်ရမလဲ”

“အသားမည်း၊ ဝိုက်ပူ၊ နှုတ်ခမ်းထူဆို သူသိပါတယ်”

“ဘယ်က ဆက်တာလဲ”

“လူ့ပြည်က . . .”

“သူက လူ့ပြည်မှာ အဲဒီလူကို ယူရမယ်ဆိုလို့ သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေပြီး နတ်ပြည်ရောက်လာတာ”

“ဒီမှာလည်း ကေသီကိုမှ မရရင် သတ်သေမယ့်တန်းလန်းမို့ လှမ်းဆက်တာ၊ နတ်ပြည်အထိ လိုက်လာမှာနော်”

“ဖွဟဲ့ . . လွဲပါစေ . . ဖယ်ပါစေ၊ သေမယ့်အကြောင်းတွေ မပြောကောင်းဘူးတဲ့ အေမီက . . .”

“အနားမှာ အေမီ ရှိလား . . .”

“အင်း . . .”

“တိုးတိုးပဲ ပြောမယ်၊ အင်တာကွန်းပိတ်၊ အေမီ မကြား အောင် ဖုန်းပိတ်လိုက်”

အေမီ ဘေးက လာကပ်အော်သံ ပေါ်လာသည်။ ဖုန်းလု လိုက်ပုံရသည်။

“ပိတ်ရဲပိတ်ကြည့် . . . သုံးအောင်စ လေထိုးထားတဲ့ရုပ် အ ကြောင်း အန်ချလိုက်မှာနော်”

“မ . . မလုပ်ပါနဲ့ မမအော်စကာရယ်၊ မပိတ်လည်း ရပါ တယ်၊ နတ်ဖြန်နေ့လယ်စာ အေမီနဲ့ကေသီကို ဖိတ်ကျွေးချင်လို့”

“အေမီ မအားဘူး၊ ညီသူနဲ့ သွားစရာရှိတယ်၊ မသွားမဖြစ် အရေးကြီးတဲ့ အလုပ်ကိစ္စရှိတယ်”

“ကေ . . ကေသီကို လွှတ်လိုက်ပါ အေမီရယ် . . . တွေ့ပါရ စေ”

“အို . . . အေမီက အုပ်ထိန်းသူမှ မဟုတ်တာ၊ ကိုယ့်ဟာ ကိုယ် ချိန်း၊ ရော့ . . . မမ အသားမည်းက တွေ့ချင်လို့တဲ့”

“ဟဲ့လို့ . . ကေသီ . . တွေ့ပါရစေ”

“ကြောက်တယ်”

“သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ယောက် အဖော်ခေါ်ခဲ့ပေါ့”

www.burmeseclassic.com

“ဘယ်အချိန် ဘယ်ကိုလာရမှာလဲ”

“နေ့လည်(၁၁)နာရီ. . . ဆိုင်ကတော့ အေမီသိတယ်၊ သူ့ကို မေးပါ။ ညီသူစံနဲ့လေ. . . သုံးယောက် နေ့လယ်စာ စားတဲ့ဆိုင်ကိုယ် နာမည်လိပ်စာ မေ့နေလို့၊ အဲဒီဆိုင် ကောင်းတယ်”

“တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်က မမြင်ဖူးတော့ ဘယ်လို အမှတ်အသား”

“ဪ. . . ဟုတ်ပြီ၊ ကိုယ်က အင်္ကျီလက်ရှည်အဖြူနဲ့ နက်ကတိုင် အနီကြား ဝတ်လာမယ်၊ ကေသီကကောကင်”

“သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ဒါမှမဟုတ် နှစ်ယောက်ပါမယ်၊ ဈေးကြည့်ပေါ့. . . ဘယ်ဟာ ကေသီဖြစ်မလဲလို့၊ ဒါမှ ရင်ခုန်စရာ ကောင်းမှာပေါ့”

“အိုကေ. . . (၁၁)နာရီနော်၊ ကိုယ်က အလုပ်က လာရမှာ၊ နည်းနည်းနောက်ကျရင်လည်း စောင့်ပေးပါနော်၊ အိပ်မက်လှလှ မက်ပါစေ၊ ကိုယ်လည်း မက်မယ်နော်”

“မက်တော့မက်. . . ဒါပေမယ့် ကြမ်းခန်း ရမ်းခန်းတွေ မပါကြေးနော်၊ ကေသီ ကြောက်တယ်. . . ဂွတ်ဒီနိုက်”

“ပြောပုံလေးက ချစ်စရာလေးကွာ. . . ဟာဟ”

ဖုန်းကို နှလုံးသားပေါ် တင်၍ သူ ဖက်ထားပြီး တွေးနေမိ၏။ နက်ဖြန် သူရင်ခုန်အောင်.

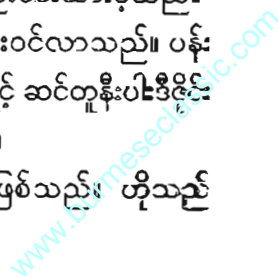


ငွေစာရင်းကိုဆန်နီနှင့် ဖိုမင်ကြီးဦးအေးသောင်ကို အလုပ်ထဲက အကျိုးအကြောင်းပြော၍ သူခေါ်လာခဲ့သည်။ နှစ်ယောက်စလုံး ဥပမိရုပ် သန့်သော်လည်း အသားညို၍ ဗိုက်အနည်းငယ် ရွဲကြသည်။ ဖိုမင်ကြီးက နှုတ်ခမ်းပိုတွဲသည်။ အသားလည်း ကိုဆန်နီထက် ပိုမည်းသည်။ လူပျိုကြီးတွေပဲဖြစ်သည်။

စောစောစီးစီးပင် သုံးယောက်သား ထောင့်စားပွဲတွင် ခပ်အေးအေး ဝင်ထိုင်ရင်း စားစရာ အနည်းငယ်မှာရင်း စောင့်နေကြသည်။ သူက စတိုင်လ်ဘောင်းဘီအညို၊ အင်္ကျီအဖြူနှင့် နက်ကတိုင်တော့ စည်းမထား။ ကိုဆန်နီနှင့် ဦးအေးသောင်ကတော့ နက်ကတိုင်အနီစင်းကို နှစ်ယောက်လုံး သူ့ကိုယ်တိုင် စည်းပေးထားခဲ့သည်။

(၁၁)ထိုးခါနီး၌ Super Roof တစ်စင်းဝင်လာသည်။ ပန်းရောင်လက်ရှည်အင်္ကျီဆင်တူ၊ ပါတိတ်အနီရင့်ရင့် ဆင်တူနီးပါးဒီဇိုင်းနှင့် သုံးယောက်သား ဆိုင်ထဲဝင်လာကြသည်။

ခပ်ဆင်ဆင် ရွယ်တူအလှတွေချည်းဖြစ်သည်။ ဟိုသည်



လိုက်ကြည့်ရင်း ခပ်လှမ်းလှမ်းက စားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်သည်။ စကားပြောလျှင် မကြားနိုင်သော အကွာအဝေးဖြစ်သည်။ ကေသီက နက်ကတိုင် အကျားနှင့် ကိုဆန်နီတို့နှစ်ယောက်ကို ကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့် လှုပ်နေသည်။

အအေးမှာနေပုံရသည်။ သူက ကေသီနှင့် အကြည့်မဆုံအောင် တမင်ရှောင်နေသည်။ ကေသီတော့ မသိ။ သိသိကြီးနှင့် သူ ရင်ခုန်လာနေ၏။

နှုတ်ခမ်းမွှေး ပါသော ဦးအေးသောင်နှင့် သူက အပြင်မှာ အသံချင်း လေယူလေသိမ်းချင်း အတော်ဆင်သည်။ ဖုန်းထဲမှာဆို ခွဲမရအောင် တူသည်။ သူ တမင် ဦးအေးသောင်ကို ခေါ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ မျက်ရိပ်ပြလိုက်သည်။ ဦးအေးသောင်က ဇာတ်တိုက်ထားသည့် အတိုင်း သူ့ Hand Set ကောက်ကိုင်၍ သန့်စင်ခန်းထထွက်သွားသည်။

၂၂ ၂၂ ၂၂ ၂၂

ထားထားက...

“ဟဲ့... ကေသီ၊ နင့်လူက မရောက်သေးဘူးလား၊ (၁၁) နာရီ ထိုးနေပြီ”

“အလုပ်ထဲက လာရမှာ... နည်းနည်းနောက်ကျနိုင်တယ် လို့ သူ့ကြိုပြောထားပါတယ်ဟာ... လာမှာပါ”

ဝင်းဝင်းမေက...

“ဟဲ့... ဟိုမှာထိုင်နေတဲ့ အသားမည်း၊ ငိုက်ရွဲ၊ နှုတ်ခမ်းတွဲ နှစ်ယောက်လုံး နင်ပြောတဲ့နက်ကတိုင် အနီစင်းတွေနဲ့ချည်းပဲ၊ နက်ကတိုင် မပါတဲ့တစ်ယောက်က အရမ်းမိုက်တယ်၊ ခန့်ခန့်ချောချော အဲ့ဒီ တစ်ယောက်သာ ဖြစ်နေရင်တော့ ကေသီတို့ ပွတာပဲ”

“ဟယ်... ငိုက်မရွဲတရွဲက တို့ကို လှမ်းရှိုးနေတယ်ဟဲ့၊ ဝင်းမေ နင့်ကို... နင့်ကို...”

“အောင်မာ... နင့်ကို စောစောက ဟိုနှုတ်ခမ်းမွှေးကြီး”

မျက်လုံးကျွတ်မတတ် လှမ်းကြည့်နေတာ မိထားရဲ့”
“အားလုံးကတော့ လူကြီးလူကောင်းပုံစံချည်းပါပဲဟယ်၊ Tie
နဲ့ သူတို့နှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ယောက်များဖြစ်နေရင်. . .”

“ဆက်ပြောလေ ကေသီ”

“ငါ့ကံပေါ့ဟယ်. . . ငါ. . . ငါ. . . နှလုံးသားလှပါစေလို့ ဆု
တောင်းရုံကလွဲလို့”

“အယ်! တစ်ယောက်. . . ဟိုနှုတ်ခမ်းမွှေးကြီး ထသွားပြီဟဲ့”
သူငယ်ချင်းအရင်းတွေမို့ အကြောင်းစုံ သိနေကြပြီးဖြစ်
သည်။ အားလုံး အပျိုကြီးဂိုဏ်းဝင်စတွေမို့ ကိုယ်စီပင် ဘဝအာမခံ
ချက်ရှိသူကို မျှော်လင့်နေကြသည့်အရွယ်ဟုပဲ ဆိုရပါတော့မည်။
ကေသီက. . .

“နင်တို့ဟယ်. . . အဲ့ဒီဝိုင်းက ဘာမှ ငါတို့နဲ့ မပတ်သက်တဲ့
လူတွေလည်း ဖြစ်နေနိုင်တာပဲ၊ အတွေးလွန်မနေကြနဲ့”
ထိုစဉ် စားပွဲပေါ် ချထားသော ကေသီဖုန်း မြည်လာသည်။
ဟုတ်ပါ၊ ပေါ်နေတာက သူ့ဖုန်းနံပါတ်။

“ကေသီလား”

“ဟုတ်တယ်. . . ဆိုင်မှာ ရောက်နေတာ ဆယ်မိနစ်ကျော်
ပြီ”

“ကြိုက်တာ မှာထားကြလေ. . . ကိုယ်လာနေပြီ၊ အဲ. . .
ခြောက်ယောက်စာ မှာနော်၊ ကိုယ့်ဧည့်သည်နှစ်ယောက် ပါလာမှာ
မို့ပါ၊ ကေသီတို့က ဘယ်နှစ်ယောက်လဲ”

“ဟင်. . . ခြောက်ယောက်စာ မှာလို့ သူပဲ ပြောပြီး အဲ့ဒီက
လာမှာ သုံးယောက်ဆိုရင် ဒီမှာ သုံးယောက်ရှိနေတာ ဘယ်လိုသိ

သလဲ၊ ဘာလို့ ဘယ်နှစ်ယောက်လဲ မေးနေတာလဲ၊ ဟဲလို့. . .
ဟဲလို့. . . အယ်”

(မအူမလည်နှင့် သွားစမ်းသော ဖိုမင်ကြီး ဖုန်းပိတ်လိုက်
ရခြင်း ဖြစ်၏)

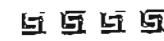


ဦးအေးသောင်က ပြုံးပြီး ပြုံး စားပွဲဝင်ထိုင်ရင်း...

“ကျွန်တော် မှားသွားတယ် EE ၊ နေ့လယ်စာ ခြောက်ယောက် စာ မှာဖို့ သွားပြောမိတယ်၊ ပြီးမှ ကေသီတို့က ဘယ်နှစ်ယောက်လဲလို့ သွားမေးမိတော့ သုံးယောက်ရှိမှန်း ဘယ်လိုသိလဲတဲ့ EE ရေ၊ ဖုန်းပိတ် ပစ်လိုက်ရတယ်၊ ရင်တွေပန်းတွေ တုန်နေတာကိုးဗျ”

ရယ်မောလိုက်ကြသည်။ ဘီယာမှာ၍ ကူညီသူ လူပျိုကြီးနှစ် ဦးကို ပြုစုရသည်။ သူကတော့ မသောက်။ နည်းနည်းရဲဆေးဝင်သွား သော အခါ...

“ကဲ... Plan(A) ကျဆုံးတော့ နောက်ထပ် Plan(B) ပေါ့ ဗျာ၊ ကဲ... ဦးအေးသောင်... ချီတက်”



ဝင်းဝင်းမေက...

“ဟယ်! ဟယ်! ဝိုက်ရွဲနှုတ်ခမ်းမွှေးကြီး တို့ကို ကြည့်နေပြီ ဟယ်... ကြည့်ရင်း မတ်တတ်ထနေတယ်၊ ကျန်တဲ့နှစ်ယောက်က လည်း ဒီကို လှမ်းကြည့်နေတယ်၊ ဟောတော့... လာပြီ၊ တို့အိကို တန်းတန်းမတ်မတ်ပဲ လာနေပြီ၊ လက်ထဲလည်း ဘီယာဗူးကြီးနဲ့ ဒုက္ခပဲ ခပ်တည်တည်သာနေကြ”

ဦးအေးသောင် စတိုင်လ်နှင့် တဒေါက်ဒေါက် လျှောက် လာပြီး ဘီယာကိုင်လက်က ဟင်းချိန်းကြီး လက်ခနဲ လင်းဝင်း၍...

“ရိုင်းတယ် မထင်ပါနဲ့ခင်ဗျာ၊ ဒီအထဲမှာ မကေသီသော် ဆိုတာ ဘယ်သူပါလဲခင်ဗျာ”

“သူ...”

သုံးယောက်စလုံး တစ်ခွန်းတည်း အသံထွက်လာပြီး လာ

ညှိုးက ပတ်ထိုးထားလေ၏။

“ဟင် . . . သုံးယောက်စလုံး ကေသီသော်ချည်းပဲလားဗျာ၊ ကျွန်တော် စားပွဲများ မှားတာလား၊ တစ်ခုခုတော့ လွဲနေပြီ၊ ဦးမိုးသူ့ကို စောင့်နေတဲ့ စားပွဲကို ရှာနေတာပါခင်ဗျာ . . . ဆော့ရိုး . . . မဟုတ်ရင်”

“ဟုတ်တယ် . . .”

တစ်သံတည်း ထွက်လာပြန်သည်။

“ကျွန်တော် ဦးမိုးသူမဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော့်ဆရာ မှာ လိုက်တာလေး ရှိလို့ပါ”

သူမတို့ ပြိုင်တူသက်ပြင်းချလိုက်ကြ၏။

ကေသီက . . .

“သူက ဘာမှာလိုက်လို့လဲ၊ ကေသီသော်က ကျွန်မပါပဲ”

ဦးအေးသောင်က မားမားမိုးမိုးကြီး ပြုံးပြီး သူ့နက်ကတိုင် နှင့် ယပ်ခတ်လျက် လက်မကို နောက်ပြန်ထိုး၍ သူထွက်လာခဲ့သော စားပွဲကို ပြသည်။

သုံးယောက်သား တစ်ဖက်စားပွဲကို ပြိုင်တူလှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ဘီယာမော့ရင်း နက်ကတိုင်အနီစင်းနှင့် နှုတ်ခမ်းသုတ်နေသော (ဦးအေးသောင်ထက် ကြည့်ပျော်ရှုပျော်ရိသော) ကိုဆန်နီ တစ်ယောက်တည်း။

“သွားတွေ့လိုက်ပါ မကေသီသော်၊ တစ်ခုခုတော့ ထူးခြားပါလိမ့်မယ်”

ကေသီ သူမ ဟင်းဘက်ချ်နှင့်ဖုန်းဆွဲ၍ ကိုဆန်နီဆီ လျှောက်လာ၏။

အနားရောက်သောအခါ ရဲရဲတင်းတင်းပင် . . .

“ဦးမိုးသူလားရှင်”

ကိုဆန်နီက ခေါင်းအသာယမ်း၍ . . .

“တိုယိုတာမတ်ခ်တူးအဖြူလေး ကား parking မှာ ရပ်ထားတယ်၊ ဒရိုင်ဘာ ရှိတယ်၊ ဦးမိုးသူဆီ မကေသီသော်ကို လုံခြုံစွာ ဆောင် ကျဉ်းသွားပါလိမ့်မယ်”

ကားနံပါတ်ပါ ပြောလိုက်သည်။ ကေသီ သိချင်စိတ်၊ တွေ့ချင် စိတ်နှင့် ဒေါသစိတ်ပါ ငယ်ထိပ်တက်နေပြီမို့ ထားထားတို့ကို လက် ထောင်ပြု၍ ဆိုင်ပြင်ထွက်လိုက်သည်။

ဟော . . . တိုမှာ တိုယိုတာမတ်ခ်တူး . . . ဟင်! ဒီကားနဲ့ . . . ဒီနံပါတ် ငါတွေ့ဖူးသလိုပဲ။

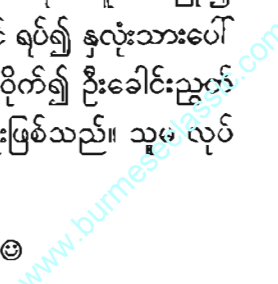
မှန်တွေ ဖွင့်ထားသောကားထဲ သူမ လိုက်ချောင်းကြည့်သည်။ ဘယ်သူမှ မရှိ။ Parking ထဲရှိ ယူနီဖောင်းဝတ် ဝန်ထမ်းကို . . .

“ဒီကားဒရိုင် ဘယ်မှာလဲရှင်”

“ခုပဲ တွေ့လိုက်သေးတယ် အစ်မလေး၊ ဪ . . . ဟိုမှာ”

သူမ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ အင်မတန် အရောင်စုံသော စက္ကူပန်းခြံကြားမှ လျှောက်လှမ်းထွက်လာသောသူ။

နက်ကတိုင်အနီစင်းကို လက်နှင့် သပ်ရင်း သူမဆီ ပြုံး၍ ရွေ့လာနေသည်။ တစ်လှမ်းနှစ်လှမ်းအလိုတွင် ရပ်၍ နှလုံးသားပေါ် ဘယ်လက်တင်ပြီး ညာလက်ဝါး ကားဖြန့်ဝေပိုက်၍ ဦးခေါင်းညွှတ်လိုက်သည်။ မျက်လှည့်ဆရာ နှုတ်ဆက်ပုံမျိုးဖြစ်သည်။ သူမ လုပ်ချင်တာ တစ်ခုပဲ စိတ်ထဲ ပေါ်လာသည်။



ဟင်းဖုံးရော အိတ်ရော ပစ်ချ၍ သူ့ရင်အုံကြီးကို တဘုန်း
ဘုန်း ပြေးထုခြင်းမှတစ်ပါး. . .

“ကဲ. . ကဲ. . ကဲ. . ကဲ. .”

ဘုန်း!. . ဘုန်း!. . ဘုန်း!. . ဘုန်း!

ဝက်ဂွန် R ကားပြာအသစ်လေး ထိုးရပ်၍ ထိုဖြစ်စဉ်ကို
ကားထဲက ကြည့်နေသော ညီသူစံနှင့်အေမီသော် ပြေးထွက်လာပြီး
ကေသီကို အတင်းဆွဲရတော့သည်။ မျက်ရည်တွေလည်း ရွဲရွဲစိုနေ
သော ကေသီသော်ကို ဖက်၍. . .

“အောင် ထုပါစေကွာ. . . သူ့ရင်ခွန်အောင် လေးလေး
လုပ်တာ များသွားလို့ လေးလေး ရင်တွေ တကယ်အောင်အောင်
ခံရတာပါ။ အား. . . တကယ် အားကုန်ကို ထုတာပါကွာ”

ကေသီက ဘာစကားမှမပြောဘဲ သူ့ရင်ခွင်ထဲ တနှံ့နှံ့
ငိုနေသည်။ ဝမ်းသာ၍လား ဝမ်းနည်း၍လား မသိနိုင်ပါလေတော့။
ထိုစဉ် ဆိုင်ထဲက နှစ်တွဲထွက်လာသည်။

“ဆရာဦးမိုးသူနဲ့ ဆရာကတော်လောင်းခင်ဗျာ. . . ခြောက်
ယောက်စာ မင်္ဂလာ နေ့လယ်စာ အသင့်ဖြစ်နေပါပြီ၊ အထဲကို
ကြွကြပါ”

“မစားဘူး. . မစားဘူး. . ဘာမှမစားဘူး”

“ဟော. . . ဟော. . . မိုးနတ်မယ်လေး စကားပြောပြီ၊ ခင်ဗျား
တို့ မင်္ဂလာစုံတွဲသုံးတွဲပဲ သွားစားကြပါဗျာ၊ ငါ့တူနဲ့ငါ့ညီမ မင်းတို့
လည်း လိုက်သွားလေ၊ ငါကတော့ ကားပတ်မောင်းရင်း ချောရဦးမယ်
ဟေ့”

“မမ. . . မမ ခိုက်တဲ့ လီငြောင်ဟွန်းလေ. . . လေသုံး

အောင်စပဲ ပိုတာ”

ဂျိတ်! ဂျိတ်!

“ခွေးမလေး. . . ခုမှပြော. . .”

“ဝူး. . . ဝေါ. . .”



www.burmeseclassic.com



အဲဒီအပေါက်ရှေ့ကတောင်ကို
မိုးသမားလို့ ခေါ်တယ်လား...
အဲဒီကောင်ကွာ...အခုပဲ...
မိတ်ကို နောက်က အုပ်ထားတယ်လို့...
ရှေ့မှာ အုပ်ပါတော့လား...
စာရေးတောင် အိပ်လို့ရသေး...

မောင်အူ

အခန်း(၉)

၅ ဇာတ်လမ်းက မောင်အူ ဝုဏ်ပြုလွှာ ရခြင်းနှင့်မှ
ပြီးမြောက် အဆုံးသတ်ပါလိမ့်မည်။ ဆက်လက်ဖတ်ရှုကြပါကုန်။)

ဤသို့ဖြင့် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးဖွယ်ချစ်သူများ၏ ရက်သတ္တပတ်
နှစ်ပတ်သည် ဖြုတ်ခနဲ ကုန်သွားသည်။

တနင်္ဂနွေတစ်ရက် မနက်ခင်းတွင်ဖြစ်သည်။

“အာစရိ... ကျွန်တော့်ကို ခွင့်တစ်ရက်ပေးပါ။ တစ်နေ
ကုန် စားသောက်ဖို့ စီစဉ်ခဲ့ပြီးပါပြီခင်ဗျာ”

“မင်းက ဘယ်သွားမလို့လဲ၊ ပိုက်ဆံကော ပြည့်စုံရဲ့လား”

“ပိုက်ဆံသိပ်မလိုပါဘူး... ရှိပါတယ်၊ မောင်အူမှာလည်း

ရန်ကုန်ရောက်မှ ညီအစ်ကိုလို ခင်သွားတဲ့မိတ်ဆွေ ရှိပါတယ်။ ညနေ ပြန်လာပါမယ်”

“အေး.. . မင်းလည်း အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ ရတာပေါ့ ကွာ၊ ဟိုအူ သည်အူတော့ လိုက်မလုပ်နဲ့နော်”

“စိတ်ချပါ.. . ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေက ရန်ကုန်သွားပါခင် ဟာ”

ဤသို့ဖြင့် အဝတ်အစား သစ်သစ်လွင်လွင်နှင့် လည်ဝတ် ကြား လက်ကိုင်ပုဝါ ညှပ်ထိုး၍ မောင်အူ တချိုးတည်း ဆင်းချသွား လေ၏။ မနက်(၁၀)နာရီခန့်တွင် ကေသို့ဆီ ဖုန်းဆက်သောအခါ ကိုကိုယဉ် အလှပြင်ဆိုင် ကူရန် ပါသွားသည်ဟု အေမီထံက သိရသည်။ ကေသို့ ဖုန်းက ဆက်သွယ်ရေးပြင်ပချည်း လုပ်နေခဲ့၏။

(၁၀)နာရီ (၄၅)ခန့်တွင် အေမီဆီက ဖုန်းဝင်လာသည်။

“လေးလေး.. . အေမီ ကိုကိုယဉ်ဆိုင်က ဆက်နေတာ၊ ဒီမှာ ကိုကိုယဉ်လည်း မရှိဘူး၊ မမလည်း မရှိဘူး၊ ဆိုင်က ကောင်မလေး တစ်ယောက်က ကိုကိုယဉ် မနေ့က ဖုန်းပြောနေသံ ကြားမိတယ်တဲ့၊ နတ်ဖြန် ထုံကူးပွဲ ရှိတယ်ဆိုလား.. . တဲ့၊

လုပ်ပါဦး.. . ဘယ်သူမှ နေရာမသိဘူး၊ မမတော့ ကိုယ် ကျွဲနည်းပြီထင်ပါရဲ့”

ကိုမိုးသူ ခေါင်းနပန်းကြီးသွားသည်။ ညီသူစံလည်း ဘာလုပ် လို့ ဘာကိုင်ရမည် ရုတ်တရက်မသိ။ တူဝရီးနှစ်ယောက် တိုက်ခန်းထဲ ပျာယာခတ်နေကြသည်။

“လေးလေး.. . လေးလေးသူငယ်ချင်း စခန်းမှူးဆီ လူ ပျောက်လှမ်းတိုင်၊ အကျိုးအကြောင်းနဲ့ ဖြစ်နိုင်ချေပါ ပြောပြထား”

“အေး.. . ဟုတ်တယ်”

အချိန်သည် တရွေ့ရွေ့ ကုန်လာ၏။ တူဝရီးနှစ်ယောက် ငေါင်ကြောင် ပူထူနေကြစဉ် ဖုန်းဝင်လာသည်။ မောင်အူ၏အူယား ဖားယား အသံ။

“အာ.. . အာစရိ.. . ရဲခေါ်၊ အမြန်လာ.. . မမကေသီ ဒီမှာ မေ့ နေတယ်.. . ဘိုး.. . ဘိုးတော်ဦး.. . ထုံ.. . ထုံကူး.. . ”

ခုံ!

“အား.. . အား.. . ”

ဂလွပ်! ဂလွမ်း!

တစ်ယောက်ယောက်က မောင်အူကို ဝင်ရိုက်လိုက်ပုံ ရ သည်။

“ဟာ.. . ပူထူနေလို့ နေရာလည်း မသိဘူး”

“ဘိုးတော်ဦးတဲ့လား.. . ရတယ် ငါ့တူ၊ ငါ့ဥက္ကဋ္ဌကြီး သိ လိမ့်မယ်”

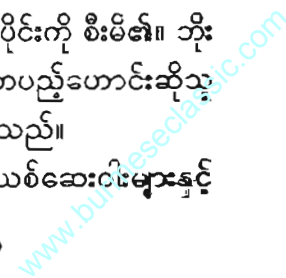
ဥက္ကဋ္ဌကြီးဆီ ချက်ချင်းလှမ်းဆက်သည်။ ဦးမင်းဂေါင်နှင့် တန်းမိသည်။

“ကျေးဇူးပါပဲ ဥက္ကဋ္ဌကြီး”

ကားကို အပြင်းမောင်းရင်း ရဲကိုပါ ကားထဲက အကြောင်း ကြားနိုင်ခဲ့သည်။ အတိုချုံးရသော်.. .

ထင်းရှူးရိပ် စားသောက်ဆိုင်အတွင်းပိုင်းကို စီးမိ၏။ ဘိုး တော်ဦး(ခေါ်)ရှယ်ယာဝင်မည့် ဦးမင်းဂေါင်တပည့်ဟောင်းဆိုသူ မောင်မောင်ဦးကို အချိန်မီပင် ပက်ပင်းဖမ်းမိသည်။

အယောင်ဆောင်နတ်နန်းထဲက မူးယစ်ဆေးငါးများနှင့်



နိုင်ငံခြားသားနှစ်ဦးအပါအဝင် လူမှောင်ခိုဂိုဏ်းကိုပါ ဖော်ထုတ် ဖမ်းဆီးနိုင်ခဲ့သည်။ ရေမန်းထဲ ထည့်တိုက်ခံရသော မူးယစ်ဆေးကြောင့် ကေသီသော်ကို ဆေးရုံတင်ရသည်။

ကိုကိုယဉ်က အရက်နှင့်ဆေးကြောင့် မေ့မြောနေသော ညီမအတွက် နောင်တအကြီးအကျယ်ရပြီး ဘိုးတော်မောင်မောင်ဦး အမှုတွဲထဲ ပါနေသဖြင့် အဖမ်းခံရသည်။

၂ ၂ ၂ ၂

မိမိကဉာဏ်ဦးမင်းဂေါင်က ဘုတ်အဖွဲ့ သဘောတူညီချက်အရ သူ့ကို ဥက္ကဋ္ဌရာထူး လွှဲပေးရင်း...

“ဗုဒ္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ပြီးကတည်းက မဟာယနနဲ့ နိကာယနဲ့ ဆိုပြီး ဘာသာရေးဂိုဏ်းနှစ်ဂိုဏ်း ကွဲခဲ့တယ်။ နိကာယနကနေ ထေရဝါဒနဲ့ တန္တရယနဝါဒ နှစ်ဂိုဏ်းထပ်ကွဲပြန်တယ်ကွဲ့။ တန္တရယနက ဂါထာမန္တန်နဲ့ ထူးခြားတဲ့ ပြာဋိဟာ တန်ခိုးကုဒ္ဓိပါဒ်တွေနဲ့ လူ့အတော်များများကို ဖမ်းစားနိုင်သပေါ့... ”

ကျုပ်လည်း အရင်က တန္တရယနရဲ့ သားကောင်ဖြစ်ခဲ့သပေါ့။ မောင်ဦးဟာ ကျုပ်တပည့်ရင်းပဲ။ ထွက်က အမှန်ကို သိလာတယ်။ ထေရဝါဒ စစ်စစ်ဘက်ကို ကူးပြီး နိပတ္တိကို ထဲထဲဝင်ဝင် လိုက်စားလို့ ငြိမ်းအေးမှုကို တွေ့လာရတယ်။

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ ကျေးဇူးတော်ပါပဲ။ မောင်ဦးက

www.burmeseclassic.com

နှုတ်မရတော့ဘူး၊ လောဘပါ ဝင်လာတယ်၊ အမှားဘက် ပါရင်း နစ်သွားတာပေါ့၊

ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်ပြီး ဝိပဿနာအလုပ် သာ လူ့ဘဝရဲ့ချမ်းသာနဲ့ ငြိမ်းအေးမှုအစစ်ဖြစ်ပါတယ်”

၆၆၆၆



“မောင်အူ... မင်းက ဘယ်လိုကဘယ်လို အဲ့ဒီရောက် သွားတာလဲ”

“အချုပ်ထဲ တစ်ညအိပ်ဖြစ်တာက စတာပါ အာစရိ အချုပ် ထဲမှာ အဲ့ဒီထင်းရှူးရိပ်က အလုပ်သမား ဗလကြီးနဲ့ ခင်သွားတယ်၊ လူဆိုးဂိုဏ်းက သူ့ကိုပစ္စည်းသယ်ဖို့သက်သက် ငွေပေးတူးတာလေ၊

တစ်နေ့တည်း နှစ်ယောက်လုံး လွတ်တယ်၊ ညပိုင်း စကား ပြောရင်း ခင်လာပြီး... မင်းက အရုပ်ပဲ ကြည့်ဖူးတာ၊ ငါက လူအစစ် တွေ ချောင်းကြည့်နေကျကွ၊ မင်းကြည့်ဖူးချင် ငါ့ဆိုင်လာခဲ့၊ ငါဖုန်း ဆက်မယ်တဲ့၊ တစ်ည သုံးထောင်တော့ ပေးရမယ်တဲ့၊ သူ ဖုန်းဆက် တာ၊ နက်ဖြန် ထုံကူးပွဲ ရှိတယ်တဲ့၊ ဘာမှတောင် မမြင်ရသေးပါဘူး၊ အာစရိရာ၊ ကားပေါ်က တွဲချလာကတည်းက မမကေသီဆိုတာ သိလို့ တန်းပြီး ဖုန်းခိုးဆက်တာ၊ ဘိုးတော်လူက မိပြီး ဝင်အုပ်တာ

www.burmeseclassic.com

ခံရတာလေ”

ဟုတ်ကဲ့. . . ဤဂိုဏ်းကို စဖော်သူအဖြစ် အခမ်းအနားနှင့် မောင်ရာတို့ ခန့်ခန့်ကြီးပင် မြို့နယ်များပေးသော ဂုဏ်ပြုလွှာ တက် ယူခဲ့ ချေ၏တမဲ့။

၂ ၂ ၂ ၂



အထုပ်အပိုးတွေကို ညီသူစံနှင့်မောင်ရာက သိမ်းနေ သည်။ ဆေးရုံက ဆင်းမည့်ကေသီကို မျက်စေ့အဝတ်စည်း၍ အေမီ ထားထားနှင့် ဝင်းဝင်းမေက အဝတ်အစား လဲပေးနေသည်။ ကိုမိုးသူ က ခပ်ပြုံးပြုံး ကြည့်နေသည်။

“ဘာလို့ မျက်စေ့ပိတ်ထားတာလဲဟဲ့”

“အကြောင်းရှိလို့ပေါ့ဟဲ့. . . နှလုံးသား ဂက်စတစ်ကိစ္စတဲ့၊ ဆေးရုံတံခါးဝ ရောက်မှ ဘွားခနဲ ဖွင့်မှာ. . . ငြိမ်ငြိမ်နေ”

အထူးကုဆေးခန်းကြီး၏ကော်ရစ်ဒါတလျှောက် ထူးဆန်း သော ဆေးရုံဆင်းသည့်လူနာကို အားလုံးဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။ တံခါးဝအရောက်. . .

“ကဲ. . . ကေသီသော်ရေ၊ မျက်စိက ပုဝါကို ဖွင့်ဖို့ အချိန် ကျပါပြီ”

၀၅၆  နတ်ရွာမီး

“ဟယ်! ငါက သတို့သမီးဝတ်စုံကြီးနဲ့ ဟင်.. သူကလည်း ဥရောပ ဝတ်စုံဖြူနဲ့”

ပြောနေရင်းကပင် စွေခနဲ ကောက်ပွေ့ခံလိုက်ရပြီး ကားပါကင်တွင် တန်းစီရပ်ထားသော ကားလေးစင်း၏ထိပ်ဆုံးရှိ Just Married ဟု အလှဆင်ထားသောကားထဲ သူမ ရောက်လာသည်။ နောက်က ကားလေးထဲ ညီသူစံနှင့်အေမီသော်၊ ထို့နောက် ထားထားနှင့် ကိုဆန်နီ၊ ထို့နောက်... ဦးအေးသောင်နှင့် ဝင်းဝင်းမေ အသီးသီး အသက အသက တက်ပြီး ပျော်ရွှင်စွာ ဟေးခနဲ မောင်းထွက်ကြသည်။

ဟေးခနဲ အော်ပြီး လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး ပျော်နေသော ကိုအူ တစ်ယောက်တည်း ကားပါကင်မှာ ကျန်ခဲ့သည်။ ကာတွန်းရုပ်လို ခုန်ပေါက်၍ အပြေးအလွှား.....

ဟာ!.. ဟိုးထား.. ဟိုးထား.. ဟိုးထား.. ဟိုးထား..

လိဂျီမဂဒြင်းကင်ပါဝေ



BURMESE CLASSIC



တစ္ဆေချစ်သူ

